

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- * Neuvoston asetus (EY) N:o 2725/2000, annettu 11 päivänä joulukuuta 2000, Eurodac-järjestelmän perustamisesta sormenjälkien vertailua varten Dublinin yleissopimuksen tehokkaaksi soveltamiseksi 1
- Komission asetus (EY) N:o 2726/2000, annettu 14 päivänä joulukuuta 2000, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 11
- * Komission asetus (EY) N:o 2727/2000, annettu 14 päivänä joulukuuta 2000, Espanjan lipun alla purjehtivien alusten kummeliturskan kalastuksen lopettamisesta 13
- * Komission asetus (EY) N:o 2728/2000, annettu 14 päivänä joulukuuta 2000, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 30 artiklassa tarkoitetun erityisen tislaustoimenpiteen aloittamisesta erällä Saksan viinialueilla 14
- * Komission asetus (EY) N:o 2729/2000, annettu 14 päivänä joulukuuta 2000, viinialan tarkastusten soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 16
- * Komission päätös N:o 2730/2000/EHTY, tehty 14 päivänä joulukuuta 2000, lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan, läpimitaltaan yli 80 millimetrin kappaleina olevan kivihiilikoksin tuonnissa sekä käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 30
- * Komission asetus (EY) N:o 2731/2000, annettu 14 päivänä joulukuuta 2000, oliiviöljyalan vientitodistusjärjestelmän soveltamista koskevista erityisistä yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 2543/95 muuttamisesta 42
- * Komission asetus (EY) N:o 2732/2000, annettu 14 päivänä joulukuuta 2000, toimenpiteistä korkealaatuisen naudanlihan menekin edistämiseksi annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2067/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (ETY) N:o 1318/93 muuttamisesta 43

Hinta: 19,50 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

* Komission asetus (EY) N:o 2733/2000, annettu 14 päivänä joulukuuta 2000, yksityiskohtaisia sääntöjä naudanliha-alan palkkiojärjestelmien soveltamiseksi koskevan asetuksen (EY) N:o 2342/1999 muuttamisesta	44
* Komission asetus (EY) N:o 2734/2000, annettu 14 päivänä joulukuuta 2000, naudanlihan ostamisesta tarjouskilpailulla annetun asetuksen (ETY) N:o 1627/89 muuttamisesta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä naudanliha-alan julkisten interventioiden ostojärjestelmien osalta annetusta asetuksesta (EY) N:o 562/2000 poikkeamisesta tai sen muuttamisesta	45
Komission asetus (EY) N:o 2735/2000, annettu 14 päivänä joulukuuta 2000, maito- ja maitotuotealan vientitukien vahvistamisesta	49
Komission asetus (EY) N:o 2736/2000, annettu 14 päivänä joulukuuta 2000, Kanarian-saarten muna- ja siipikarjanliha-alan tuotteiden hankintataseen ja hankintatuen vahvistamisesta neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1601/92 2—4 artiklassa säädetyn järjestelmän mukaisesti annetun asetuksen (EY) N:o 1303/2000 muuttamisesta tuen määrien osalta ...	56
Komission asetus (EY) N:o 2737/2000, annettu 14 päivänä joulukuuta 2000, viljojen sekä vehnän ja rukiin hienojen jauhojen, rouheiden ja karkeiden jauhojen vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta	58
Komission asetus (EY) N:o 2738/2000, annettu 14 päivänä joulukuuta 2000, viljojen tukeen sovellettavan korjauskertoimen vahvistamisesta	60
Komission asetus (EY) N:o 2739/2000, annettu 14 päivänä joulukuuta 2000, tavallisen vehnän enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1701/2000 tarkoitetun tarjouskilpailun osana	62
Komission asetus (EY) N:o 2740/2000, annettu 14 päivänä joulukuuta 2000, tavallisen vehnän enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2014/2000 tarkoitetun tavallisen tarjouskilpailun osana	63
Komission asetus (EY) N:o 2741/2000, annettu 14 päivänä joulukuuta 2000, ohran enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2317/2000 tarkoitetun tarjouskilpailun osana	64
Komission asetus (EY) N:o 2742/2000, annettu 14 päivänä joulukuuta 2000, asetuksessa (EY) N:o 1740/2000 tarkoitetun rukiin vientiä koskevan tarjouskilpailun osana toimitettujen tarjousten osalta	65
Komission asetus (EY) N:o 2743/2000, annettu 14 päivänä joulukuuta 2000, kauran enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2097/2000 tarkoitetun tarjouskilpailun osana	66
* Neuvoston asetus (EY) N:o 2744/2000, annettu 14 päivänä joulukuuta 2000, lopullisen polkumyynnitullin käyttöönotosta muun muassa Intiasta peräisin olevien polyeteenistä tai polypropeenista valmistettujen säkkien ja pussien tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 1950/97 muuttamisesta	67

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Euroopan elin- ja työolojen kehittämissätiö

2000/791/EY:

* Euroopan elin- ja työolojen kehittämissätiön päätös, tehty 11 päivänä helmikuuta 2000, hyvän hallintotavan säännösten vahvistamisesta	69
--	----

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 2725/2000,**annettu 11 päivänä joulukuuta 2000,****Eurodac-järjestelmän perustamisesta sormenjälkien vertailua varten Dublinin yleissopimuksen tehokkaaksi soveltamiseksi**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 63 artiklan 1 kohdan a alakohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Jäsenvaltiot ovat ratifioineet 28 päivältä heinäkuuta 1951 olevan Geneven yleissopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna pakolaisten asemaa koskevalla 31 päivänä tammikuuta 1967 tehdyllä New Yorkin pöytäkirjalla.

(2) Jäsenvaltiot ovat tehneet Euroopan yhteisöjen jäsenvaltioon jätetyn turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa olevan valtion ratkaisemista koskevan yleissopimuksen, joka allekirjoitettiin Dublinissa 15 päivänä kesäkuuta 1990, jäljempänä "Dublinin yleissopimus" ⁽²⁾.

(3) Dublinin yleissopimuksen soveltamiseksi on tarpeen määritellä turvapaikanhakijoiden ja yhteisön ulkorajan luvattoman ylittämisen yhteydessä pidätettyjen henkilöiden henkilöllisyys. Dublinin yleissopimuksen ja erityisesti sen 10 artiklan 1 kohdan c ja e alakohdan tehokkaan soveltamisen kannalta on myös suotavaa, että kukin jäsenvaltio voi tarkistaa, onko sen alueella laittomasti oleskeleva ulkomaalainen hakenut turvapaikkaa toisesta jäsenvaltiosta.

(4) Sormenjäljet ovat merkittävä tekijä tällaisten henkilöiden oikean henkilöllisyyden määrittämisessä. On tarpeen luoda järjestelmä heidän sormenjälkitietojensa vertailemiseksi.

(5) Tätä varten on tarpeen luoda järjestelmä, jota kutsutaan Eurodaciksi ja joka koostuu komissioon perustettavasta keskusyksiköstä, jossa käytetään tietokoneistettua sormenjälkitietojen keskustietokantaa, sekä sähköisistä tiedonsiirtokeinoista jäsenvaltioiden ja keskustietokannan välillä.

(6) On myös tarpeen edellyttää, että jäsenvaltiot ottavat viipymättä sormenjäljet kaikilta turvapaikanhakijoilta ja jäsenvaltion ulkorajan luvattomasta ylittämisestä tavatuilta ulkomaalaisilta, jotka ovat vähintään 14-vuotiaita.

(7) On tarpeen laatia täsmälliset säännöt tällaisten sormenjälkitietojen siirtämisestä keskusyksikköön, niiden ja muiden tarvittavien tietojen tallentamisesta keskustietokantaan, tietojen säilyttämisestä, niiden vertailusta muihin sormenjälkitietoihin, vertailun tulosten siirtämisestä sekä tallennettujen tietojen suojaamisesta ja keskustietokannasta poistamisesta. Tällaiset säännöt voivat olla erilaisia eri ulkomaalaisryhmien tilanteen mukaisesti ja ne olisi erityisesti sovitettava tätä varten.

(8) Jostakin jäsenvaltiosta turvapaikkaa hakeneilla ulkomaalaisilla voi olla mahdollisuus hakea myöhemmin turvapaikkaa toisesta jäsenvaltiosta monen vuoden ajan. Sormenjälkitietojen säilyttämistä keskusyksikön toimesta koskevan enimmäisajan olisi siksi oltava varsin pitkä. Koska useimpien yhteisössä usean vuoden ajan oleskeleiden ulkomaalaisten asema on tämän ajan kuluttua vakiintunut, tai he ovat voineet jopa saada jonkin jäsenvaltion kansalaisuuden, kymmenen vuotta olisi katsottava kohtuulliseksi ajaksi sormenjälkitietojen säilyttämistä varten.

(9) Säilytysaikaa olisi lyhennettävä tietyissä erityistilanteissa, joissa ei ole tarvetta säilyttää sormenjälkitietoja näin pitkään. Sormenjälkitiedot olisi poistettava keskustietokannasta välittömästi, kun ulkomaalainen saa jonkin jäsenvaltion kansalaisuuden.

⁽¹⁾ EYVL C 189, 7.7.2000, s. 105 ja s. 227, sekä 21. syyskuuta 2000 annettu lausunto (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EYVL C 254, 19.8.1997, s. 1.

- (10) On tarpeen määrittää selkeästi keskusyksikköä koskevat komission velvoitteet ja jäsenvaltioiden velvoitteet, jotka koskevat tietojen käyttöä, tietoturvallisuutta sekä tallennettujen tietojen saatavuutta ja oikaisua.
- (11) Vaikka muusta kuin sopimusperusteisesta yhteisön korvausvelvollisuudesta Eurodacin toiminnan yhteydessä on määräyksiä asianomaisissa perustamissopimuksen määräyksissä, on tarpeen vahvistaa erityissääntöjä, jotka koskevat muuta kuin sopimusperusteista jäsenvaltioiden vastuuta järjestelmän toiminnan yhteydessä.
- (12) Perustamissopimuksen 5 artiklassa määrätyn toissijaisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltiot eivät voi riittäväällä tavalla saavuttaa ehdotettujen toimien tavoitetta, joka on sormenjälkitietojen vertailujärjestelmän perustaminen komission yhteyteen yhteisön turvapaikkapolitiikan toteuttamisen avustamiseksi, ja se voidaan sen vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla. Mainituissa artiklassa määrätyn suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (13) Koska ainoastaan jäsenvaltiot ovat vastuussa keskusyksikön toimittamien vertailutulosten määrittämisestä ja luokittelusta sekä pakolaisina maahan päästettyjen ja pakolaisaseman saaneiden henkilöiden tietojen suojaamisesta, ja koska tämä vastuu koskee erityisen herkkää henkilötietojen käsittelyn aluetta, millä voi olla vaikutuksia yksilön vapauksien käyttöön, on olemassa erityiset perusteet sille, että neuvosto varaa itselleen mahdollisuuden käyttää tiettyjä täytäntöönpanovaltuuksia erityisesti sellaisten toimenpiteiden toteuttamisen osalta, joilla varmistetaan kyseisten tietojen turvallisuus ja luotettavuus.
- (14) Tämän asetuksen säännösten täytäntöönpanemiseksi tarvittavista muista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ mukaisesti.
- (15) Eurodac-järjestelmään liittyvään henkilötietojen käsittelyyn jäsenvaltioiden toimesta sovelletaan yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY⁽²⁾.
- (16) Perustamissopimuksen 286 artiklan nojalla direktiivi 95/46/EY koskee myös yhteisön toimielimiä ja elimiä. Koska keskusyksikkö perustetaan komission yhteyteen,
- mainittua direktiiviä sovelletaan myös keskusyksikössä tapahtuvaan henkilötietojen käsittelyyn.
- (17) Direktiivissä 95/46/EY vahvistettuja periaatteita, jotka koskevat yksilöiden oikeuksien ja vapauksien suojelua sekä erityisesti oikeutta yksityisyyteen henkilötietojen käsittelyssä, olisi täydennettävä tai selkeytettävä erityisesti tietyillä aloilla.
- (18) On asianmukaista valvoa ja arvioida Eurodacin toimintaa.
- (19) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä seuraamusjärjestelmästä, jolla rangaistaan keskustietokantaan vastoin Eurodacin tarkoitusta tallennettujen tietojen käyttöä.
- (20) Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemaa koskevan, Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn pöytäkirjan 3 artiklan mukaisesti Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlanti ovat ilmoittaneet haluavansa osallistua tämän asetuksen antamiseen ja soveltamiseen.
- (21) Tanskan asemaa koskevan, edellä mainittuihin perussopimuksiin liitetyn pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän asetuksen antamiseen eikä asetus siten sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan.
- (22) On aiheellista rajoittaa tämän asetuksen alueellinen soveltamisala vastaamaan Dublinin yleissopimuksen alueellista soveltamisalaa.
- (23) Tämän asetuksen olisi oltava oikeusperusta täytäntöönpanosäännöille, joita edellytetään jäsenvaltioiden ja komission tarpeellisia teknisiä järjestelyjä varten asetuksen pikaiseksi soveltamiseksi. Sen vuoksi komission tehtäväksi olisi annettava tarkistaa, että nämä edellytykset täyttyvät,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Eurodac-järjestelmän tarkoitus

1. Perustetaan järjestelmä, jota kutsutaan Eurodaciksi ja jonka tarkoituksena on auttaa määrittämään jäsenvaltio, joka on Dublinin yleissopimuksen mukaisesti vastuussa johonkin jäsenvaltioon jätetyn turvapaikkahakemuksen käsittelystä, ja muutenkin helpottaa Dublinin yleissopimuksen soveltamista tässä asetuksessa vahvistettujen edellytysten mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

2. Eurodac koostuu:

- a) jäljempänä 3 artiklassa tarkoitetusta keskusyksiköstä;
- b) tietokoneistetusta keskustietokannasta, jossa käsitellään 5 artiklan 1 kohdassa, 8 artiklan 2 kohdassa ja 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tietoja turvapaikanhakijoiden ja 8 artiklan 1 kohdassa ja 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin ryhmiin kuuluvien ulkomaalaisten sormenjälkitietojen vertailemiseksi;
- c) keinoista tietojen siirtämiseksi jäsenvaltioiden ja keskustietokannan välillä.

Eurodacia koskevia sääntöjä sovelletaan myös jäsenvaltioiden suorittamiin toimiin tietojen siirrosta keskusyksikköön aina vertailutulosten käyttöön asti.

3. Sormenjälkitietoja ja muita henkilötietoja saadaan käsitellä Eurodacissa ainoastaan Dublinin yleissopimuksen 15 artiklan 1 kohdassa määrättyissä tarkoituksissa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Eurodacille tarkoitettujen tietojen käyttämistä lähettävän jäsenvaltion toimesta sen kansallisen lain nojalla perustetuissa tietokannoissa.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan:
- a) "Dublinin yleissopimuksella" Euroopan yhteisöjen jäsenvaltioon jätetyn turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa olevan valtion ratkaisemisesta tehtyä, Dublinissa 15 päivänä kesäkuuta 1990 allekirjoitettua yleissopimusta;
- b) "turvapaikanhakijalla" ulkomaalaista, joka on hakenut turvapaikkaa tai jonka puolesta on tehty turvapaikkahakemus;
- c) "lähettävällä jäsenvaltiolla"
- turvapaikanhakijan osalta jäsenvaltiota, joka siirtää henkilötiedot keskusyksikköön ja ottaa vastaan vertailun tulokset;
 - jäljempänä 8 artiklassa tarkoitetun henkilön osalta jäsenvaltiota, joka siirtää tällaiset henkilötiedot keskusyksikköön;
 - jäljempänä 11 artiklan soveltamisalaan kuuluvan henkilön osalta jäsenvaltiota, joka siirtää tällaiset tiedot keskusyksikköön ja ottaa vastaan vertailun tulokset.
- d) "pakolaisella" henkilöä, joka on tunnustettu pakolaiseksi pakolaisten oikeusasemasta Genevessä 28 päivänä heinäkuuta 1951 tehdyn yleissopimuksen mukaisesti, sellaisena kuin se on muutettuna New Yorkissa 31 päivänä tammikuuta 1967 tehdyllä pöytäkirjalla;
- e) "osumalla" keskusyksikön suorittaman vertailun perusteella todettua vastaavuutta tai todettuja vastaavuuksia tietokantaan tallennettujen sormenjälkitietojen ja jäsenvaltion sille siirtämien jonkin henkilön sormenjälkien välillä, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta jäsenvaltioilla 4 artiklan 6 kohdan

nojalla olevaan veloitteeseen tarkistaa välittömästi vertailun tulokset.

2. Direktiivin 95/46/EY 2 artiklassa määritellyillä käsitteillä on tässä asetuksessa sama merkitys.
3. Dublinin yleissopimuksen 1 artiklassa määritellyillä käsitteillä on tässä asetuksessa sama merkitys, jollei toisin säädetä.

3 artikla

Keskusyksikkö

1. Perustetaan komission yhteyteen keskusyksikkö vastamaan jäsenvaltioiden puolesta 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetun keskustietokannan toiminnasta. Keskusyksikkö varustetaan tietokoneistetulla sormenjälkien tunnistusjärjestelmällä.
2. Turvapaikanhakijoita sekä 8 ja 11 artiklan soveltamisalaan kuuluvia henkilöitä koskevat tiedot käsitellään keskusyksikössä lähettävän jäsenvaltion puolesta tässä asetuksessa vahvistettujen edellytysten mukaisesti.
3. Keskusyksikkö laatii joka kolmas kuukausi toiminnastaan tilaston, josta käyvät ilmi:
- turvapaikanhakijoita sekä 8 artiklan 1 kohdassa ja 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja henkilöitä koskevien siirrettyjen tietokokonaisuuksien määrä;
 - turvapaikkahakemuksen johonkin muuhun jäsenvaltioon jättäneitä turvapaikanhakijoita koskevien osumien määrä;
 - turvapaikkahakemuksen myöhemmässä vaiheessa jättäneitä, 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja henkilöitä koskevien osumien määrä;
 - turvapaikkahakemuksen aikaisemmassa vaiheessa johonkin muuhun jäsenvaltioon jättäneitä, 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja henkilöitä koskevien osumien määrä;
 - niiden sormenjälkitietojen määrä, jotka keskusyksikön oli pyydyttävä lähettävältä jäsenvaltiolta toistamiseen sen vuoksi, että ensiksi siirretyt sormenjälkitiedot eivät soveltuneet vertailtavaksi tietokoneistetussa sormenjälkien tunnistusjärjestelmässä.

Kunkin vuoden lopussa laaditaan tilasto, jossa esitetään yhteenvedo Eurodacin toiminnan alkamisesta lähtien joka kolmas kuukausi tehdyistä tilastoista ja jossa todetaan sellaisten henkilöiden lukumäärä, joiden osalta on todettu b, c tai d alakohdan mukainen osuma.

Tiedot esitetään tilastossa kunkin jäsenvaltion osalta erikseen.

4. Keskusyksikkö voidaan 23 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen veloittaa suorittamaan tiettyjä muita tilastointitehtäviä keskusyksikössä käsiteltyjen tietojen perusteella.

II LUKU

TURVAPAIKANHAKIJAT

4 artikla

Sormenjälkien kerääminen, siirtäminen ja vertailu

1. Kunkin jäsenvaltion on otettava viipymättä kaikkien vähintään 14-vuotiaiden turvapaikanhakijoiden kaikista sormista sormenjäljet ja siirrettävä 5 artiklan 1 kohdan a—f alakohdassa tarkoitetut tiedot viipymättä keskusyksikölle. Sormenjälkien ottamismenettely määräytyy asianomaisen jäsenvaltion kansallisen käytännön sekä Euroopan ihmisoikeusyleissopimuksessa ja Yhdistyneiden Kansakuntien lapsen oikeuksista tehdyssä sopimuksessa määrättyjen turvalausekkeiden mukaisesti.

2. Keskusyksikkö tai, jos tähän on tekniset edellytykset, lähettävä jäsenvaltio suoraan, tallentaa 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot viipymättä keskustietokantaan.

3. Keskusyksikkö vertaa jäsenvaltion siirtämiä 5 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja sormenjälkitietoja muiden jäsenvaltioiden siirtämiin ja keskustietokantaan jo tallennettuihin sormenjälkitietoihin.

4. Keskusyksikkö varmistaa jäsenvaltion pyynnöstä, että 3 kohdassa tarkoitettu vertailu käsittää muista jäsenvaltioista peräisin olevien tietojen lisäksi myös kyseisen jäsenvaltion aiemmin toimittamat sormenjälkitiedot.

5. Keskusyksikkö siirtää osuman tai kielteisen vertailutuloksen viipymättä lähettävälle jäsenvaltiolle. Jos kyseessä on osuma, se siirtää 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot kaikkien osumaa vastaavien tietokokonaisuuksien osalta, vaikkakin 5 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen tietojen osalta ainoastaan siinä tapauksessa, että osuma perustui niihin.

Vertailutulos voidaan siirtää suoraan lähettävälle jäsenvaltiolle, jos tähän on tekniset edellytykset.

6. Lähettävän jäsenvaltion on tarkistettava viipymättä vertailutulos. Lähettävän jäsenvaltion on suoritettava lopullinen tunnistus yhdessä muiden asianomaisten jäsenvaltioiden kanssa Dublinin yleissopimuksen 15 artiklan mukaisesti.

Keskusyksiköltä saadut tiedot, jotka liittyvät muihin epäluotettaviksi todettuihin tietoihin, on viipymättä poistettava tai hävitettävä heti, kun tietojen epäluotettavuus on todettu.

7. Täytäntöönpanosäännöt, joissa vahvistetaan 1—6 kohdan soveltamisen edellyttämät menettelyt, annetaan 22 artiklan 1 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

5 artikla

Tietojen tallentaminen

1. Keskustietokantaan tallennetaan ainoastaan seuraavat tiedot:

- lähettävä jäsenvaltio, turvapaikkahakemuksen jättämispaikka ja -aika,
 - sormenjälkitiedot,
 - sukupuoli,
 - lähettävän jäsenvaltion käyttämä viitenumero,
 - päivä, jona sormenjäljet on otettu,
 - päivä, jona tiedot on siirretty keskusyksikköön,
 - päivä, jona tiedot on tallennettu keskustietokantaan, ja
 - siirrettyjen tietojen vastaanottajaa (vastaanottajia) ja siirtämispäivää (siirtämispäiviä) koskevat tiedot.
2. Kun tiedot on tallennettu keskustietokantaan, keskusyksikkö tuhoaa tietojen siirtämisessä käytetyt välineet, jollei lähettävä jäsenvaltio ole pyytänyt niiden palauttamista.

6 artikla

Tietojen säilyttäminen

Kutakin 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tietokokonaisuutta säilytetään keskustietokannassa kymmenen vuotta sormenjälkien ottamispäivästä lukien.

Tämän määräajan päätyttyä keskusyksikkö poistaa tiedot keskustietokannasta ilman eri toimenpiteitä.

7 artikla

Tietojen aikaistettu poistaminen

Jonkin jäsenvaltion kansalaisuuden ennen 6 artiklassa tarkoitettua määräajan päättymistä saaneeseen henkilöön liittyvät tiedot on poistettava keskustietokannasta 15 artiklan 3 kohdan mukaisesti heti kun lähettävä jäsenvaltio saa tietää kyseisen henkilön saaneen tällaisen kansalaisuuden.

III LUKU

UNIONIN ULKORAJAN LUVATTOMAN YLITTÄMISEN YHTEYDESSÄ PIDÄTETYT ULKOMAALAISET

8 artikla

Sormenjälkitietojen kerääminen ja siirtäminen

1. Kunkin jäsenvaltion on Euroopan ihmisoikeusyleissopimuksen ja Yhdistyneiden Kansakuntien lapsen oikeuksista tehdyn sopimuksen turvalausekkeiden mukaisesti otettava viipymättä kaikkien sellaisten vähintään 14-vuotiaiden unionin ulkopuolisesta valtiosta tulleiden ulkomaalaisten kaikista sormista sormenjäljet, jotka toimivaltaiset viranomaiset pidättävät kyseisen jäsenvaltion rajan maa-, meri- tai ilmateitse tapahtuvan luvattoman ylittämisen yhteydessä, ja joita ei käännytetä.

2. Asianomaisen jäsenvaltion on siirrettävä viipymättä keskusyksikköön seuraavat tiedot kaikista edellä 1 kohdassa tarkoitetuista ulkomaalaisista, joita ei käännytetä:

- a) lähettävä jäsenvaltio, henkilön pidätysaika ja -paikka,
- b) sormenjälkitiedot,
- c) sukupuoli,
- d) lähettävän jäsenvaltion käyttämä viitenumero,
- e) päivä, jona sormenjäljet on otettu, ja
- f) päivä, jona tiedot on siirretty keskusyksikköön.

9 artikla

Tietojen tallentaminen

1. Keskustietokantaan tallennetaan 5 artiklan 1 kohdan g alakohdassa ja 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut tiedot.

Keskusyksikköön 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti siirretyt tiedot tallennetaan ainoastaan sitä varten, että niitä voidaan verrata keskusyksikköön myöhemmin siirrettäviin turvapaikanhakijoita koskeviin tietoihin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3 artiklan 3 kohdan soveltamista.

Keskusyksikkö ei saa vertailla sille 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti siirrettyjä tietoja keskustietokantaan aiemmin tallennettuihin tietoihin eikä keskusyksikköön 8 artiklan 2 kohdan nojalla myöhemmin siirrettäviin tietoihin.

2. Sovelletaan 4 artiklan 1 kohdan toisessa virkkeessä 4 artiklan 2 kohdassa ja 5 artiklan 2 kohdassa säädettyjä menettelyjä sekä 4 artiklan 7 kohdan mukaisesti annettuja säännöksiä. Turvapaikanhakijoita koskevien, keskusyksikköön myöhemmin siirrettyjen tietojen sekä 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen vertailuun sovelletaan 4 artiklan 3, 5 ja 6 kohdassa säädettyjä menettelyjä.

10 artikla

Tietojen säilyttäminen

1. Kutakin 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua, ulkomaalaista koskevaa tietokokonaisuutta säilytetään keskustietokannassa kaksi vuotta siitä päivästä, jona ulkomaalaisen sormenjäljet otettiin. Tämän määräajan päätyttyä keskusyksikkö poistaa tiedot keskustietokannasta ilman eri toimenpiteitä.

2. Keskustietokannasta on poistettava 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut, ulkomaalaista koskevat tiedot 15 artiklan 3 kohdan mukaisesti heti, kun lähettävä jäsenvaltio saa ennen 1 kohdassa mainitun kahden vuoden määräajan päättymistä tietää jonkin seuraavista seikoista:

- a) ulkomaalaiselle on annettu oleskelulupa,
- b) ulkomaalainen on poistunut jäsenvaltioiden alueelta, tai
- c) ulkomaalainen on saanut jonkin jäsenvaltion kansalaisuuden.

IV LUKU

JÄSENVALTIOSSA LAITTOASTI OLESKELEVAT ULKOMAA-LAISET

11 artikla

Sormenjälkitietojen vertaaminen

1. Kukin jäsenvaltio voi siirtää keskusyksikköön käyttämälleen viitenumerolla varustetut sormenjälkitiedot, jotka se on mahdollisesti ottanut vähintään 14-vuotiailta ulkomaalaisilta, jotka on tavattu oleskelemasta laittomasti sen alueelta, tarkistaakseen, ovatko nämä jättäneet aiemmin turvapaikkahakemuksen muuhun jäsenvaltioon.

Yleensä on syytä tarkistaa, onko ulkomaalainen jättänyt aiemmin turvapaikkahakemuksen johonkin toiseen jäsenvaltioon, jos

- a) ulkomaalainen ilmoittaa hakeneensa turvapaikkaa, mutta ei mainitse, mihin jäsenvaltioon hän on hakemuksensa jättänyt,
- b) ulkomaalainen ei hae turvapaikkaa, mutta vastustaa palauttamista lähtömaahan väittäen olevansa siellä vaarassa, tai
- c) ulkomaalainen yrittää muulla tavoin estää maasta poistamisen kieltäytymällä auttamasta henkilöllisyytensä selvittämisessä, erityisesti siten, ettei hän esitä henkilöllisyysasiakirjoja tai esittää väärät henkilöllisyysasiakirjat.

2. Jos jäsenvaltiot osallistuvat 1 kohdassa tarkoitettuun menettelyyn, niiden on siirrettävä keskusyksikköön 1 kohdassa mainittujen ulkomaalaisten kaikkien sormien tai ainakin etusormien sormenjälkitiedot ja, jos viimeksi mainitut puuttuvat, muiden sormien sormenjäljet.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen ulkomaalaisen sormenjälkitiedot siirretään keskusyksikköön ainoastaan sitä varten, että niitä voidaan verrata muiden jäsenvaltioiden siirtämiin turvapaikanhakijoiden sormenjälkitietoihin, jotka on jo tallennettu keskustietokantaan.

Tällaisten ulkomaalaisten sormenjälkitietoja ei tallenneta keskustietokantaan eikä niitä saa vertailla keskusyksikköön 8 artiklan 2 kohdan nojalla siirrettyihin tietoihin.

4. Vertailtaessa tämän artiklan nojalla siirrettyjä sormenjälkitietoja muiden jäsenvaltioiden toimittamiin turvapaikanhakijoiden sormenjälkitietoihin, jotka on jo tallennettu keskusyksikköön, sovelletaan 4 artiklan 3, 5 ja 6 kohdassa säädettyjä menettelyjä sekä 4 artiklan 7 kohdan nojalla annettuja säännöksiä.

5. Kun vertailun tulokset on siirretty lähettävälle jäsenvaltiolle, keskusyksikön on välittömästi:

- a) poistettava sille 1 kohdan nojalla siirretyt sormenjälki- ja muut tiedot, ja
- b) tuhottava välineet, joita lähettävä jäsenvaltio on käyttänyt tietojen siirtämiseen keskukselle, jollei lähettävä jäsenvaltio ole pyytänyt niiden palauttamista.

V LUKU

PAKOLAISASEMAN SAANEET HENKILÖT

12 artikla

Tietojen suojaaminen

1. Turvapaikanhakijaa koskevat tiedot, jotka on tallennettu 4 artiklan 2 kohdan nojalla on suojattava keskustietokannassa, jos kyseinen henkilö saa pakolaisaseman jäsenvaltiossa ja päästetään maahan pakolaisena. Keskusyksikkö suojaa tiedot lähtevän jäsenvaltion ohjeiden mukaisesti.

Niin kauan kuin 2 kohdan mukaista päätöstä ei ole tehty, sellaisia henkilöitä koskevia osumia, joille on myönnetty pakolaisasema jäsenvaltiossa ja jotka on päästetty maahan pakolaisina, ei saa siirtää. Keskusyksikön on palautettava kielteinen tulos pyynnön lähettäneelle jäsenvaltiolle.

2. Viisi vuotta sen jälkeen, kun Eurodac on aloittanut toimintansa, tehdään perustamissopimuksen asiaa koskevien määräysten mukaisesti turvapaikkahakemuksen johonkin jäsenvaltioon toisessa jäsenvaltiossa tapahtuneen pakolaisaseman ja maahanpääsyn myöntämisen jälkeen jättäneitä henkilöitä koskevien, keskusyksikön kokoamien luotettavien tilastojen perusteella päätös siitä, onko jäsenvaltiossa pakolaisaseman saaneita ja pakolaisina maahan päästettyjä henkilöitä koskevat tiedot:

- a) säilytettävä 6 artiklan mukaisesti 4 artiklan 3 kohdassa säädettyä vertailua varten, vai
 - b) poistettava ne keskustietokannasta ennen määräajan päättymistä, heti kun henkilölle on myönnetty pakolaisasema ja hänet on päästetty maahan pakolaisena.
3. Jos 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa tiedot on suojattu 1 kohdan mukaisesti, niiden suojaus on poistettava eikä 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä enää sovelleta.
4. Edellä 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa:
- a) keskusyksikön on poistettava viipymättä keskustietokannasta 1 kohdan mukaisesti suojatut tiedot, ja
 - b) tiedot henkilöistä, joille on myönnetty pakolaisasema ja jotka on päästetty maahan pakolaisina, on poistettava keskustietokannasta 15 artiklan 3 kohdan mukaisesti heti, kun lähtevä jäsenvaltio saa tietää, että kyseiselle henkilölle on muussa jäsenvaltiossa myönnetty pakolaisasema ja hänet on päästetty maahan pakolaisena.
5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua tietojensuojaamismenettelyä ja 2 kohdassa tarkoitettujen tilastotietojen keräämistä koskevasta soveltamissäännöistä päätetään 22 artiklan 1 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

VI LUKU

TIETOJEN KÄYTTÖ, TIETOSUOJA, TURVALLISUUS JA VASTUU

13 artikla

Vastuu tietojen käytöstä

1. Lähettävän jäsenvaltion on varmistettava, että
- a) sormenjäljet otetaan lain mukaisesti;

- b) sormenjälkitiedot ja muut 5 artiklan 1 kohdassa, 8 artiklan 2 kohdassa ja 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut tiedot siirretään keskusyksikköön lain mukaisesti;
- c) tiedot ovat paikkansapitäviä ja ajan tasalla, kun ne siirretään keskusyksikköön;
- d) keskustietokannassa olevat tiedot tallennetaan, niitä säilytetään ja ne oikaistaan ja poistetaan lain mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta komission velvollisuuksia;
- e) keskusyksikön siirtämiä sormenjälkitietojen vertailutuloksia käytetään lain mukaisesti.

2. Lähettävän jäsenvaltion on 14 artiklan mukaisesti varmistettava 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen turvallisuus ennen niiden siirtämistä keskusyksikköön ja siirron aikana sekä keskusyksiköltä saamiensa tietojen turvallisuus.

3. Lähettävän jäsenvaltion on huolehdittava tietojen lopullisesta tunnistamisesta 4 artiklan 6 kohdan mukaisesti.

4. Komissio varmistaa, että keskusyksikön toiminta on tämän asetuksen säännösten ja sen täytäntöönpanoa koskevien sääntöjen mukaista. Erityisesti komissio:

- a) toteuttaa toimenpiteet sen varmistamiseksi, että keskusyksikössä työskentelevät henkilöt käyttävät keskustietokantaan tallennettuja tietoja ainoastaan 1 artiklan 1 kohdassa säädetyn Eurodacin tarkoituksen mukaisesti;
- b) varmistaa, että keskusyksikössä työskentelevät henkilöt noudattavat kaikkia tämän asetuksen mukaisesti tehtyjä jäsenvaltioiden pyyntöjä, jotka liittyvät heidän vastuullaan olevien tietojen tallentamiseen, vertailuun, oikaisemiseen ja keskustietokannasta poistamiseen;
- c) toteuttaa tarvittavat toimenpiteet turvallisuuden varmistamiseksi keskusyksikössä 14 artiklan mukaisesti;
- d) varmistaa, että keskustietokantaan tallennetut tiedot ovat ainoastaan keskusyksikössä luvallisesti työskentelevien henkilöiden saatavilla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 20 artiklan soveltamista tai perustamissopimuksen 286 artiklan 2 kohdan nojalla perustettavan riippumattoman valvontaelimen toimivaltaa.

Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle ensimmäisen alakohdan mukaisesti toteuttamistaan toimenpiteistä.

14 artikla

Turvallisuus

1. Lähettävän jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimet, joiden avulla
- a) estetään luvaton pääsy kansallisiin laitoksiin, joissa jäsenvaltio harjoittaa Eurodacin tavoitteiden mukaista toimintaa (laitoksiin pääsyn valvonta);

- b) estetään Eurodacissa olevien tietojen ja niiden siirtämisessä käytettyjen välineiden luvaton lukeminen, jäljentäminen, muuttaminen tai poistaminen (tietovälineiden valvonta);
- c) varmistetaan, että jälkikäteen voidaan tarkastaa ja määrittellä, mitä tietoja Eurodaciin on tallennettu, milloin ne on tallennettu ja kuka ne on tallentanut (tietojen tallentamisen valvonta);
- d) estetään tietojen luvaton tallentaminen Eurodaciin ja siihen tallennettujen tietojen luvaton muuttaminen tai poistaminen (tietojen tallentamisen valvonta);
- e) varmistetaan, että tietojen käsittelyyn valtuutettujen henkilöiden saatavilla on Eurodacissa yksinomaan heidän toimivaltaansa kuuluvia tietoja (tietojen käytön valvonta);
- f) varmistetaan, että on mahdollista tarkastaa ja määrittellä, mille viranomaisille Eurodaciin tallennettuja tietoja voidaan siirtää tiedonsiirtolaitteilla (tietojen siirron valvonta);
- g) estetään tietojen luvaton lukeminen, jäljentäminen, muuttaminen tai poistaminen siirrettäessä tietoja suoraan keskustietokantaan ja sieltä muualle sekä tietojen siirtämisessä käytettävien välineiden kuljettamisessa keskusyksikköön ja sieltä muualle (kuljetuksen valvonta).

2. Komissio vastaa keskusyksikön toiminnan osalta 1 kohdassa mainittujen toimenpiteiden soveltamisesta.

15 artikla

Eurodaciin tallennettujen tietojen saatavuus sekä oikeaminen tai poistaminen

1. Lähettävällä jäsenvaltiolla on pääsy keskustietokantaan siirtämiinsä ja sinne tallennettuihin tietoihin tämän asetuksen säännösten mukaisesti.

Jäsenvaltiot eivät saa tehdä hakuja toisen jäsenvaltion siirtämistä tiedoista tai ottaa vastaan tällaista tietoa, lukuun ottamatta 4 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua vertailun tuloksena saatua tietoa.

2. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä viranomaiset, joilla on 1 kohdan mukaisesti pääsy keskustietokantaan tallennettuihin tietoihin. Kunkin jäsenvaltion on toimitettava komissiolle luetelo näistä viranomaisista.

3. Ainoastaan lähettävällä jäsenvaltiolla on oikeus muuttaa keskusyksikköön siirtämiään tietoja oikeaisemalla tai täydentämällä niitä taikka poistaa ne keskustietokannasta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tietojen poistamista 6 artiklan, 10 artiklan 1 kohdan tai 12 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti.

Jos lähettävä valtio tallentaa tiedot suoraan keskustietokantaan, se voi suoraan muuttaa tietoja tai poistaa ne.

Jos lähettävä jäsenvaltio ei tallenna tietoja suoraan keskustietokantaan, keskusyksikkö muuttaa tietoja tai poistaa ne kyseisen jäsenvaltion pyynnöstä.

4. Jos jäsenvaltiolla tai keskusyksiköllä on näyttöä keskustietokantaan tallennettujen tietojen virheellisyydestä, niiden on ilmoitettava tästä lähettävälle jäsenvaltiolle mahdollisimman pian.

Jos jäsenvaltiolla on näyttöä siitä, että tietoja on tallennettu keskustietokantaan tämän asetuksen vastaisesti, sen on samoin ilmoitettava tästä lähettävälle jäsenvaltiolle mahdollisimman pian. Viimeksi mainitun on tarkistettava kyseiset tiedot ja tarvittaessa muutettava niitä tai poistettava ne viipymättä.

5. Keskusyksikkö ei saa siirtää kolmannen maan viranomaisille eikä antaa niiden saataville keskustietokantaan tallennettuja tietoja, jollei sille ole erityisesti annettu lupaa tehdä niin sellaisen yhteisön sopimuksen puitteissa, jossa määrätään perusteet ja menettelyt turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa olevan valtion määrittämiseksi.

16 artikla

Keskusyksikön suorittama kirjaaminen

1. Keskusyksikkö pitää kirjaa kaikista keskusyksikössä toteutetuista tietojenkäsittelytoimista. Kirjatuissa tiedoissa on mainittava tietojen käyttötarkoitus, päivämäärä ja kellonaika, siirretyt tiedot, haussa käytetyt tiedot sekä tietoja tallentavan ja niitä hakevan yksikön nimi sekä vastuuhenkilöt.

2. Kirjattuja tietoja voidaan käyttää yksinomaan tietosuojaan liittyvään tietojenkäsittelyn luvallisuuden valvontaan sekä tietoturvallisuuden varmistamiseen 14 artiklan mukaisesti. Kirjatut tiedot on suojattava asianmukaisesti niiden luvattoman käytön estämiseksi ja ne on tuhottava vuoden kuluttua, jollei niitä tarvita jo aloitetuissa valvontamenettelyissä.

17 artikla

Vastuu

1. Henkilöllä tai jäsenvaltiolla, jolle on aiheutunut vahinkoa laittomasta tietojenkäsittelystä tai siitä, ettei jokin teko ole tämän asetuksen säännösten mukainen, on oikeus saada vahingosta vastuussa olevalta jäsenvaltiolta korvaus aiheutuneesta vahingosta. Kyseinen jäsenvaltio vapautetaan tästä vastuusta osittain tai kokonaan, jos se osoittaa, ettei se ole vastuussa vahingon aiheuttaneesta tapahtumasta.

2. Jos keskustietokannalle aiheutuu vahinkoa siitä, että jokin jäsenvaltio ei ole noudattanut tämän asetuksen mukaisia velvoitteitaan, kyseinen jäsenvaltio on velvollinen korvaamaan tämän vahingon, paitsi jos siltä osin kuin komissio on jättänyt toteuttamatta kohtuulliset toimenpiteet vahingon syntymisen ehkäisemiseksi tai sen vaikutusten rajoittamiseksi mahdollisimman vähiin.

3. Jäsenvaltiota vastaan nostetut vahingonkorvauskanteet, jotka koskevat 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua vahinkoa, käsitellään vastaajana olevan jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

18 artikla

Rekisteröidyn oikeudet

1. Lähettävän jäsenvaltion on ilmoitettava tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvalla henkilölle seuraavat tiedot:

- rekisterinpitäjä ja hänen mahdollisen edustajansa henkilöllisyys;
- tarkoitus, mihin tietoja Eurodacissa käytetään;
- tietojen vastaanottajat;
- edellä 4 tai 8 artiklassa tarkoitettun henkilön velvollisuus suostua sormenjälkiensä ottamiseen;
- oikeus tutustua itseään koskeviin tietoihin ja oikaista niitä.

Kun kysymyksessä on 4 tai 8 artiklassa mainittu henkilö, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tiedot on annettava sormenjälkiä otettaessa.

Kun kysymyksessä on 11 artiklassa tarkoitettu henkilö, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tiedot on annettava viimeistään silloin, kun henkilöön liittyvät tiedot siirretään keskusyksikköön. Tätä velvoitetta ei sovelleta, jos tällaisten tietojen antaminen osoittautuu mahdottomaksi tai aiheuttaisi suhteetonta vaivannäköä.

2. Rekisteröity voi kussakin jäsenvaltiossa sen lakien, asetusten ja menettelyjen mukaisesti käyttää direktiivin 95/46/EY 12 artiklassa säädettyjä oikeuksia.

Rekisteröidyllä on oikeus saada ilmoitus keskustietokantaan tallennetuista häntä koskevista tiedoista sekä tiedot keskusyksikköön siirtäneestä jäsenvaltiosta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta velvollisuutta ilmoittaa muita tietoja direktiivin 95/46/EY 12 artiklan a kohdan mukaisesti. Ainoastaan jäsenvaltio voi antaa luvan tutustua tietoihin.

3. Kuka tahansa voi pyytää missä hyvänsä jäsenvaltiossa virheellisten tietojen oikaisua tai laittomasti tallennettujen tietojen poistamista. Tiedot siirtäneen jäsenvaltion on omien lakiansa, asetustensa ja menettelyjensä mukaisesti mahdollisimman pian oikaistava tiedot tai poistettava ne.

4. Jos oikeutta tietojen oikaisemiseen tai niiden keskustietokannasta poistamiseen käytetään jossain muussa kuin yhdessä tai useammassa tiedot siirtäneessä jäsenvaltiossa, kyseisen jäsenvaltion viranomaisten on otettava yhteyttä kyseiseen yhteen tai useampaan jäsenvaltioon, jotta ne voisivat tarkastaa

tietojen paikkansapitävyyden ja sen, onko ne siirretty ja tallennettu keskustietokantaan lain mukaisesti.

5. Jos keskustietokannassa olevat tiedot osoittautuvat virheellisiksi tai jos ne on tallennettu lain vastaisesti, tiedot siirtäneen jäsenvaltion on oikaistava tiedot tai poistettava ne 15 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Kyseisen jäsenvaltion on ilmoitettava rekisteröidylle kirjallisesti ilman aiheutonta viivytystä häntä koskevien tietojen oikaisusta tai niiden poistamisesta.

6. Jos keskustietokantaan tallennetut tiedot eivät ne siirtäneen jäsenvaltion mielestä ole virheellisiä tai laittomasti tallennettuja, sen on kohtuullisen ajan kuluessa selvitettävä rekisteröidylle kirjallisesti, miksi se ei ole valmis oikaisemaan tietoja tai poistamaan niitä.

Kyseisen jäsenvaltion on ilmoitettava rekisteröidylle myös toimenpiteistä, jotka hän voi toteuttaa, jollei hän hyväksy saamaansa selvitystä. Ilmoitukseen on sisällytettävä tiedot siitä, miten nostaa kanteen tai tarvittaessa tehdä kantelu kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille tai tuomioistuimissa, sekä kaikesta taloudellisesta ja muusta, kyseisen jäsenvaltion lakien, asetusten ja menettelyjen mukaisesti saatavilla olevasta tuesta.

7. Edellä 2 ja 3 kohdan nojalla tehtyyn pyyntöön on sisällytettävä kaikki rekisteröidyn tunnistamiseksi tarvittavat tiedot, sormenjäljet mukaan luettuina. Näitä tietoja voidaan käyttää yksinomaan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen oikeuksien käyttämiseksi, ja ne on tuhottava viipymättä tämän jälkeen.

8. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä aktiivisesti yhteistyötä toteuttaakseen asianmukaisesti 3, 4 ja 5 kohdassa säädetty oikeudet.

9. Kunkin jäsenvaltion kansallisen valvontaviranomaisen on autettava rekisteröityä käyttämään oikeuksiaan direktiivin 95/46/EY 28 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

10. Tiedot siirtäneen jäsenvaltion kansallisen valvontaviranomaisen ja sen jäsenvaltion kansallisen valvontaviranomaisen, jossa rekisteröity oleskelee, on autettava ja pyydettyä neuvotava häntä hänen käyttäessään oikeuttaan oikaista tietoja tai poistaa ne. Molemmat kansalliset valvontaviranomaiset tekevät tätä varten yhteistyötä. Tällaista apua koskevat pyynnöt voidaan esittää sen jäsenvaltion kansalliselle valvontaviranomaiselle, jossa asianomainen oleskelee, ja tämä välittää pyynnöt tiedot siirtäneen jäsenvaltion viranomaiselle. Rekisteröity voi myös pyytää apua tai neuvoja 20 artiklassa tarkoitettulta yhteiseltä valvontaviranomaiselta.

11. Kuka tahansa voi nostaa kanteen missä hyvänsä jäsenvaltiossa tai tarvittaessa tehdä kantelun kyseisen valtion toimivaltaisille viranomaisille tai sen tuomioistuimissa kyseisen jäsenvaltion lakien, asetusten ja menettelyjen mukaisesti, jos häneltä on evätty 2 kohdassa säädetty oikeus tutustua tietoihin.

12. Käyttääkseen 3 kohdan mukaisia oikeuksiaan jokainen voi tiedot siirtäneen jäsenvaltion lakien, asetusten ja menettelyjen mukaisesti nostaa hänestä keskustietokantaan tallennettujen tietojen osalta kanteen tai tarvittaessa tehdä asiasta kantelun kyseisen valtion toimivaltaisille viranomaisille tai sen tuomioistuimissa. Kansallisten valvontaviranomaisten on autettava ja pyydyttäessä neuvottava rekisteröityä 10 kohdan mukaisesti asian koko käsittelyn ajan.

19 artikla

Kansallinen valvontaviranomainen

1. Kunkin jäsenvaltion on huolehdittava, että direktiivin 95/46/EY 28 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimetty yksi tai useampi kansallinen valvontaviranomainen valvoo itsenäisesti kyseisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti henkilötietojen tämän asetuksen mukaista käsittelyä kyseisessä jäsenvaltiossa, mukaan lukien näiden tietojen siirtäminen keskusyksikköön.

2. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että sen kansallisella valvontaviranomaisella on mahdollisuus saada neuvoja henkilöiltä, joilla on riittävä asiantuntemus sormenjälkitiedoista.

20 artikla

Yhteinen valvontaviranomainen

1. Perustetaan riippumaton yhteinen valvontaviranomainen, johon kuuluu enintään kaksi kunkin jäsenvaltion valvontaviranomaisen edustajaa. Kullakin valtuuskunnalla on yksi ääni.

2. Yhteinen valvontaviranomainen valvoo keskusyksikön toimintaa varmistaakseen, ettei keskusyksikön hallussa olevien henkilötietojen käsittelyssä tai käytössä loukata rekisteröityjen oikeuksia. Lisäksi se valvoo, että siirrettäessä henkilötietoja keskusyksiköstä jäsenvaltioille toimitaan lain mukaisesti.

3. Yhteinen valvontaviranomainen on myös velvollinen tutkimaan Eurodacin toimintaan liittyviä täytäntöönpano-ongelmia ja kansallisten valvontaviranomaisten suorittamiin tarkastuksiin mahdollisesti liittyviä vaikeuksia sekä laatimaan suosituksia ongelmien yhteisistä ratkaisuksista.

4. Kansallisten valvontaviranomaisten on tarvittaessa tuettava aktiivisesti yhteistä valvontaviranomaista sen tehtävien hoitamisessa.

5. Yhteisellä valvontaviranomaisella on oltava mahdollisuus saada neuvoja henkilöiltä, joilla on riittävä asiantuntemus sormenjälkitiedoista.

6. Komissio avustaa yhteistä valvontaviranomaista sen tehtävien hoitamisessa. Erityisesti se toimittaa yhteiselle valvontaviranomaiselle tämän pyytämiä tietoja, antaa sille mahdollisuuden tutustua kaikkiin asiakirjoihin ja asiapapereihin sekä

järjestelmään tallennettuihin tietoihin ja päästää sen tutustumaan kaikkiin toimitiloihinsa milloin hyvänsä.

7. Yhteinen valvontaviranomainen vahvistaa työjärjestyksensä yksimielisesti. Sitä avustaa sihteeristö, jonka tehtävät määritellään työjärjestyksessä.

8. Yhteisen valvontaviranomaisen laatimat kertomukset julkaistaan ja toimitetaan elimille, joille kansalliset valvontaviranomaiset raportoivat, sekä tiedoksi Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle. Lisäksi yhteinen valvontaviranomainen voi milloin tahansa esittää toimeksiantoonsa liittyviä huomautuksia tai parannusehdotuksia Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.

9. Yhteisen valvontaviranomaisen jäsenet eivät saa ottaa tehtäviään hoitaessaan vastaan ohjeita miltään hallitukselta tai järjestöltä.

10. Yhteistä valvontaviranomaista kuullaan sitä koskevasta Eurodacin keskusyksikön toimintaa koskevan talousarvioesityksen osasta. Sen lausunto liitetään kyseiseen talousarvioesitykseen.

11. Yhteinen valvontaviranomainen lakkautetaan, kun Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 286 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu riippumaton valvontaelin perustetaan. Yhteinen valvontaviranomainen korvataan riippumattomalla valvontaelimellä, joka käyttää kaikkia sille sen perustamissääntönsä nojalla kuuluvia valtuuksia.

VII LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

21 artikla

Kustannukset

1. Keskusyksikön perustamiseen ja toimintaan liittyvät kustannukset katetaan Euroopan unionin yleisestä talousarviosta.

2. Kukin jäsenvaltio vastaa oman kansallisen yksikkönsä sekä sen ja keskustietokannan välisistä yhteyksistä aiheutuvista kustannuksista.

3. Kustannuksista, jotka aiheutuvat tietojen siirtämisestä lähettävästä jäsenvaltiosta keskusyksikköön ja vertailutulosten siirtämisestä tälle valtiolle, vastaa kyseinen valtio.

22 artikla

Täytäntöönpanosäännöt

1. Neuvosto hyväksyy perustamissopimuksen 205 artiklan 2 kohdassa määrättyllä enemmistöllä täytäntöönpanosäännökset, jotka ovat tarpeen

- 4 artiklan 7 kohdan mukaisen menettelyn vahvistamiseksi,
- 12 artiklan 1 kohdan mukaisen tietojen suojaamisenmenettelyn vahvistamiseksi,
- 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tilastojen laatimiseksi.

Jos näillä täytäntöönpanosäännöksillä on vaikutuksia jäsenvaltioiden vastattavaksi tuleviin toimintamenoihin, neuvosto tekee ratkaisunsa yksimielisesti.

2. Edellä 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä päätetään 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

23 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa komitea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

24 artikla

Vuosikertomus, seuranta ja arviointi

1. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle vuosikertomuksen keskusyksikön toiminnasta. Siinä on oltava tiedot Eurodacin hallinnosta ja suorituskyvystä suhteessa kunkin 2 kohdassa tarkoitettujen tavoitteiden osalta ennalta määrättyihin määrällisiin indikaattoreihin.
2. Komissio varmistaa, että käytettävissä on järjestelmiä, joiden avulla voidaan arvioida keskusyksikön toiminnan tuloksia, kustannustehokkuutta ja palvelujen laatua suhteessa asetettuihin tavoitteisiin.
3. Komissio arvioi säännöllisesti keskusyksikön toimintaa todetakseen, onko sille asetetut tavoitteet saavutettu kustannustehokkuuden periaatteiden mukaisesti, ja voidakseen laatia suuntaviivat tulevan toiminnan tehostamiseksi.
4. Vuosi sen jälkeen, kun Eurodac on aloittanut toimintansa, komissio laatii arviointikertomuksen keskusyksikön toiminnasta, jossa keskitytään tarkastelemaan keskusyksikön toimintaan kohdistuvan kysynnän tasoa suhteessa odotuksiin sekä

toiminnallisia ja hallinnollisia kysymyksiä saatujen kokemusten perusteella, jotta voidaan määritellä käytäntöihin lyhyellä aikavälillä mahdollisesti toteutettavat parannukset.

5. Kolme vuotta sen jälkeen, kun Eurodac on aloittanut toimintansa, ja tämän jälkeen kuuden vuoden välein, komissio laatii Eurodacin toiminnasta yleisarvioinnin, jossa tarkastellaan sen tuloksia suhteessa asetettuihin tavoitteisiin sekä arvioidaan toiminnan perustana olevien periaatteiden pätevyyttä ja tästä aiheutuvia seurauksia tulevan toiminnan kannalta.

25 artikla

Rangaistukset

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että keskustietokantaan talletettujen tietojen käyttämisestä 1 artiklan 1 kohdassa säädetyn Eurodacin tarkoituksen vastaisesti on seurauksena asianmukainen rangaistus.

26 artikla

Alueellinen soveltamisala

Tämän asetuksen säännöksiä ei sovelleta alueella, jolla ei sovelleta Dublinin yleissopimusta.

27 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

1. Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.
2. Tätä asetusta sovelletaan ja Eurodacin toiminta alkaa päivästä, jonka komissio ilmoittaa *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* julkaistavassa ilmoituksessa, kun seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) kaikki jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet komissiolle toteuttaneensa tarvittavat tekniset järjestelyt tietojen siirtämiseksi keskusyksikköön 4 artiklan 7 kohdan nojalla hyväksytyjen soveltamissääntöjen mukaisesti, sekä 12 artiklan 5 kohdan nojalla hyväksytyjen soveltamissääntöjen noudattamiseksi, ja
 - b) komissio on toteuttanut 4 artiklan 7 kohdan ja 12 artiklan 5 kohdan nojalla hyväksytyjen soveltamissääntöjen mukaisesti tarvittavat tekniset järjestelyt, jotta keskusyksikkö voi aloittaa toimintansa.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa Euroopan yhteisön perustamissopimuksen mukaisesti.

Tehty Brysselissä 11 päivänä joulukuuta 2000.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

H. VÉDRINE

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2726/2000,
annettu 14 päivänä joulukuuta 2000,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1498/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kieroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetyille tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitettujen tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä joulukuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 14 päivänä joulukuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EYVL L 198, 15.7.1998, s. 4.

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi annettu 14 päivänä joulukuuta 2000, komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	100,2
	204	67,3
	999	83,8
0707 00 05	052	116,8
	624	195,9
	628	152,5
	999	155,1
0709 90 70	052	91,3
	204	38,5
	628	109,0
	999	79,6
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	44,7
	204	46,4
	388	32,2
	999	41,1
0805 20 10	052	93,5
	204	78,4
	999	86,0
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	71,6
	999	71,6
	052	72,7
0805 30 10	600	72,1
	999	72,4
	060	38,0
	400	77,0
	404	88,8
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	720	112,9
	999	79,2
	052	73,7
	064	59,7
	400	92,7
0808 20 50	720	134,9
	999	90,3

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2543/1999 (EYVL L 307, 2.12.1999, s. 46) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2727/2000,**annettu 14 päivänä joulukuuta 2000,****Espanjan lipun alla purjehtivien alusten kummeliturskan kalastuksen lopettamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ottaa huomioon yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä 12 päivänä lokakuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2847/93 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2846/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 21 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteisön vesialueilla ja yhteisön aluksiin sellaisilla muilla vesialueilla, joilla sovelletaan saalisrajoituksia, sovellettavien eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien ja niihin liittyvien edellytysten vahvistamisesta vuodeksi 2000 ja asetuksen (EY) N:o 66/98 muuttamisesta 17 päivänä joulukuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2742/1999 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2579/2000 ⁽⁴⁾, säädetään kummeliturskakiintiöistä vuodeksi 2000.
- (2) Kiintiöiden alaisten kalakantojen saaliiden määrällisistä rajoituksista annettujen säännösten noudattamisen turvaamiseksi komission on tarpeen vahvistaa päivämäärä, johon mennessä jäsenvaltion lipun alla purjehtivien alusten katsotaan täyttäneen kiintiönsä.
- (3) Komissiolle toimitettujen tietojen mukaan Espanjan lipun alla purjehtivien tai Espanjassa rekisteröityjen alusten kummeliturskasaaliit ICES-alueiden Vb (EY:n

vedet), VI, VII, XII ja XIV vesillä ovat täyttäneet vuodeksi 2000 myönnetyn kiintiön. Espanja on kieltänyt tämän kannan kalastuksen 13 päivästä marraskuuta 2000 alkaen. Tämän vuoksi on tarpeen noudattaa tätä päivämäärää,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Espanjan lipun alla purjehtivien tai Espanjassa rekisteröityjen alusten kummeliturskasaaliit ICES-alueiden Vb (EY:n vedet), VI, VII, XII ja XIV vesillä ovat täyttäneet Espanjalle vuodeksi 2000 myönnetyn kiintiön.

Kielletään Espanjan lipun alla purjehtivilta tai Espanjassa rekisteröidyiltä aluksilta kummeliturskan kalastus ICES-alueiden Vb (EY:n vedet), VI, VII, XII ja XIV vesillä sekä edellä mainittujen alusten tämän asetuksen ensimmäisen soveltamispäivän jälkeen pyytämän kyseisen kannan hallussa pitäminen aluksessa sekä sen uudelleenlastaus ja purku.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 13 päivästä marraskuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 14 päivänä joulukuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 261, 20.10.1993, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 358, 31.12.1998, s. 5.

⁽³⁾ EYVL L 341, 31.12.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 298, 25.11.2000, s. 3.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2728/2000,
annettu 14 päivänä joulukuuta 2000,
neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 30 artiklassa tarkoitetun erityisen tislaustoimenpiteen
aloittamisesta eräillä Saksan viinialueilla

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon viinin yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1622/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 30 ja 33 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1493/1999 30 artiklassa säädetään mahdollisuudesta aloittaa erityinen tislaustoimenpide, jos huomattavat ylijäämät aiheuttavat poikkeuksellisia häiriöitä markkinoilla. Kyseinen toimenpide voidaan rajoittaa tiettyihin viiniluokkiin ja/tai tiettyihin tuotantoalueisiin, ja sitä voidaan jäsenvaltion pyynnöstä soveltaa tma-laatuviineihin.
- (2) Saksan hallitus on pyytänyt 2 päivänä marraskuuta 2000 päivätyllä kirjeellään erityisen tislaustoimenpiteen aloittamista Mittelrhein, Mosel-Saar-Ruwerin, Nahen, Pfalzin ja Rheinhessenin viinialueiden kaikista lajikkeista saatujen valkoviinien osalta. Toimenpidettä olisi sovellettava myös kaikilta näiltä alueilta saatuihin tma-laatuvalkoviineihin.
- (3) Viinituotanto oli näillä alueilla vuosina 1995—1997 vajaa 6 miljoonaa hehtolitraa. Vuonna 1998 se oli 7,07 miljoonaa hehtolitraa, ja vuonna 1999 jo 8,02 miljoonaa hehtolitraa. Saksan kotitalouksien valkoviinin kulutus on kuitenkin vähentynyt: valkoviinien markkinaosuus oli 54 prosenttia vuonna 1995 ja 47 prosenttia vuonna 1999. Sitä vastoin punaviinien kulutus on lisääntynyt, ja suurin osa niistä on tuotuja punaviinejä. Valkoviinien vienti laski 13 prosenttia vuodesta 1993 vuoteen 1999.
- (4) Valkoviinien hinnat ovat laskeneet huomattavasti näillä alueilla vuodesta 1998. Rheinhessenin, Pfalzin ja Nahen alueilla Müller-Thurgau- ja Silvaner-lajikkeista saatujen viinien hinnat ovat laskeneet 120—160:stä Saksan markasta hehtolitralla noin 60:een Saksan markkaan hehtolitralla. Mosel-Saar-Ruwerin alueella Riesling-lajikkeista saatujen viinien hinnat taas ovat laskeneet 200—230:sta Saksan markasta hehtolitralla 80:een Saksan markkaan hehtolitralla. Tällä hetkellä pöytäviinien hinnat ovat noin 40 Saksan markkaa hehtolitralla ja laatuviinien hinnat 55—80 Saksan markkaa hehtolitralla lajikkeesta ja alueesta riippuen.
- (5) Alhaisista hinnoista huolimatta valkoviinien kulutus ei ole kehittynyt merkittävästi vuonna 2000. Myöskään vuoden 2000 alhainen satoennuste ei ole nostanut

hintoja. Valkoviinien nykyiset varastot ovat näillä alueilla 7,5 miljoonaa hehtolitraa, ja noin 6 miljoonan hehtolitrin varastot riittävät varmistamaan säännöllisen saataavuuden markkinoilla.

- (6) Asianomaiset tuottajat ovat osallistuneet asetuksen (EY) N:o 1493/1999 29 artiklassa tarkoitettuun tislaukseen, joka koskee ainoastaan pöytäviinejä. Tämän vuoksi toimenpide ei täysin vastaa näiden alueiden tarpeita. Näiden Saksan viinialueiden vakavien ongelmien ratkaisemiseksi erityinen tislaustoimenpide näyttää välttämättömältä.
- (7) Koska asetuksen (EY) N:o 1493/1999 30 artiklan 5 kohdassa tarkoitetut edellytykset täyttyvät, näillä Saksan viinialueilla olisi säädettävä sellaisen erityisen tislaustoimenpiteen aloittamisesta, joka koskee enintään 1 miljoonan hehtolitrin määrää rajoitettuna ajanjaksona tehokkuuden maksimoimiseksi. Ei ole aiheellista vahvistaa tuottajakohtaista tislattavaa enimmäismäärää, koska varastoissa olevien viinien määrät voivat vaihdella huomattavasti tuottajittain ja koska kyseiset määrät riippuvat pikemminkin myyntituloksista kuin kunkin tuottajan vuosituotannosta.
- (8) Käyttöön otettava mekanismi on viinin yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (EY) N:o 1493/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä markkinamekanismien osalta 25 päivänä heinäkuuta 2000 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1623/2000 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2409/2000 ⁽⁴⁾, vahvistettu mekanismi. Paitsi asetuksen (EY) N:o 1623/2000 artikloja, joissa viitataan asetuksen (EY) N:o 1493/1999 30 artiklassa säädettyyn tislaustoimenpiteeseen, sovelletaan myös muita kyseisen asetuksen säännöksiä, erityisesti säännöksiä, jotka koskevat alkoholin toimitusta interventioelimille ja ennakon maksamista.
- (9) On tarpeen vahvistaa tislaajan tuottajalle maksama ostohinta siten, että ongelmat ratkeavat ja tuottajilla on mahdollisuus hyödyntää tätä toimenpidettä. Sitä vastoin kyseistä hintaa ei ole aiheellista vahvistaa tasolle, joka vaikeuttaa asetuksen (EY) N:o 1493/1999 29 artiklassa tarkoitetun tislaustoimenpiteen soveltamista.
- (10) Jotta ei häiritä juotavaksi tarkoitetun alkoholin markkinoita, joille toimitetaan lähinnä asetuksen (EY) N:o 1493/1999 29 artiklassa tarkoitetun tislauksen tuotteita, erityisellä tislaustoimenpiteellä voidaan tuottaa vain raakaa tai neutraalia alkoholia, joka on ehdottomasti toimitettava interventioelimelle.

⁽¹⁾ EYVL L 179, 14.7.1999, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 194, 31.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 194, 31.7.2000, s. 45.

⁽⁴⁾ EYVL L 278, 31.10.2000, s. 3.

(11) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viinin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Aloitetaan asetuksen (EY) N:o 1493/1999 30 artiklassa tarkoitettu erityinen tislaustoimenpide, joka koskee enintään 1 miljoonaa hehtolitraa valkoviinejä ja tma-laatuvalkoviinejä, jotka on saatu kaikista lajikkeista seuraavilla Saksan viini-alueilla: Mittelrhein, Mosel-Saar-Ruwer, Nahe, Pfalz ja Rheinhessen.

2 artikla

Tässä asetuksessa tarkoitettuun toimenpiteeseen sovelletaan asetuksen (EY) 1623/2000 artikloja, joissa viitataan asetuksen (EY) N:o 1493/1999 30 artiklassa säädettyyn tislaustoimenpiteeseen, sekä seuraavia asetuksen (EY) N:o 1623/2000 säännöksiä:

- 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun interventioelimen maksamaan hintaan 62 artiklan 5 kohdan säännöksiä,
- 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun ennakkoon 66 ja 67 artiklan säännöksiä.

3 artikla

Kukin tuottaja voi tehdä asetuksen (EY) N:o 1623/2000 65 artiklassa tarkoitetun sopimuksen 16 päivän joulukuuta 2000 ja 31 päivän tammikuuta 2001 välisenä aikana. Sopimukseen kuuluu vakuus, jonka suuruus on 5 euroa hehtolitralla. Kyseisiä sopimuksia ei voi siirtää.

4 artikla

1. Jäsenvaltion on vahvistettava vähennysprosentti, jota sovelletaan edellä mainittuihin sopimuksiin, jos tehtyjen sopimusten mukainen kokonaismäärä ylittää 1 artiklassa vahvistetun määrän.

2. Jäsenvaltion on annettava tarvittavat hallinnolliset määräykset voidakseen hyväksyä viimeistään 15 päivänä helmikuuta 2001 edellä mainitut sopimukset ja vahvistettava sovel-

lettava vähennysprosentti, sopimuskohtaisesti hyväksyttävä viinimäärä ja tuottajan mahdollisuus irtisanoa sopimus, jos määrää pienennetään. Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle hyväksytyjen sopimusten mukaiset kyseisten viinien määrät ennen 20 päivää helmikuuta 2001.

3. Viinit on toimitettava tislaukseen viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2001. Tuotettu alkoholi on toimitettava interventioelimelle viimeistään 30 päivänä marraskuuta 2001.

4. Vakuus vapautetaan suhteessa toimitettuihin määriin, kun tuottaja toimittaa todisteen toimituksesta tislaukseen.

5. Jos säädettyssä määräajassa ei suoriteta yhtään toimitusta, vakuus menetetään.

6. Jäsenvaltio voi rajoittaa niiden sopimusten lukumäärää, jotka tuottaja voi tehdä kyseisen tislaustoimenpiteen osalta.

5 artikla

Tämän asetuksen mukaisesti tislattavaksi toimitettavan viinin ostohinta on 2,1054 euroa tilavuusprosenttilta hehtolitran kohden.

6 artikla

1. Tislaajan on toimitettava tislaustuote interventioelimelle. Tuotteen alkoholipitoisuuden on oltava vähintään 92 tilavuusprosenttia.

2. Hinta, jonka interventioelin maksaa tislaajalle toimitetusta raa'asta alkoholista on 2,4726 euroa tilavuusprosenttilta hehtolitran kohden. Tislaaja voi saada kyseisestä määrästä ennakon, joka on 1,3136 euroa tilavuusprosenttilta hehtolitran kohden. Tällöin tosiasiallisesti maksettavasta hinnasta vähennetään ennakon määrä.

7 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 16 päivästä joulukuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 14 päivänä joulukuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2729/2000,
annettu 14 päivänä joulukuuta 2000,
viinialan tarkastusten soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon viinin yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1622/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 72 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Viinialan tarkastuksia koskevista säännöksistä säädetään 1 päivästä elokuuta 2000 sovellettavan asetuksen (EY) N:o 1493/1999, jolla korvattiin neuvoston asetus (ETY) N:o 822/87 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1677/1999 ⁽⁴⁾, 72 artiklassa. Niitä on syytä täydentää soveltamista koskevilla yksityiskohtaisilla säännöillä ja kumota tätä asiaa koskevat asetukset eli viinituotteiden näytteiden otosta joko jäsenvaltioiden välisessä yhteistyössä tai isotooppimenetelmällä määrittämiseksi, mukaan lukien määrittäminen yhteisön tietopankille, 29 päivänä heinäkuuta 1991 annettu komission asetus (ETY) N:o 2347/91 ⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1754/97 ⁽⁶⁾, ja viinialan tuotteiden tutkimista deuteriumin ydinmagneettisella resonanssilla koskevia tuloksia sisältävästä tietopankista 29 päivänä heinäkuuta 1991 annettu komission asetus (ETY) N:o 2348/91 ⁽⁷⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1932/97 ⁽⁸⁾.
- (2) Siirtymäkauden toimenpiteistä kunnes viinin yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (EY) N:o 1493/1999 mukaiset lopulliset toimenpiteet otetaan käyttöön 24 päivänä heinäkuuta 2000 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1608/2000 ⁽⁹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2631/2000 ⁽¹⁰⁾, mukaan yleisistä tarkastuksia koskevista säännöistä viinialalla 19 päivänä kesäkuuta 1989 annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 2048/89 ⁽¹¹⁾ sovelletaan 30 päivään marraskuuta 2000. Asiaa koskevien yksityiskohtaisten soveltamissääntöjen on siis tultava voimaan 1 päivänä joulukuuta 2000.
- (3) Jotta viinialan säännöksiä sovellettaisiin yhdenmukaisesti, on syytä vahvistaa säännöt kansallisella ja yhteisön tasolla jo voimassa olevien valvontamenettelyjen täsmentämiseksi ja viinialan tarkastuksista vastaavien viranomaisten suoran yhteistyön varmistamiseksi.
- (4) Lisäksi olisi vahvistettava sellaisen yhteisön rakenteen käyttöönottoa ja toimintaa koskevat erityissäännöt, jonka muodostaa viinialan tarkastuksista vastaavien erikoistarkastajien ryhmä ja jonka on komission tasolla varmistettava yhteisön säännösten yhdenmukainen soveltaminen.
- (5) Olisi vahvistettava säännöt, joiden mukaan kansalliset elimet ja komissio voivat avustaa toisiaan viinialan lain-säädännön moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi. Näillä säännöillä ei saa estää sellaisten erityissääntöjen soveltamista, jotka koskevat yhteisön menoja, tma-laatuviinien luokituksen alentamista taikka kansallisia rikosoikeudellisia menettelyjä tai hallinnollisia seuraamuksia. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kahta jälkimmäistä seikkaa koskevien erityissääntöjen soveltaminen ei vaaranna tämän asetuksen tavoitetta eikä siinä säädettyjen tarkastusten tehokkuutta.
- (6) Jokaisen jäsenvaltion on varmistettava viinialan tarkastuksista vastaavien viranomaisten toiminnan tehokkuus. Tässä tarkoituksessa on nimettävä viranomainen, joka varmistaa jäsenvaltioiden ja komission väliset yhteydenotot. On myös välttämätöntä, että kaikissa niissä jäsenvaltioissa, joissa viinialan tarkastuksista vastaa useampi toimivaltainen viranomainen, näiden toimivaltainen viranomaisten tarkastustoimet sovitaan yhteen.
- (7) Jotta sääntelyä sovellettaisiin yhdenmukaisesti koko yhteisössä, erityisesti jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta toimivaltaisten viranomaisten henkilöstöllä on tarvittavat vähimmäisvaltuudet tutkia, noudatetaanko sääntelyä.
- (8) Lisäksi olisi vahvistettava säännöt, jotka koskevat viinialan tarkastuksiin liittyvien komission erikoistarkastajien ryhmien perustamista ja toimintaa.
- (9) Jos komission erikoistarkastajilla on tehtäviään hoitaessaan toistuvia ja perusteettomia vaikeuksia, komission on voitava pyytää asianomaiselta jäsenvaltiolta selitysten lisäksi keinoja, joiden avulla tehtävä voidaan suorittaa loppuun. Asianomaisen jäsenvaltion on toteutettava tästä asetuksesta johtuvat velvoitteensa ja avustettava kyseisiä tarkastajia näiden suorittaessa tehtävänsä.

⁽¹⁾ EYVL L 179, 14.7.1999, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 194, 31.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 84, 27.3.1987, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 199, 30.7.1999, s. 8.

⁽⁵⁾ EYVL L 214, 2.8.1991, s. 32.

⁽⁶⁾ EYVL L 248, 11.9.1997, s. 3.

⁽⁷⁾ EYVL L 214, 2.8.1991, s. 39.

⁽⁸⁾ EYVL L 272, 4.10.1997, s. 10.

⁽⁹⁾ EYVL L 185, 25.7.2000, s. 24.

⁽¹⁰⁾ EYVL L 302, 1.12.2000, s. 36.

⁽¹¹⁾ EYVL L 202, 14.7.1989, s. 32.

- (10) Olisi vahvistettava viinintuotantokyvyn tarkastuksia koskevia erityissäännöksiä. Erityisesti on tarpeen, että yhteisön taloudellista tukea saavat toimet tarkastetaan järjestelmällisesti paikalla.
- (11) Viinimarkkinat ovat toisistaan riippuvaisia, mitä kuvaavat jäsenvaltioiden välisen kaupan kehitys ja erityisesti monikansallisten yritysten määrän jatkuva kasvu tällä alalla sekä hallintosääntöjen mukaiset mahdollisuudet toteuttaa sekä tukea saavia että tukea saamattomia toimia muualla kuin tuotteen alkuperäpaikassa tai siirtää näitä toimia tuotteen alkuperäpaikasta. Tämän tilanteen vuoksi on tarpeen edelleen yhdenmukaistaa tarkastusmenetelmiä ja varmistaa tiiviimpi yhteistyö tarkastuksista vastaavien viranomaisten välillä.
- (12) Jäsenvaltioiden välisen, viinialan säännösten soveltamista koskevan yhteistyön tehokkuuden lisäämiseksi kunkin jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on voitava pyynnöstä työskennellä toisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kanssa. Tällaista yhteistyötä ja avunantoa koskevat säännöt on syytä vahvistaa.
- (13) Koska eräät asiat ovat monitahoisia ja kiireellisiä, on välttämätöntä, että avunantoa pyytänyt toimivaltainen viranomaislainen voi pyynnön vastaanottavan viranomaisen suostumuksella nimetä tarkastajiaan osallistumaan tutkimuksiin.
- (14) Jos kyseessä on useita jäsenvaltioita tai yhtä jäsenvaltiota koskeva vakava petoksen vaara tai petos, asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on käynnistettävä viran puolesta avunantomenettely eli oma-aloitteinen avunanto.
- (15) Tämän asetuksen mukaisesti vaihdettavia tietoja koskee niiden luottamuksellisen luonteen vuoksi salassapitovollisuus.
- (16) Asetuksessa (ETY) N:o 2348/91 säädetään yhteisessä tutkimuskeskuksessa (YTK) olevasta, tutkimustietoja sisältävästä tietopankista, jolla pyritään yhdenmukaistamaan analyttiset tutkimukset koko yhteisössä. Tietopankkiin on tarkoitus tallentaa jäsenvaltioista tulevat näytteet ja määritysselosteet. Tätä rakennetta koskevia sääntöjä olisi sovellettava, koska niistä on saatu kokemuksia rakenteen perustamisesta lähtien.
- (17) Isotooppista vertailumääritysmenetelmää sovellettaessa voidaan paremmin valvoa viinialan tuotteiden väkevöintiä tai todistaa veden lisääminen niihin tai — yhdessä viinialan tuotteiden muiden isotooppisten ominaisuuksien määritystulosten kanssa — varmistaa, että ne vastaavat kuvauksessa ilmoitettua alkuperää. Näillä määritysmenetelmillä saatujen tulosten tulkitsemisen helpottamiseksi on voitava verrata saatuja tuloksia aiemmin samoin menetelmin saatuihin tuloksiin silloin, kun määritetään tuotteita, joiden ominaisuudet ovat samat ja joiden alkuperän ja valmistuksen aitous on varmistettu.
- (18) Viinien tai viinistä johdettujen tuotteiden isotooppinen määrittäminen tehdään yhteisön viinianalysimenetelmistä 17 päivänä syyskuuta 1990 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 2676/90⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 761/1999⁽²⁾ säädetyillä vertailumääritysmenetelmillä.
- (19) Määrityslaitteilla varustetuissa yhteisön laboratorioissa tehtyjen määritysten tulosten tulkitsemisen helpottamiseksi ja näiden laboratorioiden saamien määritystulosten verrattavuuden varmistamiseksi olisi vahvistettava rypälenäytteiden ottoa sekä näiden näytteiden viiniyttämistä ja säilyttämistä koskevat yhdenmukaiset säännöt.
- (20) Määritystietojen laadun ja verrattavuuden varmistamiseksi on tarpeen soveltaa tunnustettujen laatuvaatimusten järjestelmää laboratorioihin, jotka jäsenvaltiot ovat nimenneet tekemään näytteiden isotooppisia määrittäisiä tietopankkia varten.
- (21) Koska viinialan tuotteiden isotooppinen määrittäminen ja tulosten tulkinta ovat herkkiä menettelyjä, määritystulosten tulkitsemisen yhdenmukaistamiseksi on syytä säätää, että YTK:n tietopankkiin on pääsy tätä määritystapaa käyttävillä virallisilla laboratorioilla ja pyynnöstä muilla jäsenvaltion viranomaisilla kuitenkin siten, että yksityisten tietojen suojaamista koskevaa periaatetta noudatetaan.
- (22) Asetuksessa (ETY) N:o 2347/91 on toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevaan viralliseen laboratorioon lähetettäväksi tarkoitettujen näytteiden ottoa koskevia sääntöjä ja isotooppisella menetelmällä määritettävien näytteiden ottoa koskevat yhteiset säännöt. Näitä menettelyjä on syytä soveltaa ja pitää näytteenottoa yhteisön tietopankkia varten erikoistapauksena, jossa viinialan tuotteesta otetaan näyte viranomaisten tehdessä suoraa yhteistyötä.
- (23) Tarkastusten puolueettomuuden varmistamiseksi komission erikoistarkastajien tai jonkin jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tarkastajien on voitava pyytää toisen jäsenvaltion toimivaltaista viranomaista ottamaan näytteitä. Otetut näytteet on annettava pyynnön esittäneelle tarkastajalle, joka määrää, missä laboratorioissa ne tutkitaan.

⁽¹⁾ EYVL L 272, 3.10.1990, s. 1.⁽²⁾ EYVL L 99, 14.4.1999, s. 4.

- (24) Olisi vahvistettava yksityiskohtaiset säännöt virallista näytteenottoa ja näiden näytteiden käyttöä varten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten tehdessä yhteistyötä. Säännöissä on varmistettava edustavuus ja virallisten määritystulosten tarkistusmahdollisuus koko yhteisössä.
- (25) Näytteiden ottoon ja lähettämiseen, analyttisiin ja aistinvaraisiin tutkimuksiin sekä asiantuntijan palkkaamiseen liittyvien menojen maksattamisen yksinkertaistamiseksi hallinnollisella tasolla on syytä vahvistaa periaate, jonka mukaan kustannuksista vastaa viranomainen, joka on määrännyt näytteenoton tai asiantuntijan palkkaamisen.
- (26) Tämän asetuksen mukaisissa tarkastuksissa tehtyjen havaintojen todistusvoima on täsmennettävä.
- (27) Jäsenvaltioiden on määritettävä seuraamukset, joita sovelletaan, jos viinialan säännöksiä rikotaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta yhteisön lainsäädännössä säädettyjen erityissäännösten soveltamista. Sovellettavien seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia, eikä yhteisön lainsäädännön soveltaminen saa niiden vuoksi olla vaikeampaa kuin rikkomisia koskevan kansallisen lainsäädännön soveltaminen.
- (28) Jotta tarkastukset ja rypälenäytteiden otto viinitarhoissa sujuisivat tavanomaisesti, on syytä säätää, että asianomaiset eivät saa estää heihin kohdistuvia tarkastuksia, vaan heidän on helpotettava näytteiden ottoa ja annettava tämän asetuksen mukaisesti tarvittavat tiedot.
- (29) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viinin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tarkastukset ja seuraamukset

- Tässä asetuksessa vahvistetaan tarkastuksia ja seuraamuksia koskevat erityiset yksityiskohtaiset säännöt viinialalla.
- Tämä asetus ei vaikuta seuraavien soveltamiseen:
 - erityissäännökset, jotka liittyvät jäsenvaltioiden suhteisiin petosten torjumiseksi viinialalla, jos niillä helpotetaan tämän asetuksen soveltamista,
 - säännöt, jotka koskevat
 - rikosoikeudenkäyntiä tai jäsenvaltioiden keskinäistä avunantoa rikosasioissa,

— hallinnollisia seuraamuksia koskevaa menettelyä.

I OSASTO

JÄSENVALTIOIDEN SUORITTAMAT TARKASTUKSET

2 artikla

Periaatteet

- Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet viinialan yhteisön sääntelyn ja sen soveltamiseksi vahvistetun kansallisen sääntelyn noudattamista koskevan valvonnan varmistamiseksi.
- Jäsenvaltioiden on tehtävä hallinnollisia tarkastuksia ja tilakäyntejä varmistaakseen tehokkaasti, että vaaditut edellytykset täyttyvät.
- Jäsenvaltioiden on määriteltävä tarkastusmenetelmät ja -keinot sekä tarkastuksen kohteena olevat henkilöt tukitoimenpiteiden luonteen mukaisesti.
- Tarkastukset toteutetaan joko järjestelmällisesti tai pistokokeina. Kun tarkastukset tehdään pistokokeina, jäsenvaltioiden on varmistettava kokeiden määrällä, tiheydellä ja tiheydellä, että ne edustavat koko jäsenvaltiota ja vastaavat kaupan pidettyjen tai kaupan pitämistä varten säilytettyjen viinialan tuotteiden määrää.

3 artikla

Valvontaviranomaiset

- Kun jäsenvaltio nimeää useita toimivaltaisia viranomaisia valvomaan viinialan sääntelyn noudattamista, sen on huolehdittava niiden toiminnan yhteensovittamisesta.
- Kunkin jäsenvaltion on nimettävä yksi yhteysviranomainen, joka vastaa yhteyksistä muiden jäsenvaltioiden yhteysviranomaisten ja komission kanssa. Kyseisen yhteysviranomaisen on erityisesti toimitettava ja otettava vastaan yhteistyöpyyntöjä tämän osaston soveltamiseksi ja edustettava omaa jäsenvaltiotaan suhteissa muihin jäsenvaltioihin ja komissioon.
- Komissio huolehtii jäsenvaltioiden sille asetuksen (EY) N:o 1493/1999 72 artiklan 2 kohdan mukaisesti toimittamien tietojen levittämisestä säännöllisesti asianmukaisella tavalla.

4 artikla

Tarkastushenkilöstön valtuudet

- Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteet helpottaakseen toimivaltaisten viranomaistensa tarkastajien tehtäviä. Niiden on erityisesti valvottava, että kyseisillä tarkastajilla, tarvittaessa yhteistyössä sen omien yksiköiden tätä tarkoitusta varten valtuutettujen tarkastajien kanssa, on
- esteetön pääsy viinitiloille sekä viinialan tuotteiden viiniytämislaitoksiin, varastointilaitoksiin, jalostamoihin ja kuljetusvälineisiin,

- esteetön pääsy kenen tahansa viinialan tuotteita tai viinialalla mahdollisesti käytettäväksi tarkoitettuja tuotteita myymistarkoituksessa säilyttävän, kaupan pitävän tai kuljetavan henkilön kaupallisiin tiloihin, varastoihin tai kuljetusvälineisiin,
- mahdollisuus luetteloida viinialan tuotteet sekä niiden valmistamiseen mahdollisesti tarkoitetut aineet tai tuotteet,
- mahdollisuus ottaa näytteitä viinialan tuotteista, aineista ja tuotteista, joita voidaan käyttää niiden valmistukseen, sekä myymistarkoituksessa säilytetyistä, kaupan pidetyistä tai kuljetetuista tuotteista,
- mahdollisuus tutkia kirjanpitolietoja tai muita asiakirjoja tarkastusta varten ja ottaa niistä jäljennöksiä tai otteita,
- mahdollisuus toteuttaa viinialan tuotteen tai tuotteen, jota voidaan käyttää tällaisen tuotteen valmistukseen, valmistusta, hallussapitoa, kuljetusta, kuvausta, esittelyä ja kaupan pitämistä koskevia asianmukaisia suojatoimenpiteitä, jos on perusteltua epäillä yhteisön säännösten vakavaa rikkomista, erityisesti jos kyseessä on vilpillinen käsittely tai terveydelle aiheutuva vaara.

5 artikla

Viinintuotantokyky

1. Jäsenvaltioiden on asetuksen (EY) N:o 1493/1999 II osastossa tarkoitettujen tuotantokykyä koskevien säännösten noudattamisen varmistamiseksi käytettävä tapauksen mukaan viinitilarekisteriä tai graafista viitepohjaa neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2392/86 ⁽¹⁾ mukaisesti.

Yhteisön tukea saavat lopulliset viininviljelystä luopumiset sekä rakenneuudistukset ja uusiin lajikkeisiin siirtymiset on tarkastettava järjestelmällisesti paikalla. Tarkastuksen kohteeksi on valittava lohkot, joista on tehty tukihakemus.

2. Asetuksen (EY) N:o 1493/1999 2 artiklan 1 kohdassa säädetyn uusien viljelmien istutuskiellon noudattaminen on tarkastettava asetuksen (ETY) N:o 2392/86 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti laaditun graafisen viitepohjan avulla.

Jäsenvaltioiden, joilla ei ole graafista viitepohjaa, on annettava komissiolle ennen 1 päivää tammikuuta 2001 tiedoksi uusien viljelmien istutuskiellon noudattamisen varmistamiseksi toteutetut toimenpiteet.

II OSASTO

YHTEISÖN VALVONNAN RAKENNE

6 artikla

Komission erikoistarkastajat

1. Asetuksen (EY) N:o 1493/1999 72 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen komission erikoistarkastajat voivat osallistua jäsen-

valtioiden toimivaltaisten viranomaisten säätämiin tarkastuksiin.

Tarkastukset tehdään neuvoston asetuksen (EY) N:o 1258/1999 ⁽²⁾ 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Komissio voi pyytää jäsenvaltioilta

- tietoja niiden aikomista tarkastuksista,
- tarkastuksia, joihin sen erikoistarkastajat voivat osallistua.

Jäsenvaltioiden tarkastajien on aina huolehdittava, että ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettujen tarkastustoimien toteutetaan.

2. Tehtäviä suorittaessaan komission erikoistarkastajat käyttävät 4 artiklan ensimmäisessä, toisessa, kolmannessa ja viidennessä luetelmakohdassa mainittuja oikeuksiaan ja valtuuksiaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden omille tarkastajilleen kyseisten tarkastusten suorituksen osalta säätämiä rajoituksia.

Komission erikoistarkastajat noudattavat tarkastusten aikana toimintatapoja, jotka ovat sopusoinnussa kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavien sääntöjen ja ammattikäytäntöjen kanssa. Lisäksi heillä on salassapitovelvollisuus.

3. Komissio toimittaa kunkin valvontatoimen jälkeen kyseisen jäsenvaltion yhteysviranomaiselle ilmoituksen, joka sisältää sen erikoistarkastajien suorittamien toimien tulokset. Tässä ilmoituksessa on mainittava mahdollisesti kohdatut vaikeudet ja voimassa olevan sääntelyn rikkomiset.

III OSASTO

VALVONTAVIRANOMAISTEN KESKINÄINEN AVUNANTO

7 artikla

Pyynnöstä annettava apu

1. Kun jonkin jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen toteuttaa alueellaan tarkastustoimia, se voi pyytää tietoja komissiolta tai sellaisen toisen jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta, jota asia voi suoraan tai välillisesti koskea.

Komissiolle on ilmoitettava tapauksista, joissa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tarkastustoimien kohteena oleva tuote on peräisin kolmannesta maasta ja joissa tämän tuotteen kaupan pitämisellä voi olla erityistä merkitystä muille jäsenvaltioille.

Pyynnön vastaanottavan viranomaisen on annettava kaikki tiedot, joita pyynnön esittävä viranomainen tarvitsee tehtävänsä.

⁽¹⁾ EYVL L 208, 31.7.1986, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 103.

2. Pyynnön esittävän viranomaisen perustellusta hakemuksesta pyynnön vastaanottava viranomainen toteuttaa tai tekee tarvittavat aloitteet erityisvalvonnan tai sellaisten tarkastusten järjestämiseksi, joiden avulla haluttuihin tavoitteisiin päästään.

3. Pyynnön vastaanottavan viranomaisen on toimittava kuin se toimisi omasta puolestaan.

4. Pyynnön esittävä viranomainen voi pyynnön vastaanottavan viranomaisen suostumuksella nimetä tarkastajia

- joko hankkimaan sen jäsenvaltion, jonka pyynnön vastaanottava viranomainen on kyseessä, hallintoviranomaisilta viinialan sääntelyn soveltamiseen tai tarkastustoimiin liittyviä tietoja, myös ottamaan jäljennöksiä kuljetusasiakirjoista tai muista asiakirjoista tai otteita rekistereistä,
- tai avustamaan pyydetyissä toimitissa 2 kohdan mukaisesti sen jälkeen kun pyynnön vastaanottaneelle viranomaiselle on ilmoitettu siitä hyvissä ajoin ennen toimien aloittamista.

Ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettuja jäljennöksiä voidaan ottaa ainoastaan pyynnön vastaanottavan viranomaisen suostumuksella.

Pyynnön vastaanottavan viranomaisen tarkastajien on aina huolehdittava, että tarkastustoimet toteutetaan.

Pyynnön esittävän viranomaisen tarkastajien on:

- esitettävä kirjallinen valtuutus, josta ilmenee heidän henkilöisyytensä ja virkanimikkeensä,
- rajoittamatta sen jäsenvaltion, jonka pyynnön vastaanottava viranomainen on kyseessä, omille tarkastajilleen kyseisten tarkastusten suorituksen osalta säätämiä rajoituksia, käytettävä
 - 4 artiklan ensimmäisessä ja toisessa luetelmakohdassa tarkoitettuja oikeuksiaan,
 - oikeuttaan saada tietoja pyynnön vastaanottavan viranomaisen tarkastajien 4 artiklan kolmannen ja viidennen luetelmakohdan mukaisesti suorittamien tarkastusten tuloksista,
- noudatettava tarkastusten aikana toimintatapoja, jotka ovat sopuosinnussa kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavien sääntöjen ja ammattikäytäntöjen kanssa; kyseisellä viranomaisella on salassapitovelvollisuus.

5. Tässä artiklassa tarkoitettujen perustellut pyynnöt on toimitettava asianomaisen jäsenvaltion pyynnön vastaanottavalle viranomaiselle kyseisen jäsenvaltion yhteyslaitoksen välityksellä. Samoin toimitaan myös seuraavien osalta:

- vastaukset näihin pyyntöihin,
- 2 ja 4 kohdan soveltamiseen liittyvät tiedonannot.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat jäsenvaltioiden välisen yhteistyön tehostamiseksi ja parantamiseksi antaa toimivaltaiselle viranomaiselle luvan

- osoittaa pyyntönsä tai ilmoituksensa suoraan toisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle,
- vastata suoraan niille toisen jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta tuleviin pyyntöihin tai ilmoituksiin.

8 artikla

Oma-aloitteinen avunanto

Kun jonkin jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen epäilee perustellusti tai saa tietoonsa, että:

- jokin asetuksen (EY) N:o 1493/1999 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu tuote ei ole viinialan sääntelyn mukainen tai sen hankkiminen tai kaupan pitäminen on tapahtunut vilpillisesti, ja
- tällä seikalla on yhdelle tai useammalle jäsenvaltiolle erityistä merkitystä ja siitä voi aiheutua hallinnollisia toimenpiteitä tai oikeudellisia toimia,

kyseisen viranomaisen on ilmoitettava siitä viipymättä oman toimivaltaisen yhteysviranomaisensa välityksellä kyseisen jäsenvaltion yhteysviranomaiselle ja komissiolle.

9 artikla

Yhteiset säännökset

1. Edellä 7 artiklan 1 kohdassa ja 8 artiklassa tarkoitettuihin tietoihin on liitettävä ja niitä on täydennettävä mahdollisimman pian asiakirjoilla ja muilla tarvittavilla todisteilla sekä ilmoituksella hallinnollisista toimenpiteistä tai oikeudellisista toimista. Tiedot koskevat erityisesti

- asianomaisen tuotteen koostumusta ja aistinvaraisia ominaisuuksia,
- tuotteen kuvausta ja esittelyä,
- tuotteen valmistusta ja kaupan pitämistä koskevien sääntöjen noudattamista.

2. Niiden yhteysviranomaisten, joita keskinäisen avunannon käynnistämiseen johtanut asia koskee, on ilmoitettava toisilleen viipymättä

- tutkimusten edistymisestä,
- kyseisiin toimiin liittyvistä hallinnollisista tai oikeudellisista seurauksista.

3. Edellä olevan 7 artiklan 2 ja 4 kohdan soveltamisesta aiheutuvat matkakustannukset

- maksaa jäsenvaltio, joka on nimennyt tarkastajan edellä mainituissa kohdissa tarkoitettuja toimenpiteitä varten, tai
- maksetaan yhteisön talousarviosta asianomaisen jäsenvaltion yhteysviranomaisen pyynnöstä, jos komissio on virallisesti ennalta tunnustanut kyseisen tarkastustoimen olevan yhteisön edun mukainen.

IV OSASTO

TUTKIMUSTIETOJA SISÄLTÄVÄ TIETOPANKKI

10 artikla

Tietopankin tavoite

1. Viinialan tuotteiden tutkimustietoja sisältävää tietopankkia hoitaa yhteinen tutkimuskeskus (YTK).

2. Tietopankkiin tallennetaan viinialan tuotteiden sisältämän etanolin ja veden ainesosien isotooppisilla määrityksillä asetuksessa (ETY) N:o 2676/90 esitettyjä vertailumääritysmenetelmiä käyttäen saadut tulokset.

3. Tietopankin tarkoituksena on mahdollistaa niiden tulosten tulkinnan yhdenmukaistaminen, jotka jäsenvaltioiden viralliset laboratoriot saavat asetuksessa (ETY) N:o 2676/90 säädettyjä vertailumääritysmenetelmiä soveltaessaan.

11 artikla

Näytteet

1. Tietopankkia varten analysoitavat viinirypälenäytteet on otettava, käsiteltävä ja jalostettava viiniksi liitteen I ohjeiden mukaisesti.

2. Näytteet tuoreista viinirypäleistä otetaan viinitiloilta, jotka sijaitsevat maaperän, sijainnin, kasvatustavan, lajikkeen, iän ja käytettyjen viljelytapojen osalta tarkkaan määritellyillä tuotantoalueilla.

Vuosittain tietopankkia varten otettavien näytteiden määrä on vähintään:

- 400 näytettä Ranskasta,
- 400 näytettä Italiasta,
- 200 näytettä Saksasta,
- 200 näytettä Espanjasta,
- 50 näytettä Portugalista,
- 50 näytettä Kreikasta,
- 50 näytettä Itävallasta,
- 4 näytettä Luxemburgista,
- 4 näytettä Yhdistyneestä kuningaskunnasta.

Ottavien näytteiden jakaumassa on otettava huomioon edellä mainittujen jäsenvaltioiden viinitilojen maantieteellinen sijainti.

Näytteistä on otettava joka vuosi 25 prosenttia samoilta lohkoilta kuin edellisvuonna.

3. Jäsenvaltioiden nimeämien laboratorioiden on analysoitava näytteet asetuksen (ETY) N:o 2676/90 liitteessä esitettyjä menetelmiä käyttäen. Nimettyjen laboratorioiden on täytettävä eurooppalaisen standardin NE 45001 tai ISO/IEC 17025 mukaiset koelaboratorioiden toimintaa koskevat yleiset vaatimukset ja oltava mukana soveltuvuuskoelaboratorion (proficiency testing scheme), joka koskee isotooppisia määritysmenetelmiä.

4. On tehtävä liitteen III mukainen määritysseleste. Kunkin näytteen osalta on laadittava tietokortti liitteen II mukaisesti.

5. YTK:lle on toimitettava jäljennös määritysselesteesta, joka sisältää analyysien tulokset ja tulkinnat, sekä jäljennös tietokortista.

6. Jäsenvaltiot ja YTK varmistavat, että

- tutkimustietoja sisältävässä tietopankissa olevat tiedot säilyvät,
- kaikista YTK:lle määritettäväksi lähetetyistä näytteistä säilytetään vähintään yksi tarkistusnäyte vähintään kolmen vuoden ajan näytteenotto päivästä,
- tietopankkia käytetään vain yhteisön ja kansallisten viinialan säännösten noudattamisen valvontaan tai tilastollisiin tai tieteellisiin tarkoituksiin,
- tietojen suojaustoimenpiteitä toteutetaan erityisesti varkauksien ja tietojen väärentämisen estämiseksi,
- asianomaisilla on välittömästi ja ilman tarpeettomia kustannuksia pääsy heitä koskeviin asiakirjoihin mahdollisten virheellisten tietojen korjaamiseksi.

12 artikla

Isotooppiset määritykset

1. Viiniä tuottavien jäsenvaltioiden, joilla ei ole välineitä isotooppisten määritysten tekemiseksi, on lähetettävä viininäytteenä YTK:hon määritettäväksi. Tällöin ne voivat nimetä toimivaltaisen viranomaisen, jolla on oikeus saada käyttöönsä tietoja niiden alueella otetuista näytteistä.

2. Jäsenvaltioiden, jotka tekevät itse viinialan tuotteiden isotooppiset määritykset, on toimitettava tarkastusmääritystä varten vähintään 10 prosenttia näytteistä YTK:lle tai sen nimeämälle laboratoriolle.

13 artikla

Tulosten tiedoksiantaminen

1. Tietopankkiin tallennetut tiedot annetaan jäsenvaltioiden tätä tarkoitusta varten nimeämien laboratorioiden käyttöön niiden sitä pyytäessä.

2. Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa 1 kohdassa tarkoitetut tiedot voidaan antaa pyynnöstä jäsenvaltioiden muiden viranomaisten käyttöön, jos tiedot ovat edustavia.

3. Tietojen antaminen koskee ainoastaan ominaisuuksiltaan ja alkuperältään samanlaisesta näytteestä tehdyn määrityksen tulkitsemisessa tarvittavia määritystietoja. Kaikkiin tiedonantoihin on liitettävä muistutus tietopankin käyttöä koskevista vähimmäisvaatimuksista.

14 artikla

Menettelyjen noudattaminen

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden omiin tietopankkeihin tallennettavat isotooppisten määritysten tulokset saadaan tämän osaston säännösten mukaisesti otettuja käsitellyjä näytteitä analysoimalla.

V OSASTO

NÄYTTEIDEN OTTO TARKASTUKSIA VARTEN

15 artikla

Näytteiden ottopyyntö

1. Edellä olevien II ja III osaston soveltamisen yhteydessä komission erikoistarkastajat tai jonkin jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tarkastajat voivat pyytää toisen jäsenvaltion toimivaltaista viranomaista ottamaan näytteitä tämän jäsenvaltion asiaa koskevien säännösten mukaisesti.

2. Otetut näytteet kuuluvat pyynnön esittäväälle viranomaiselle, joka päättää erityisesti laboratoriosta, jossa ne määritetään.

3. Näytteet on otettava ja niitä on käsiteltävä liitteessä IV esitettyjen ohjeiden mukaisesti.

16 artikla

Näytteiden ottoon, lähettämiseen ja määritykseen liittyvät kustannukset

1. Näytteen ottoon, käsittelyyn ja lähettämiseen sekä analyttiseen ja aistinvaraiseen tutkimukseen liittyvistä kustannuksista vastaa sen jäsenvaltion viranomainen, joka on pyytänyt näytteen ottamista. Kustannukset lasketaan siinä jäsenvaltiossa sovellettavien hintojen mukaan, jonka alueella toimenpiteet on suoritettu.

2. Yhteisö vastaa asetuksen kustannuksista, jotka liittyvät 12 artiklassa tarkoitettujen näytteiden lähettämiseen YTK:hon tai YTK:n nimeämään laboratorioon niiden määrittämiseksi isotooppisia menetelmiä käyttäen.

Niiden jäsenvaltioiden osalta, joilla ei ole käytettävissä alueellaan viinien isotooppista määritysmenetelmää varten varustettua laboratoriota, kaikkien 14 artiklan 1 kohdan nojalla otettavien näytteiden lähettämiskustannuksista YTK:hon vastaa yhteisö.

VI OSASTO

YLEISET JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

17 artikla

Todistusvoima

Muiden jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset tai komissio voivat vedota komission erikoistarkastajien tai jonkin jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tarkastajien tätä osastoa sovel-

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 14 päivänä joulukuuta 2000.

lettaessa tekemiin havaintoihin. Tässä tapauksessa näiden havaintojen arvoa ei vähennä se, että ne eivät tule kyseisestä jäsenvaltiosta.

18 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on vahvistettava viinialan sääntelyn rikkomiseen sovellettava seuraamusjärjestelmä ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen soveltamiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksessa (EY) N:o 1493/1999 tai sen täytäntöönpanemiseksi annetuissa asetuksissa säädettyjen säännösten soveltamista. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

19 artikla

Tarkastusten kohteena olevat henkilöt

1. Ne luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt sekä näiden henkilöiden ryhmittymät, joiden ammattitoimintaa voidaan valvoa tässä asetuksessa säädettyillä tarkastuksilla, eivät saa estää näiden tarkastusten tekemistä, ja heidän on aina helpotettava niitä.

2. Kun toimivaltaisen viranomaisen tarkastajat ottavat näytteitä viinitarhoissa, niiden viljelijät

— eivät saa millään tavoin estää näytteiden ottoa, ja

— ovat velvollisia toimittamaan kyseisille henkilöille kaikki tämän asetuksen mukaisesti vaaditut tiedot.

20 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetukset (ETY) N:o 2347/91 ja (ETY) N:o 2348/91.

21 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä joulukuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE I

Ohjeet 11 artiklassa tarkoitettulle viinirypälenäytteiden otolle, käsittelylle ja jalostamiselle viiniksi, jolle tehdään määrittäminen isotooppisella menetelmällä

I NÄYTTEIDEN OTTO RYPÄLEISTÄ

A Kukin näyte käsittää vähintään 10 kilogrammaa terveitä ja kypsiä saman viiniköynnöslajikkeen viinirypäleitä. Näytteiden otto aamukasteen aikana ja sateen jälkeen on vältettävä. Viinirypäleissä ei saa olla ulkopuolista kosteutta. Ne kerätään sellaisenaan.

Näytteiden otto tapahtuu kyseessä olevan palstan viininkurjuuajana. Kerättyjen viinirypäleiden on oltava koko palstaa edustavia. Näin otettu näyte tuoreista viinirypäleistä, tarvittaessa rypäleen puristemehuksi jalostettuna, voidaan säilyttää viiniyttämiseen saakka jäädytettynä.

Jäsenvaltiot voivat vahvista alueellaan otettaville näytteille yli 10 kilogramman vähimmäismäärät, jos tämä on perusteltua eri laboratorioiden välisen tieteellisen yhteistyön vuoksi.

B Näytteidenoton yhteydessä on laadittava tietokortti. Kortti käsittää viinirypälenäytteiden ottoa koskevan I osan ja viiniyttämistä koskevan II osan. Se säilytetään yhdessä näytteen kanssa ja seuraa sen mukana kaikkien kuljetusten aikana. Kortti pidetään ajan tasalla merkitsemällä siihen kaikki näytteelle suoritettut käsittelyt.

Näytteiden ottoa koskeva tietokortti laaditaan liitteessä II olevan kyselylomakkeen I osan mukaisesti.

II VIINIYTTÄMINEN

A Viiniyttämisen suorittaa toimivaltainen viranomainen tai sen tätä varten valtuuttama yksikkö olosuhteissa, jotka ovat mahdollisimman hyvin verrattavissa näytteen edustaman tuotantoalueen tavanomaisiin olosuhteisiin. Viiniyttämisen on johdettava sokerin täydelliseen muuttumiseen alkoholiksi, toisin sanoen jäännössokeripitoisuuden on oltava alle 2 grammaa litraa kohti. Heti viinin selkeyttämisen ja SO₂:n avulla tapahtuneen stabilisoimisen jälkeen se pullotetaan 75 senttilitran pulloihin ja varustetaan etiketillä.

B Viiniyttämistä koskeva tietokortti laaditaan liitteessä II olevan kyselylomakkeen II osan mukaisesti.

LIITE II

Kyselylomake, joka koskee viinirypälenäytteiden ottoa ja viiniyttämistä isotooppista määrittämenetelmää varten

I OSA

- 1 *Yleiset tiedot*
 - 1.1 Näytteen numero:
 - 1.2 Näytteen ottaneen tarkastajan tai valtuutetun henkilön nimi ja asema:
 - 1.3 Näytteen otosta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen nimi ja osoite:
 - 1.4 Viiniyttämisestä ja näytteen lähettämisestä vastaavan toimivaltaisen viranomaisen nimi ja osoite, jos se ei ole sama kuin 1.3 kohdassa tarkoitettu viranomainen:
- 2 *Näytteen yleiskuvaus*
 - 2.1 Alkuperä (maa, alue):
 - 2.2 Satovuosi:
 - 2.3 Viinilajike:
 - 2.4 Viinirypäleiden väri:
- 3 *Viinitarhan kuvaus*
 - 3.1 Lohkon omistajan nimi ja osoite:
 - 3.2 Lohkon sijainti:
 - kunta:
 - paikkakunta:
 - maakirjan numero:
 - leveys- ja pituusaste:
 - 3.3 Maaperä (esimerkiksi kalkki, savi, kalkkipitoinen savi, hiekka):
 - 3.4 Sijainti (esimerkiksi rinteessä, tasaisella maalla, aurinkoinen jne.):
 - 3.5 Viiniköynnösten lukumäärä hehtaaria kohti:
 - 3.6 Viinitilan ikä (alle 10 vuotta, 10—25 vuotta, yli 25 vuotta):
 - 3.7 Korkeus merenpinnasta:
 - 3.8 Kasvatus- ja leikkaamistapa:
 - 3.9 Laatu luokka, jonka mukaisesti viiniksi rypäleet tavallisesti jalostetaan (pöytäviini, tma-laatuviini, muu):
- 4 *Vuosikerran ja rypäleen puristemehun ominaisuudet*
 - 4.1 Palstan arvioitu tuotos hehtaaria kohti:
 - 4.2 Viinirypäleiden terveydentila (esimerkiksi terveitä, homeisia), sekä maininta siitä, olivatko viinirypäleet kuivia vai kosteita näytteen ottamisajankohtana:
 - 4.3 Näytteen oton päivämäärä:
- 5 *Sää sadonkorjuun aikana*
 - 5.1 Sateita sadonkorjuuta edeltävien 10 päivän aikana: kyllä/ei
Jos vastaus on kyllä, merkitään tarvittaessa lisätietoja.
- 6 *Kasteltavat viinitarhat. Mikäli viljelmiä kastellaan, merkitään*
 - 6.1 viimeisin kastelupäivä:

(Näytteen otosta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen leima ja näytteen ottajan allekirjoitus, nimenselvennys ja virkanimike)

II OSA

- 1 *Suppea viiniyttäminen*
 - 1.1 Viinirypälenäytteen paino kilogrammoina:
 - 1.2 Puristamistapa:
 - 1.3 Saadun rypäleen puristemehun tilavuus:
 - 1.4 Rypäleen puristemehun ominaisuuksia koskevat tiedot:
 - refraktometriluku:
 - kokonaishappoisuus (viinihappoa g/l):
 - 1.5 Rypäleen puristemehun käsittelytapa (esimerkiksi selkeyttäminen, linkoaminen):
 - 1.6 Hiivan lisääminen (käytetty hiivalajike), mainittava, onko tapahtunut spontaania käymistä:
 - 1.7 Lämpötila käymisen aikana (likimäärin):
 - 1.8 Käymisen päättymisen määrittämistapa:
 - 1.9 Viinin käsittelytapa (esimerkiksi lasku):
 - 1.10 Rikkidioksidin annostus milligrammoina litraa kohti:
 - 1.11 Saadun viinin määräyty:
 - todellinen ja kokonaisalkoholipitoisuus tilavuusprosentteina:
 - kuiva-aineen kokonaismäärä:
 - reduktiosokerit inverttisokerista grammoina litraa kohti:
- 2 *Näytteen viiniyttämisen aikataulu*

Päivämäärät:

 - näytteen otto:
 - puristaminen:
 - käymisen alkaminen:
 - käymisen päätyminen:
 - sakan erottaminen saadusta viinistä:
 - SO₂:n lisääminen:
 - viinin pullotus:
 - lähettäminen isotooppisin menetelmin suoritettaviin mittauksiin erikoistuneeseen laboratorioon:
 - tarvittaessa lähettäminen YTK:hon:

II osan valmistuspäivämäärä:

(Viiniyttämisen suorittaneen toimivaltaisen viranomaisen leima ja vastuuhenkilön allekirjoitus)

LIITE III

MÄÄRITYSSELOSTE

Asetuksen (ETY) N:o 2676/90 liitteessä kuvatun isotooppisen menetelmän mukaisesti määritetyt viininäytteet ja viinialan tuotteiden näytteet, jotka on tallennettava YTK:n isotooppitietopankkiin

I YLEISIÄ TIETOJA

- 1 Maa:
- 2 Näytteen numero:
- 3 Vuosikerta:
- 4 Viiniköynnöslajike:
- 5 Viinin luokitus:
- 6 Alue:
- 7 Tuloksista vastaavan laboratorion nimi ja osoite:
- 8 Näyte toista tarkastusmäärittystä varten YTK:lle: kyllä/ei

II MENETELMÄT JA TULOKSET

- 1 *Viini*
 - 1.1 Alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina: til.- %
 - 1.2 Kuiva-aineen kokonaispitoisuus: g/l
 - 1.3 Pelkistävät sokerit: g/l
 - 1.4 Kokonaishappoisuus viinihappona ilmoitettuna: g/l
 - 1.5 Kokonaisrikkidioksidipitoisuus: mg/l
- 2 *Viinin tislauksen SNIF-NMR:ää varten*
 - 2.1 Tislauslaitteiston kuvaus:
 - 2.2 Tislatun viinin määrä / saadun tisleen paino:
- 3 *Tisleen määrittäminen*
 - 3.1 Vesipitoisuus: % (m/m)
(Menetelmä: Karl-Fischer/tiheysmittaus)
 - 3.2 Muiden haihtuvien aineiden kuin etyylialkoholin pitoisuus: % (m/m)
(Menetelmä: kaasukromatografinen määrittäminen sopivalla kapillaarikolonnilla)
 - 3.3 Etyylialkoholin pitoisuus viinin tisleestä:
 $t_m D = 1 - [\text{vesipitoisuus \% (m/m)}] / 100$:
- 4 *N,N-tetrametyyliurean määrittäminen*
 - 4.1 Vesipitoisuus: % (m/m)
 - 4.2 TMU:n puhtaus: % (m/m)
(Menetelmä: kaasukromatografinen määrittäminen sopivalla kapillaarikolonnilla)
- 5 *NMR:lla mitattujen etanolin deuterium-isotooppisuhteiden tulokset*
 - 5.1 $(D/H)_I =$ ppm standardipoikkeama:
 - 5.2 $(D/H)_H =$ ppm standardipoikkeama:
 - 5.3 $(D/H)_{QW} =$ ppm standardipoikkeama:
 - 5.4 $(D/H)_{TMU} =$ ppm standardipoikkeama:
 - 5.5 "R" = standardipoikkeama:

6 NMR-parametrit

Havaittu taajuus:

Muisti:

Pyyhkäisyjen lukumäärä:

Kokeiden lukumäärä:

Koontiaika:

90° pulssi: ; 01: ; 02:

Irtikytkenän teho:

Lämpötila: °C

Eksponentiaalinen monikerta: Hz

Pohjaviivan korjaus: kyllä/ei

Zero filling: kyllä/ei

7 18- ja 16-happi-isotooppien suhteen tulos viinissä

 $\delta^{18}\text{O}$ [‰] = ‰ V. SMOW-SLAP

Määritysten lukumäärä:

Standardipoikkeama:

8 Tasapainotusparametrit

Automaattinen tasapainotus: kyllä/ei

Tasapainotuksen lämpötila: °C

Näytteen määrä: ml

Tasapainotusastian vetoisuus: ml

Tasapainotuksen kesto: tuntia

LIITE IV

Valvontaviranomaisten yhteistyönä toteuttama näytteiden otto

1. Kun valvontaviranomaiset ottavat yhteistyönä näytteitä viinistä, rypäleen puristemehusta tai muusta nestemäisestä viinituotteesta, toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että näytteet
 - edustavat koko erää enintään 60 litran astioihin pakattujen tuotteiden osalta, jotka on varastoitu yhdessä yhtenäisenä eränä,
 - edustavat kyseisen astian sisältämää tuotetta sellaisiin astioihin pakattujen tuotteiden osalta, joista näyte otetaan ja joiden nimellistilavuus on enemmän kuin 60 litraa.
2. Näytteiden otto tapahtuu kaatamalla kyseistä tuotetta vähintään viiteen puhtaaseen astiaan, joiden kunkin nimellistilavuus on vähintään 75 senttilitraa. Edellä 1 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitetuista tuotteista näytteet voidaan ottaa myös valitsemalla vähintään viisi tutkittavaan erään kuuluvaa, nimellistilavuudeltaan vähintään 75 senttilitran astiaa.

Jos viinitislenäytteet on tarkoitettu määritettäväksi deuteriumin ydinmagneettisella resonanssilla, näyteastioiden nimellistilavuus on 25 senttilitraa tai jopa 5 senttilitraa, jos astia lähetetään virallisesta laboratoriosta toiseen.

Näytteet otetaan, suljetaan tarvittaessa ja sinetöidään sen laitoksen edustajan läsnäollessa, jossa näytteiden otto tapahtuu, tai kuljettajan edustajan läsnäollessa, jos näytteiden otto tapahtuu kuljetuksen aikana. Jos kyseinen edustaja ei ole läsnä, tästä tehdään maininta 4 kohdassa tarkoitettuun kertomukseen.

Kukin näyte on varustettava inertillä ja kertakäyttöisellä sulkimella.
3. Kukin näyte on varustettava liitteessä V olevan A osan mukaisella etiketillä.

Jos vaadittua etikettiä ei voida kiinnittää astian koon vuoksi, astiaan merkitään pysyvä numero, ja vaaditut tiedot merkitään erilliseen korttiin.

Sen laitoksen edustajaa, jossa näytteiden otto tapahtuu, tai tarvittaessa kuljettajan edustajaa pyydetään allekirjoittamaan etiketti tai tarvittaessa kortti.
4. Toimivaltaisen viranomaisen tarkastaja, jolla on lupa suorittaa näytteiden otto, laatii kirjallisen kertomuksen, johon hän merkitsee kaikki näytteiden arvioimisen kannalta tärkeinä pitämänsä havainnot. Hän merkitsee siihen tarvittaessa kuljettajan edustajan tai sen laitoksen edustajan, jossa näytteiden otto tapahtuu, esittämät ilmoitukset ja pyytää edustajan allekirjoituksen. Hän merkitsee kertomukseen tuotemäärän, josta näytteet on otettu. Kertomukseen on merkittävä, onko tässä kohdassa ja 3 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetuista allekirjoituksista kieltäydytty.
5. Kustakin otoksesta säilytetään yksi näyte tarkistusnäytteenä laitoksessa, jossa näytteiden otto on suoritettu, ja toinen viranomaisen hallussa, jonka palveluksessa näytteen ottanut henkilö on. Kolme näytettä lähetetään viralliseen laboratorioon, jossa analyttinen tai aistinvarainen tutkimus suoritetaan. Yhdelle näytteelle suoritetaan määrittäminen. Toinen säilytetään tarkistusnäytteenä. Tarkistusnäytteet säilytetään vähintään kolmen vuoden ajan näytteiden otosta.
6. Näytekollien ulkopäällys varustetaan liitteessä V olevassa B osassa olevan mallin mukaisella punaisella etiketillä. Sen koko on 50 × 25 millimetriä.

Kun näytteet lähetetään, lähettävän jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen lyö leimansa puoliksi lähetyksen ulkopäällykseen, puoliksi punaiseen etikettiin.

LIITE V

A Liitteessä IV olevan 3 kohdan mukainen näytteen kuvausta koskeva etiketti

1. Vaaditut tiedot:

- a) näytteen ottoa pyytäneen toimivaltaisen viranomaisen nimi ja osoite (myös maa mainittava);
- b) näytteen järjestysnumero;
- c) näytteen ottopäivä;
- d) näytteen ottamiseen valtuutetun toimivaltaisen viranomaisen tarkastajan nimi;
- e) laitoksen nimi ja osoite, josta näyte on otettu;
- f) kuvaus astiasta, johon näyte on otettu (astian numero, pulloerän numero jne.);
- g) kuvaus tuotteesta, mukaan luettuna tuotantoalue, vuosikerta, todellinen tai potentiaalinen alkoholipitoisuus ja, jos mahdollista, viiniköynnöslajike;
- h) seuraava huomautus: "Varalla olevan tarkistusnäytteen saa määrittää ainoastaan laboratoriossa, jolla on oikeus suorittaa tarkistusmäärittäyksiä. Sinettien murtaminen on rangaistavaa."

2. Huomautuksia:

3. Vähimmäiskoko 100 × 100 millimetriä.

B Liitteessä IV olevassa 6 kohdassa tarkoitettun punaisen etiketin malli

EUROOPAN YHTEISÖ

Tuotteita, joille on tehtävä analyttinen ja aistinvarainen tutkimus asetuksen (EY) N:o 2729/2000 mukaisesti

KOMISSION PÄÄTÖS N:o 2730/2000/EHTY,**tehty 14 päivänä joulukuuta 2000,****lopullisen polkumyynnitullin käyttöönotosta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan, läpimitaltaan yli 80 millimetrin kappaleina olevan kivihiilikoksin tuonnissa sekä käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustamisso-
pimuksen,ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan hiili- ja
teräsyhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumi-
sesta 28 päivänä marraskuuta 1996 tehdyn komission
päätöksen N:o 2277/96/EHTY ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutet-
tuna päätöksellä N:o 1000/1999/EHTY ⁽²⁾, ja erityisesti sen 9
artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

A MENETTELY

- (1) Komissio otti päätöksellä N:o 1238/2000/EHTY ⁽³⁾,
jäljempänä 'väliaikaista tullia koskeva päätös', käyttöön
väliaikaisen polkumyynnitullin CN-koodiin
ex 2704 00 19 kuuluvan, Kiinan kansantasavallasta
peräisin olevan läpimitaltaan yli 80 millimetrin kappaleina
olevan kivihiilikoksin tuonnissa.

B MENETTELYN JATKO

- (2) Sen jälkeen, kun oli ilmoitettu niistä olennaisista
seikoista ja huomioista, joiden perusteella väliaikaiset
toimenpiteet otettiin käyttöön, useat osapuolet esittivät
kirjallisesti näkökantansa alustavista päätelmistä.
Päätöksen N:o 2277/96/EHTY, jäljempänä 'peruspäätös',
6 artiklan 5 alakohdan mukaisesti osapuolet saivat pyynn-
nöstä mahdollisuuden tulla kuulluiksi.
- (3) Komissio jatkoi lopullisia päätelmiä varten tarpeellisina
pitämiensä tietojen hankkimista ja varmistamista. Tutki-
muksessa yhteistyössä toimiville osapuolille ilmoitettiin
keskeisistä seikoista ja huomioista, joiden perusteella
aiottiin suositella lopullisen polkumyynnitullin käyttöö-
nottoa ja väliaikaisen tullin vakuutena olevien määrien
lopullista kantamista. Osapuolille asetettiin myös määrä-
aika, jossa niiden oli annettava kyseistä ilmoitusta
koskevat huomautuksensa.
- (4) Osapuolten suulliset ja kirjalliset huomautukset tutkittiin
ja alustavia päätelmiä muutettiin tarvittaessa niiden
perusteella.

- (5) Alustavia päätelmiä on tarkasteltu väliaikaista tullia
koskevan päätöksen tekemisen jälkeen kerättyjen
tietojen valossa, ja tämän perusteella voidaan päätellä,
että kyseisen päätöksen tärkeimmät päätelmät on vahvis-
tettava niiltä osin, miltä tässä päätöksessä esitetyt
huomiot eivät niitä muuta.

**C TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKAL-
TAINEN TUOTE****1 Tarkasteltavana oleva tuote**

- (6) Tarkasteltavana oleva tuote määriteltiin väliaikaista tullia
koskevassa päätöksessä CN-koodiin ex 2704 00 19
kuuluvaksi ja Kiinan kansantasavallasta peräisin olevaksi
läpimitaltaan yli 80 millimetrin kappaleina olevaksi kivi-
hiilikoksin. Tätä tuotetta, joka tunnetaan yleisesti vali-
mokoksina, tuotetaan eri laatuina, joiden luokittelu
perustuu hiilipitoisuuteen ja kappalekokoon. Kaikilla
laatuluokilla todettiin olevan samat fyysiset, tekniset ja
kemiaalliset perusominaisuudet ja sama käyttötarkoitus
polttoaineena kennouuneissa valuraudan, kivivillan,
sinkin ja lyijyn tuotannossa ⁽⁴⁾.
- (7) Valimokoksin todettiin eroavan muista samaan CN-
koodiin kuuluvista kokseista koon perusteella: läpimital-
taan yli 80 millimetrin kappaleina olevan kivihiilikoksin
katsottiin nimittäin olevan ainoa kennouuneissa käytet-
täväksi sopiva koko johtuen sen palamislämmöstä ja
kyvystä kestää kuormitusta rikkoutumatta. Läpimitaltaan
alle 80 millimetrin kokoisen koksin, joka tunnetaan ylei-
sesti masuunikoksina, todettiin olevan soveltumaton
kyseisiin käyttötarkoituksiin. Masuunikoksia käytetään
masuuniuuneissa teräksen tuotannossa ja muihin käyttö-
tarkoituksiin kuten kemikaalien ja sokerin tuotantoon.
- (8) Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen tietyt
osapuolet väittivät, että vaikka 80 millimetriä oli selvä
jakoperuste, oli tapauksia, joissa masuunikoksia tuotiin
yli 80 millimetrin, jopa enimmillään 100 millimetrin
kokoisina kappaleina. Tältä osin esitettiin tietoja, jotka
osoittivat tiettyjen tulliviranomaisten soveltavan väliai-
kaista polkumyynnitullia sekä läpimitaltaan yli 80 milli-
metrin kokoisina kappaleina olevaan valimokoksiin että
masuunikoksiin.

⁽¹⁾ EYVL L 308, 29.11.1996, s. 11.⁽²⁾ EYVL L 122, 12.5.1999, s. 35.⁽³⁾ EYVL L 141, 15.6.2000, s. 9.⁽⁴⁾ Komissio totesi, että väliaikaisessa päätöksessä käytetty sana
'lyijysinkki' oli kirjoitusvirhe, ja se on oikaistava muotoon 'sinki ja
lyijy'.

- (9) On huomattava, että tutkittu tuote oli valimokoksi eikä masuunikoksi. Koska läpimitaltaan yli 80 millimetrin kokoisina kappaleina oleva masuunikoksi kestää lisäksi yleensä huomattavasti kuormitusta, sitä ei ole tarkoitettu käytettäväksi valuraudan ja kivivillan tuotantoon tai sinkin ja lyijyn sulatukseen kennouuneissa. On myös huomattava, että osapuolten tutkimuksen kuluessa toimittamien tietojen mukaan tapauksissa, joissa koksia tuodaan läpimitaltaan yli 80 millimetrin, jopa enimmillään 100 millimetrin kokoisina kappaleina yhdessä läpimitaltaan enintään 80 millimetrin kokoisten koksikappaleiden kanssa, kyseinen koksi on tarkoitettu masuuniuuneissa käytettäväksi, eikä sitä yleensä voida käyttää kennouuneissa.
- (10) Edellä mainituista syistä tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmää on tarkennettava ottaen huomioon toisaalta sen fyysiset ominaisuudet (enimmäisläpimitaltaan yli 80 millimetrin kappaleina oleva kivihiilikoksi) ja toisaalta sen käyttö (laji, jota käytetään kennouuneissa valuraudan ja kivivillan tuotantoon sekä sinkin ja lyijyn sulatukseen). Näin ollen on tarkennettava, että masuunikoksi, vaikka se on läpimitaltaan yli 80 millimetrin, jopa enimmillään 100 millimetrin kokoisina kappaleina, jotka tuodaan yhdessä läpimitaltaan enintään 80 millimetrin kokoisten koksikappaleiden kanssa, eivät kuulu tämän menettelyn soveltamisalaan.
- (11) Kiinalaiset viejät/tuottajat ja yksi yhteisön tuoja väittivät, että Kiinan kansantasavallasta tutkimusajanjakson (1 päivän heinäkuuta 1998 ja 30 päivän kesäkuuta 1999 välisenä) aikana tuotu tarkasteltavana oleva tuote oli puolivalmis valimokoksi, jota voitiin pitää valmiina valimokoksina ainoastaan seulonnan jälkeen. Yhteisön tuoja väitti, että seulonalla ei ainoastaan eroteta kaupan pidettävää kokoa olevia kappaleita (yli 80 millimetriä) pienempikokoisista kappaleista (enintään 80 millimetriä), kuten väliaikaista tullia koskevan päätöksen johdanto-osan 13 kappaleessa todetaan, vaan se on myös mekaanisen stabiloinnin vaihe, jonka tarkoitus on rikkoutuneiden valimokoksipakettien hajottaminen. Koska yhteisössä tapahtuva seulonta on viimeinen tärkeä merkittävästi arvoa lisäävä askel tuotantoketjussa, väitettiin, että se riitti muuttamaan Kiinan kansantasavallasta tuodun valimokoksin alkuperän. Väitettiin, että tätä tukivat myös komission myöntämät huomattavat seulontakustannusten oikaisut hinnan alittavuutta laskettaessa.
- (12) Väitettä ei pidetty perusteltuna. Mekaaninen seulonta on käsittely, jossa koksin kappaleet erotellaan eri kokoihin tai kokoluokkiin muuttamatta kuitenkaan kemiallisia tai fyysisiä perusominaisuuksia, jotka periytyvät raaka-aineena käytetystä koksikivihiilestä ja tuotantotavasta. Valimokoksi on seulottava ennen teollista loppukäyttöä, jotta saataisiin kennouuneihin haluttu koko tai kokoluokka. Tavallisesti seulonta tehdään välittömästi koksa-

misen jälkeen, mutta koska valimokoksin laatu kärsii jonkin verran lastauksen, kuljetuksen ja purkamisen aikana, se seulotaan usein uudelleen merikuljetuksen jälkeen. Tältä osin ei voida katsoa, että valimokoksi saisi seulonnessa ominaisuuksia ja koostumuksen, joita sillä ei ollut ennen toimenpidettä. Näin ollen ei voida päätellä, että yhteisön rajalle toimitettu seulomaton valimokoksi olisi puolivalmiste.

- (13) Lisäksi todettiin, että seulonta edusti keskimäärin alle 4:ää prosenttia cif-tuontihinnasta ja että hinnan alittavuutta laskettaessa myönnettyyn oikaisuun kuuluivat seulontakustannusten lisäksi kaikki tuonnin ja jälleennyynnin väliset myynti- ja rahoituskulut. Näin ollen ei voida päätellä, että hinnan alittavuutta laskettaessa myönnetyn oikaisun kokonaismäärä olisi osoitus tuotteen tuonnin jälkeen saamasta lisäarvosta tavaran alkuperän määrittämiseksi. Edellä esitetyn perusteella ei voida väittää, että yhteisössä tehtävä seulonta antaisi yhteisön alkuperän tarkasteltavana olevalle tuotteelle.
- (14) Tämän vuoksi päätellään, että tarkasteltavana oleva tuote on Kiinan kansantasavallasta peräisin oleva valimokoksi eli läpimitaltaan yli 80 millimetrin kappaleina oleva kivihiilikoksi, jota käytetään kennouuneissa valuraudan, kivivillan, sinkin ja lyijyn valmistukseen. Päätellään myös, että kaikki valimokoksin laatuluokat ovat yksi tuote, koska niillä on kaikilla samat fyysiset ja kemialliset perusominaisuudet ja sama käyttötarkoitus.

2 Samankaltainen tuote

- (15) Yksi käyttäjä väitti, että yhteisön valimokoksi ei ole samankaltainen tarkasteltavana olevan tuotteen kanssa, koska viimeksi mainittu on huonompilaatuista. Tämän tueksi se väitti, että niiden korvaaminen keskenään ei ole mahdollista ilman teknisen laitteiston huomattavia ja kalliita muutoksia, jotka aiheuttavat huomattavia kuluja. Muutamat käyttäjät väittivät myös, että tarkasteltavana oleva tuote on huonompilaatuista ja että sitä voidaan käyttää ainoastaan sekoittamalla se yhteisössä tuotettuun tuotteeseen, mikä osoittaa, että ne eivät ole samankaltaisia tuotteita.
- (16) On ensinnäkin muistettava, että laatuero ei vaikuta mitenkään samankaltaisen tuotteen määrittelyyn niin kauan kuin fyysiset ja kemialliset perusominaisuudet ovat samat ja molemmat tuotteet voidaan korvata keskenään. Tätä asiaa on yksityiskohtaisesti käsitelty väliaikaista tullia koskevan päätöksen johdanto-osan 19—21 kappaleessa. Laatuksymys on myös ollut pääasiassa valimojen esittämien ilmeisen ristiriitaisten näkemysten aihe. Jotkut niistä väittivät, että ne eivät voi käyttää kiinalaista valimokoksia sen huonomman laadun takia, kun taas toiset väittivät, että kiinalainen valimokoksi on parempaa kuin yhteisössä tuotettu. Lisäksi tämä ristiriita osoittaa yksinkertaisesti sen, että vaikka on olemassa

tietyt valimokoksin kemiallisten ja fyysisten ominaisuuksien yleisesti hyväksytyt rajat, loppukäyttäjät joko voivat valita tarkoituksiinsa sopivimman valimokoksin tai mukauttaa laitteistonsa sopivaksi jotakin tiettyä valimokoksia varten. Tätä vahvistaa se seikka, että loppukäyttäjät ovat korvanneet yhteisössä tuotetun valimokoksin kiinalaisella valimokoksilla ja joissakin tapauksissa vaihtaneet sen uudelleen yhteisössä tuotettuun koksiin. Nämä tuotteet ovat siis selvästi vaihdettavissa keskenään, ja väite, jonka mukaan tarvitaan teknisen laitteiston huomattavia ja kalliita muutoksia, ei ole vakuuttava ja on hylättävä. On myös todistettu, että tuotteet kilpailevat toistensa kanssa, koska käyttäjät päättävät kumpaa ostavat tuotteen hinnan perusteella. Se seikka, että tietyt käyttäjät eivät mahdollisesti voi vaihtaa tuotteita keskenään, ei mitätöi tätä päätelmää.

- (17) Edellä esitetyn perusteella vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan päätöksen johdanto-osan 18—23 kappaleessa esitetyt päätelmät.

D POLKUMYYNTI

1 Markkinatalousasema

- (18) Yritys, joka oli pyytänyt markkinatalousasemaa, vastusti komission päätelmää, jonka mukaan sen kirjanpito ei ollut peruspäätöksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan toisen luetelmakohdan mukainen. Yritys väitti, että komissio ei ollut tutkinut, oliko yrityksen kirjanpito riittävän luotettava käytettäväksi yksilöllisen polkumyymintimarginaalin määrittelyn perustana.
- (19) Kuten väliaikaista tullia koskevan päätöksen johdanto-osan 26 kappaleessa korostetaan, tutkimus osoitti selvästi, että yrityksen kirjanpito ei antanut todellista kuvaa yrityksen taloudellisesta tilanteesta tutkimusajanjakson aikana, erityisesti myynnin kirjaamisen osalta. Komissio vahvisti, että kirjanpito ei ollut säännöllisellä ja johdonmukaisella pohjalla, mikä tarkoitti, että kirjanpito oli yleensä epäluotettavaa eikä vastannut kansainvälisiä kirjanpitonormeja. Koska tämä on ehto, jonka mukaan määritetään, toimiiko asianomainen viejä markkinataloudessa, komission oli peruspäätöksen mukaisesti hylättävä markkinatalousasemaa koskeva pyyntö. Yritys ei toimitanut uutta näyttöä, joka olisi voinut osoittaa, että sen kirjanpito kaikesta huolimatta vastaisi kansainvälisiä kirjanpitonormeja. Tämän vuoksi ja koska ei ole esitetty muita tietoja, jotka osoittaisivat komission alustavan päätelmän vääräksi, alustavat päätelmät vahvistetaan.

2 Yksilöllinen kohtelu

- (20) Sama yritys väitti, että komissio on erehtynyt päätellessään, että yritys ei ole oikeudellisesti ja tosiasiallisesti valtiosta riippumaton ja että komissio ei ole osoittanut polkumyymintitoimenpiteiden kiertämisvaaran olemassaoloa, jos sille myönnettäisiin yksilöllinen kohtelu. Tältä

osin yritys väitti edelleen, että se neuvotteli kaikki myyntisopimukset suoraan yhteisössä sijaitsevien asiakkaiden kanssa ja että se hallitsi täysin nämä liiketoimet. Lopuksi se väitti, että ei olisi pitänyt katsoa puutteeksi sitä, että Hongkongissa sijaitseva emoyritys ei ollut vastannut kyselyyn.

- (21) Komissio vahvisti, että Kiinan viranomaiset valvovat ainakin osittain yrityksen vientimyyntiä, koska yritys ei voinut viedä tarkasteltavana olevaa tuotetta omilla nimissään vaan sen oli turvauduttava valtion omistamiin kauppiaisiin, joilla oli vientilisenssi. Lisäksi tutkimus paljasti, että yritys ei ollut täysin vapaa päättämään vientihintoista, koska sen oli maksettava palkkio valtion omistamille kauppiaalle. Sitä seikkaa, että kauppasopimukset neuvoteltiin suoraan yhteisön asiakkaiden kanssa ei voitu pitää sinänsä riittävänä osoituksena tarvittavasta riippumattomuudesta valtion viranomaisista. Johtuen siitä, että valtio valvoi ainakin osittain yrityksen vientimyyntiä, koko maata koskevan tullin kiertämisen vaara oli selvästi olemassa, eikä yritykselle voitu myöntää yksilöllistä kohtelua.

- (22) Tutkimuksesta ilmeni, että Hongkongissa sijaitseva emoyritys osallistui selvästi tarkasteltavana olevan tuotteen markkinointiin ja vientitoimien helpottamiseen. On kuitenkin huomattava, että se seikka, toimittiko emoyritys erillisen vastauksen komission kyselyyn, ei voinut muuttaa johdanto-osan 20—21 kappaleessa esitettyjä päätelmiä siitä, että Kiinan kansantasavallassa toimiva viejä ei voinut osoittaa olevansa riittävästi valtiosta riippumaton ollakseen oikeutettu yksilölliseen kohteluun. Näin ollen väliaikaista tullia koskevan päätöksen johdanto-osan 32 ja 34 kappaleen alustavat päätelmät vahvistetaan.

3 Vientihinta

- (23) Kiinalaiset viejät vastustivat komission menetelmää laskea merikuljetus- ja vakuutuskustannukset, jäljempänä 'cif-kustannukset', niiden vientimyyntin osalta ja väittivät, että kaiken vientimyyntin osalta olisi pitänyt käyttää samoja cif-kustannusten määriä eli joko cif-kustannuksia sellaisina kuin vientiä harjoittavat tuottajat ne ilmoittivat tai komission erään suurimman tuojan toimittamien todellisten ja todennettujen cif-kustannusten perusteella laskemia cif-kustannuksia.

- (24) Väliaikaisen polkumyymintimarginaalin määrittämistä varten ja tapauksissa, joissa liiketoimet tapahtuivat vapaasti laivassa (-tasolla ('FOB'), komissio laski cif-kustannukset erään suurimman tuojan toimittamien todellisten ja todennettujen cif-kustannusten perusteella. Tapauksissa, joissa myynti tapahtui cif-hintaan, käytet-

tiin kuitenkin asianomaisen viejän ilmoittamia cif-kustannuksia. Lopullisen polkumyynnimarginaalin määrittämistä varten ja lisäksi saatujen huomautusten johdosta komissio tarkasteli tätä lähestymistapaa uudelleen. Todettiin, että asianomaisen viejän ilmoittamat cif-kustannukset tapauksissa, joissa myynti tapahtui cif-hinnoin, olivat itse asiassa yliarvioituja ja ne on hylättävä. Näin ollen ja koska ei ole esitetty näyttöä siitä, että edellä mainitun tuojan todelliset cif-kustannukset olisivat epäluotettavat tai väärät, komissio katsoi asianmukaisesti soveltaa niitä kaikkiin ilmoitettuihin kiinalaisten yritysten liiketoimiin.

4 Vertailu

4.1 Kuljetuskustannukset

- (25) Yksi kiinalainen viejä väitti, että ottaen huomioon yrityksen sijainti sataman lähellä sen omia kuljetuskustannuksia olisi pitänyt käyttää laskettaessa fob-hintoja Amerikan yhdysvalloissa, jäljempänä 'USA', jota pidettiin vertailumaana. Kaksi muuta kiinalaista viejää vaati, että olisi käytettävä kolmannen viejän kuljetuskustannusten keskiarvoa ja vertailumaassa todettuja sisämaan kuljetuskustannuksia.
- (26) Maassa, joka ei ole markkinatalousmaa, valtion vaikutus vääristää kustannuksia ja hintoja, jotka eivät näin ollen toimi normaaleina markkinasignaaleina. Tämä koskee myös kuljetuskustannuksia, ja tämän vuoksi ei käytetty kiinalaisen viejän todellisia kuljetuskustannuksia vaan mieluummin vertailumaan tuottajien todellisia ja todennettuja kuljetuskustannuksia. Väite, jonka mukaan komissio olisi todentanut kyseiset kustannukset yhden kiinalaisen tuottajan osalta markkinatalousasemaa koskevan tutkimuksen yhteydessä, on merkityksetön, koska kyseisessä tutkimuksessa ei myönnetty markkinatalousasemaa yhdellekään yritykselle. Näin ollen ehdotus edellä mainitun viejän kuljetuskustannusten käyttämisestä oli hylättävä.
- (27) Komissio tutki lisäksi normaaliarvon ja fob-tasoisien vientihinnan vertailun asianmukaisuuden. Tässä otettiin huomioon se, että joissakin tapauksissa tehtaiden ja sataman välimatka viejämaassa oli huomattava. Lopullista määrittystä varten pidettiin sen vuoksi asianmukaisena muuttaa vertailuperusteeksi vapaasti tehtaalla-hinta. Vientihintoja oikaistiin asianmukaisesti, ja koska muita tähän liittyviä luotettavia tietoja ei esitetty, oikaisun laskemisen perusteena käytettiin USA:n kotimarkkinoiden alimpia todellisia sisämaan kuljetuskustannuksia.

4.2 Tuotantomenetelmä

- (28) Kiinalaiset viejät uudistivat tuotantomenetelmien erilaisuudesta johtuvaa oikaisua koskevan pyyntönsä. Ne väittivät, että Kiinassa tuotanto on vähemmän pääomavaltaista kuin vertailumaassa johtuen USA:ssa käytettävistä pidemmälle kehitetyistä uuneista.

- (29) Ei-markkinatalousmaan ja kyseisen vertailumaan tuotantomenetelmän erilaisuuden osalta komission kanta on myöntää oikaisu suhteellisten etujen huomioon ottamiseksi. Tällaisia myönnytyksiä ei voida kuitenkaan tehdä valikoivasti tietyistä kustannusten osista, jotka eivät anna edustavaa yleiskuvaa.

4.3 Suhteelliset edut

- (30) Kiinalaiset viejät uudistivat pyyntönsä oikaisun tekemisestä raaka-aineen saatavuuteen liittyvien vertailumaahan nähden parempien luontaisten suhteellisten etujen vuoksi. Tältä osin viejät väittivät, että ei olisi pitänyt käyttää vertailumaan normaaliarvoa sellaisenaan verrattaessa sitä vientihintaan, koska Kiinan kansantasavallalla on maailman suurimmat hiilivarastot, jotka mahdollistavat tehokkaan kaivostoiminnan ja jotka näin ollen vaikuttavat raaka-aineen ja sen seurauksena valimoksin hintaan. Kiinalaiset viejät väittivät lisäksi, että kiinalaiset tuottajat saavat raaka-ainetta helposti, koska kaivostoiminta on avolouhintaa toisin kuin USA:ssa, jossa hiiltä louhitaan pääasiassa maanalaisista kaivoksista.
- (31) Komissio tutki yksityiskohtaisemmin, onko kiinalaisilla tuottajilla luontaisia suhteellisia etuja USA:n tuottajiin verrattuna. Tältä osin tutkimus paljasti ensinnäkin, että päinvastoin kuin väitettiin, USA:lla on maailman suurimmat hiilivarastot. Lisäksi todettiin, että USA:ssa käytettiin avolouhintaa laajassa mittakaavassa, todennäköisesti yhtä paljon kuin Kiinan kansantasavallalla. Lisäksi tutkimuksesta ilmeni, että maanalaista kaivostoimintaa harjoitetaan myös Kiinan kansantasavallalla. Päätelmäksi vahvistettiin näin ollen, että USA:ssa ja Kiinan kansantasavallalla raaka-ainetta oli saatavilla samalla tavalla, ja sen seurauksena, että kummallakin maalla oli samat suhteelliset edut. Oikaisu ei näin ollen ollut perusteltu. Komissio vahvistaa väliaikaista tullia koskevan päätöksen johdanto-osan 51 kappaleen asiaa koskevat alustavat päätelmät ja vahvistaa, että peruspäätöksen mukaisesti USA:n valinta vertailumaaksi käynnissä olevassa menettelyssä oli asianmukaisin ja kohtuullisin valinta.

4.4 Palkkio

- (32) Yksi kiinalainen viejä vaati, että maksettua palkkiota ei olisi pitänyt vähentää vientihinnasta. Vaatimus hyväksyttiin ja vientihintoja oikaistiin asianmukaisesti.

5 Polkumyynnimarginaali

- (33) Kuten väliaikaista tullia koskevan päätöksen johdanto-osan 58 kappaleessa ilmoitettiin, kiinalaisten tuottajien/viejien yhteistyössä toimimisen laajuutta tarkasteltiin lähemmin, ja sen todettiin olevan 57,8 prosenttia kaikesta yhteisöön tutkimusajanjakson aikana viedystä

valimokoksin määrästä. On huomattava, että koska erilisiä Eurostatin valimokoksin tuontitietoja ei ollut käytävissä, yhteistyössä toimivien tuojien ilmoittama ja todennettu tuodun valimokoksin määrä otettiin yhteistyön laajuuden arvioinnin perusteeksi.

- (34) Yhteisen koko maata koskevan polkumyymtimarginaalin laskemisessa komission oli sen vuoksi otettava huomioon yhteistyöstä kieltäytymisen laajuus, jotta yhteistyöstä kieltäytyneitä ei palkittaisi. Yhteistyöstä kieltäytyneille tuottajille/viejille määrättiin polkumyymtimarginaali, joka vastasi yhden yhteistyössä toimivan kiinalaisen yrityksen edustavalle liiketoimelle määriteltyä korkeinta marginaalia. Yhteinen koko maata koskeva polkumyymtimarginaali laskettiin näin ollen yhteistyössä toimiville tuottajille/viejille vahvistetun marginaalin ja yhteistyöstä kieltäytyneille tuottajille/viejille vahvistetun marginaalin painotettuna keskiarvona.
- (35) Lopullinen yhteinen koko maata koskeva polkumyymtimarginaali ilmaistuna prosentteina cif-vientihinnasta vapaasti yhteisön rajalla oli yli 60 prosenttia.

E YHTEISÖN TUOTANNONALA

- (36) Koska osapuolet eivät esittäneet huomautuksia yhteisön tuotannonalan alustavasta määritelmästä, väliaikaista tullia koskevan päätöksen johdanto-osan 60—65 kappaleen päätelmät vahvistetaan.

F VAHINKO

1 Alustava huomautus

- (37) Vahingon määrittämisen kannalta merkityksellisten suuntausten tarkastelu kattoi ajanjakson 1 päivästä tammikuuta 1995 tutkimusajanjakson loppuun.
- (38) Yksi osapuoli väitti, että vuoden 1995 valinta tietojen keräämisen alkamisvuodeksi on vääristänyt vahingon tarkastelua. Se väitti, että kyseinen vuosi oli hyvin suuren kysynnän vuoksi poikkeuksellisen hyvä yhteisön tuotannonalalle, kun taas vuoden 1994 käyttö lähtökohdaksi olisi osoittanut, että yhteisön tuotannonalan tilanne tutkimusajanjakson aikana oli samalla tasolla kuin vuonna 1994 eikä sille näin ollen olisi aiheutunut vahinkoa.
- (39) On huomattava, että vahinkoa koskevan tutkimuksen tarkoitus on arvioida polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta yhteisön tuotannonalaa tutkimusajanjakson aikana. Tällaisen tarkastelun tekemiseksi määritetään tiettyjen muuttujien kehitys tiettyjä tutkimusajanjaksoa edeltäviä vuosia koskevien tietojen perusteella. Tämän tarkoituksena ei ole olla kaikenkattava tarkastelu vaan arvio koko tarkastelujakson kehitysuunnista sen määrittämiseksi, voidaanko katsoa, että

yhteisön tuotannonalalle on aiheutunut vahinkoa tutkimusajanjakson aikana. Tältä osin ja ottaen huomioon yhteisön tuotannonalan tila tutkimusajanjakson aikana yhteisön tuotannonalalle tutkimusajanjakson aikana aiheutunutta vahinkoa koskeviin päätelmiin olisi päädytty riippumatta siitä, olisiko lähtökohdaksi otettu vuosi 1994 vai 1995.

2 Todettavissa oleva yhteisön kulutus

- (40) Koska uusia huomautuksia ei ole esitetty yhteisön markkinoiden todettavissa olevasta kulutuksesta, vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan päätöksen johdanto-osan 66—67 kappaleessa esitetyt päätelmät.

3 Kiinan kansantasavallasta peräisin oleva tuonti

3.1 *Tarkasteltavana olevan tuonnin määrä, markkinaosuus ja tarkasteltavana olevaan tuontiin liittyvän tuotannon osuus ja hintojen kehitys*

- (41) Koska uusia polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrää ja markkinaosuutta koskevia huomautuksia ei ole esitetty, vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan päätöksen johdanto-osan 68—72 kappaleessa esitetyt tosiasiat ja päätelmät.

3.2 *Hinnan alittavuus*

- (42) Eräs osapuoli väitti, että hinnan alittavuuden tasapuolisuudessa laskennassa yhteisön tuotannonalan veloittamia hintoja olisi verrattava alemmasta hiilipitoisuudesta johtuvan alemman lämpöarvon ja kiinalaisen valimohiilen käytön edellyttämien investointien mukaan oikaisuihin tuojan myyntihintoihin.
- (43) On huomattava, että lämpöarvon ero on jo asianmukaisesti huomioitu laskettaessa hinnan alittavuutta (katso väliaikaista tullia koskevan päätöksen johdanto-osan 74 kappale). Lisäksi osapuolten toimittamista tiedoista ilmenee, että tarkasteltavana olevan tuotteen tai yhteisössä tuotetun tuotteen käyttämiseen ei tarvita erityisiä laitteita. Sekä tarkasteltavana olevaa tuotetta että yhteisön valimokoksia voidaan käyttää kaikissa kennouuneissa, vaikka kennouunia on mukautettava käytettävän valimokoksin eri laatuluokkia varten sen alkuperästä riippumatta. Tämä väite ei siten vaikuta asiaan.
- (44) Väitettiin, että alemmasta hiilipitoisuudesta johtuva Kiinan hintojen oikaisu ei riittävästi osoittanut tarkasteltavana olevan tuotteen ja yhteisön valimokoksin fyysisten ominaisuuksien eroja. Näin ollen ehdotettiin, että tämän eron markkina-arvon on perustuttava näiden kummankin tuotteen sovittujen enimmäispitoisuuksien ylittämisestä sopimuksissa määrätyille rangaistuksille.

- (45) Osapuolten esittämät tiedot osoittavat, että valimokoksin myynti perustuu yleensä sopimuksiin, joissa molemmat sopimuspuolet sopivat tuhkapitoisuuden, kosteuden ja haihtuvien aineiden pitoisuuden vähimmäis-/enimmäistason ja näiden rajojen ylittämistä aiheutuvat sakot sekä hinnat. On näin ollen normaalia, että eri laatuluokkien valimokoksista maksetaan sama hinta, jos sovittuja rajoja ei ylitetä. Lisäksi kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien ilmoittamat vientihinnat niiden ventiliiketoimissa, joita käytettiin hinnan alittavuuden laskemisessa, ovat ennen sopimussakkojen soveltamista käytettyjä hintoja. Edellä esitetyn perusteella ei pidetä asianmukaisena arvioida tarkasteltavana olevan tuotteen ja yhteisön valimokoksin tuhkapitoisuuden, kosteuden ja/tai haihtuvien aineiden pitoisuuden eroa sopimussakkojen perusteella.
- (46) Eräs osapuoli väitti, että tarkasteltavana olevan tuotteen ja yhteisön valimokoksin vertailemiseksi samalla kaupan portaalla olisi oikaistava Kiinan vientihintoja sisällyttämällä niihin paitsi etuyhteydettömien tuojien myynti- ja rahoituskulut myös niiden voittomarginaali.
- (47) Tätä pyyntöä pidetään perusteltavissa olevana molempien tuotteiden vertailemiseksi samalla kaupan portaalla. Sen vuoksi väliaikaisessa vaiheessa tehdyn yhteisöön tuojien myynti- ja rahoituskulujen oikaisun on sisällettävä myös etuyhteydettömien tuojien tarkasteltavana olevan tuotteen myynnistä saama voittomarginaali. Tämä oikaisu on tehty yhteistyössä toimineiden etuyhteydettömien tuojien tutkimusajanjakson aikana ilmoittaman 7,2 prosentin painotetun keskimääräisen kannattavuuden perusteella.
- (48) Edellä esitetyn perusteella päätellään, että kiinalaista valimokoksia myytiin tutkimusajanjakson aikana yhteisöön hinnoilla, jotka alittivat yhteisön tuotannonalan hinnat 25,7 prosentilla.

4 Yhteisön tuotannonalan tilanne

- (49) Koska huomautuksia ei ole esitetty, varastoja, myynnin määrää ja markkinaosuutta (kasvua), investointeja, työllisyyttä ja tuottavuutta koskevat alustavat päätelmät vahvistetaan.

4.1 Tuotanto, kapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

- (50) Eräs käyttäjä väitti, että väliaikaista tullia koskevassa päätöksessä todettu tuotannon ja kapasiteetin käytön lasku ei johtunut tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin määrän kasvusta vaan teknisistä tekijöistä. Tämän lausunnon tueksi se huomautti, että tuotetun valimokoksin määrä riippui käytetystä koksamisajasta: pidem-

mällä koksamisajalla tuotettaisiin enemmän koksia, mutta valimokoksin tuotantokapasiteetin käyttöaste vähenisi vastaavasti. Lisäksi se väitti, että koska valimokoksin tuotannossa syntyy noin 10 prosenttia jätettä (koksimurskaa) ja vähintään 10—15 prosenttia läpimitaltaan alle 80 millimetrin koksikappaleita, 100 prosentin nimelliskapasiteetilla yhteisön tuotannonalan todellinen tuotannon määrä saattaa olla ainoastaan 75 prosenttia. Lopuksi se väitti, että ellei koneistoa uudenaikaisteta jatkuvasti, yhteisön tuotannonalan todellinen kapasiteetti laskisi 1,3—1,5 prosenttia vuodessa.

- (51) Tuotantokapasiteetin arvioinnin osalta todettiin, että valimokoksin koko korreloi paitsi koksamisajan (mitä pidempi koksamisajaksi, sitä korkeampi valimokoksin tuotos) myös sekoituksen (koksikivihiilityyppien ja sidosaaineiden tuottajakohtainen sekoitus) ja tuotannossa käytetyn uunin lämpötilan (korkeampi lämpötila mahdollistaa lyhyemmän koksamisajan) kanssa. Lisäksi yhteisön tuotannonalan tuotantokapasiteetin arviointi perustui yhtenäiseen kaavaan, jossa otettiin huomioon koksikivihiilen enimmäispanos uunia kohti, vuotuiset käyttöpäivät (365), päivittäisten uunien tyhjentämisen määrä, koksikivihiilen koksauksen aikana koksauksiksi muuttuvien haihtuvien aineiden tuotos sekä kokotuotos. Koneiston jatkuva uudenaikaistaminen on yhteisön tuotannonalan vuotuisten investointien syy, kuten väliaikaista tullia koskevan päätöksen johdanto-osan 91 kappaleessa selitetään. Edellä esitetyn perusteella väite, että tuotannon ja kapasiteetin käytön lasku on riippumaton polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista, on hylättävä ja väliaikaista tullia koskevan päätöksen johdanto-osan 78—81 kappaleen päätelmät vahvistetaan.

4.2 Myyntihinnat ja niihin vaikuttavat tekijät mukaan luettuina palkat

- (52) Painotettujen keskimääräisten yksikköhintojen ja yksikkökustannusten kehityksessä voidaan erottaa kaksi vaihetta, vuodet 1995—1997 sekä vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välinen aika. Ensimmäisessä vaiheessa yhteisön tuotannonalan hinnat nousivat 6 prosenttia, kun taas raaka-aineen hinnat nousivat. Toisessa vaiheessa yhteisön tuotannonalan hinnat laskivat enemmän kuin raaka-aineen hinnat ja sen yksikkökustannukset nousivat kapasiteetin käyttöasteen laskun vuoksi. Näissä olosuhteissa yhteisön tuotannonalan hinnat eivät voineet nousta tasolle, joka olisi ollut riittävä kattamaan vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisen ajan kustannukset.

(53) Tuotantokustannusten analyysissä todettiin kaksi vaihtetta. Huolimatta kustannusten (pääasiassa raaka-ainekustannusten) kasvusta nämä tuotantokustannukset voitiin vuosina 1995—1997 siirtää myyntihintoihin, ja näin ollen yhteisön tuotannonalan tulos pysyi voitollisena. Vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana yhteisön tuotannonalan kapasiteetin käyttö kuitenkin laski, ja sen vuoksi kiinteät kustannukset, jotka tämän kaltaisella tuotannonalalla käsittävät kaikki muut kustannukset paitsi raaka-ainekustannukset, oli jaettava alenevan tuotannon kesken sillä seurauksella, että yksikkökustannukset kasvoivat. Lisäksi yhteisön tuotannonalan myynnin määrä ja myyntihinnat laskivat. Nousseiden kustannusten ja laskeneiden myynnin määrän (-8 %) ja hintojen (-7 %) yhteisvaikutus johti siihen, että yhteisön tuotannonala kärsi tutkimusajanjakson aikana tappiota, jonka kokonaismäärä oli -5,5 prosenttia.

(54) Huolimatta työvoimakustannusten absoluuttisesta laskusta vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana työvoiman yksikkökustannukset ovat kuitenkin nousseet tuotettujen yksikköjen määrän vähenemisen vuoksi.

4.3 Kannattavuus, kassavirta, investointien tuotto ja pääoman saanti

(55) On huomattava, että väliaikaista tullia koskevan päätöksen johdanto-osan 89 kappaleen päätelmiä yhteisön tuotannonalan kannattavuudesta on tarkistettu väliaikaisessa vaiheessa tapahtuneen laskuvirheen vuoksi. Yhteisön tuotannonalan kannattavuus noudatti myös jakoa edellä mainittuihin kahteen vaiheeseen: vuosina 1995—1997 kannattavuus säilyi positiivisena (9,4 % vuonna 1995, 14,1 % vuonna 1996 ja 8,1 % vuonna 1997), kun taas vuonna 1998 kannattavuus heikkeni 1,3 prosenttia ja muuttui tutkimusajanjakson aikana tappioksi, jonka kokonaismäärä oli 5,5 prosenttia.

(56) Kassavirta kehittyi indeksistä 100 vuonna 1995 indeksiin 141 vuonna 1996, indeksiin 96 vuonna 1997, indeksiin 33 vuonna 1998 ja indeksiin -16 tutkimusajanjakson aikana. Kehitys osoittaa, että yhteisön tuotannonalan tilanne huononi jyrkästi kassavirran osalta vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana.

(57) Investointien tuoton ja pääoman saannin osalta yhteisön tuotannonalan ennen veroja tuottama voitto riitti vuosina 1995—1997 kattamaan investoinnit uuteen omaisuuteen. Vuonna 1998 ja tutkimusajanjakson aikana saadut voitot eivät kuitenkaan riittäneet kattamaan investointeja uuteen omaisuuteen.

4.4 Tosiasiallisen polkumyymintimarginaalin suuruus

(58) Tosiasiallisen polkumyymintimarginaalin suuruuden vaikutusta yhteisön tuotannonalaa ei voida pitää vähäisenä, kun otetaan huomioon Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan tuonnin määrä ja hinnat.

5 Vahinkoa koskevat päätelmät

(59) Edellä johdanto-osan 50—58 kappaleessa esitettyjen seikkojen ja huomioiden perusteella voidaan selvästi päätellä, että yhteisön tuotannonalalle aiheutui vahinkoa tutkimusajanjakson aikana. Yhteisön tuotannonala kärsi tappioita erityisesti myynnin määrän ja myyntihintojen laskun sekä kapasiteetin käytön supistumisesta johtuvien yksikkökustannusten nousun vuoksi. Näin ollen vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan päätöksen johdanto-osan 98 kappaleessa olevat yhteisön tuotannonalalle aiheutunutta merkittävää vahinkoa koskevat alustavat päätelmät.

G SYY-YHTEYS

(60) Väliaikaista tullia koskevassa päätöksessä pääteltiin, että oli olemassa vahvaa näyttöä syy-yhteydestä Kiinasta peräisin olevan polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin ja todetun merkittävän vahingon välillä. Todettiin, että samalla kun kulutus pysyi vakaana, Kiinasta peräisin olevan tuonnin määrä kasvoi 63 prosenttia tarkastelujakson aikana ja sen markkinaosuus kasvoi 17,3 prosentista vuonna 1995 27,9 prosenttiin tutkimusajanjakson aikana. Kiinasta peräisin olevan tuonnin markkinaosuus kasvoi saman verran kuin yhteisön tuotannonalan markkinaosuus pieneni. Lisäksi Kiinan tuontihinnat alittivat merkittävästi yhteisön tuotannonalan hinnat tutkimusajanjakson aikana (25,7 %). Kiinasta peräisin olevan tuonnin kasvu sattui samaan aikaan kuin yhteisön tuotannonalan myynnin määrän ja kapasiteetin käytön supistuminen johtaen osaltaan yksikköhintojen nousuun, joka aiheutti tutkimusajanjakson aikana merkittäviä tappioita (-5,5 %).

(61) Useat asianomaiset osapuolet väittivät, että yhteisön tuotannonalan hintojen ja kustannusten kehitykseen ei vaikuttanut Kiinasta peräisin oleva tuonti vaan pääasiallisen raaka-aineen koksikivihiilen hinnat. Yksi käyttäjä väitti erityisesti, että USA:sta tuodun koksikivihiilen hinta nousi ajankohtana merkittävästi johtuen pääasiassa USA:n dollarin vahvistumisesta, jota ei voitu kompensoida vähentämällä rahtikustannuksia. Väitettä tukevia todisteita ei kuitenkaan esitetty.

(62) Kuten väliaikaista tullia koskevan päätöksen johdanto-osan 119 kappaleessa todetaan, koksikivihiilen eli raaka-aineen hinnat nousivat vuosina 1995—1997 ja laskivat sitten vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Vaikka ecu/euro heikkeni USA:n dollariin nähden tarkastelujakson aikana, todettiin, että sekä USA:sta peräisin olevan koksikivihiilen vapaasti laivassa-hinta ja Atlantin rahtikustannukset ovat laskeneet kompensoiden USA:n dollarin vahvistumisen vaikutukset vuoden 1997 jälkeen.

(63) Lisäksi yhteisön masuunikoksin hinta laski vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana enemmän kuin raaka-aineen yksikköhinta. Tällä perusteella vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan päätöksen johdanto-osan 120 kappaleen päätelmä siitä, että yhteisön tuotannonalan myyntihinnat laskivat nopeammin kuin raaka-aineiden hinnat.

- (64) Eräs vientiä harjoittava tuottaja väitti myös, että Kiinasta peräisin oleva tuonti ei ollut voinut aiheuttaa vahinkoa yhteisön tuotannonalalle, koska yhteisön tuotannonalan kannattavuus parani vuosina 1995—1996 samanaikaisesti kuin Kiinasta peräisin olevan tuonnin hinnat olivat alhaisimmillaan.
- (65) Tältä osin on ensinnäkin todettava, että polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin ja yhteisön tuotannonalan tilanteen välinen syy-yhteys tutkimusajanjakson aikana on vahvistettava. Lisäksi Kiinan tuontihintojen kehityksen vuosina 1995—1997 todettiin olevan yhteydessä tarkasteltavana olevan tuotteen tasalaatuisuuden paranemiseen. Lopuksi todettiin Kiinan hintojen laskeneen tutkimusajanjakson aikana ja alittavan merkittävästi yhteisön tuotannonalan hinnat, mikä johti merkittävään Kiinasta peräisin olevan tuonnin määrän kasvuun tutkimusajanjakson aikana.
- (66) Lopuksi, ja koska muita mahdollisia vahingollisia tekijöitä ei ole löydetty, eikä muita Kiinasta peräisin olevan polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin ja merkittävän vahingon välistä syy-yhteyttä koskevia väitteitä esitetty, väliaikaista tullia koskevan päätöksen johdanto-osan 99—127 kappaleessa esitetyt vahingon syy-yhteyttä koskevat alustavat päätelmät vahvistetaan.

H YHTEISÖN ETU

1 Alustavat huomautukset

- (67) On muistettava väliaikaista tullia koskevan päätöksen johdanto-osan 128—184 kappaleesta, että kaikki eri edut arvioitiin, mukaan luettuina yhteisön tuotannonalan, tuojien ja teollisten käyttäjien edut. Komissio päätteli alustavasti, ettei ollut pakottavia syitä luopua polkumyynnitoimenpiteiden käyttöönotosta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevassa polkumyynnillä tapahtuvassa tuonnissa.

2 Toimenpiteiden vaikutus yhteisön tuotannonalaan

- (68) Koska osapuolet eivät esittäneet uusia seikkoja tai väitteitä polkumyynnitoimenpiteiden vaikutuksesta yhteisön tuotannonalaan, väliaikaista tullia koskevan päätöksen johdanto-osan 135—145 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

3 Toimenpiteiden vaikutus tuojiin/kauppiaisiin

- (69) Eräs tuoja väitti, että tuojien/kauppiaiden etuja ei oltu arvioitu asianmukaisesti. Se väitti erityisesti, että vaikka tarkasteltavana olevalla tuotteella oli pieni merkitys tuojien/kauppiaiden kokonaistoiminnassa, sillä oli merkittävä myönteinen vaikutus niiden kokonaiskustannuksiin ja liikevaihtoon johtuen eduista, jotka koituvat tuotaessa suuria määriä erilaisia hiilituotteita, mukaan

luettuna valimokoksia. Se väitti myös, että kiinalaiselle valimokoksille ei ole riittäviä vaihtoehtoisia hankintalähdeitä.

- (70) Ensinnäkin on huomattava, että tarkasteltavana olevan tuotteen laajamittaisesta tuonnista aiheutuvaksi katsottu etu johtuu kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien polkumyöntikäytännöistä. Lisäksi valimokoksiin sovellettavat polkumyynnitoimenpiteet vaikuttivat vain pieneen osaan (alle 2,5 % koko liikevaihdosta) koko hiilikaupasta, mikä tekee tyhjäksi väitteen, että mahdollisuus saada merkittäviä etuja laajamittaisesta tuonnista olisi vakavasti uhattuna.
- (71) Vaihtoehtoisten hankintalähteiden osalta on muistettava, että polkumyynnitoimenpiteiden käyttöönoton tarkoitus ei ole estää tarkasteltavana olevan tuotteen tuontia yhteisöön vaan poistaa vahingollisen polkumyynnin kauppaa vääristävät vaikutukset ja palauttaa tehokas kilpailu. Lisäksi on epätodennäköistä, että tuojat/kauppiat lopettaisivat tuonnin Kiinan kansantasavallasta ottaen huomioon Kiinan kansantasavaltaan tehdyt investoinnit ja tarkasteltavana olevan tuotteen laatu. Lopuksi tuojat/kauppiat käyvät kauppaa myös yhteisön tuotannonalan tuottamalla valimokoksilla.
- (72) Tämän vuoksi vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan päätöksen johdanto-osan 146—151 kappaleessa esitetyt päätelmät, jotka koskevat polkumyynnitoimenpiteiden mahdollista vaikutusta tuojiin/kauppiaisiin.

4 Toimenpiteiden vaikutus käyttäjiin

4.1 Alustavat huomautukset

- (73) Tutkimuksen alustavassa vaiheessa tutkittiin polkumyynnitoimenpiteiden käyttöönoton ja käyttöönotosta luopumisen todennäköiset vaikutukset yhteistyössä toimivien käyttäjien, mukaan luettuina merkittävä kivivillan tuottaja ja joukko valimoita, esittämien perustettujen tietojen perusteella.
- (74) Tietetyt käyttäjät väittivät, että tiedot, joita käytettiin tutkittaessa polkumyynnitoimenpiteiden vaikutusta valimoihin, eivät olleet riittävän edustavia. Toimenpiteiden käyttöönoton vaikutuksesta käyttäjiin tehtiin uusi tutkimus seuraavilta käyttäjiltä saatujen lisätietojen perusteella:

Kivivillan tuottajat

— Partek Paroc Oy, Helsinki, Suomi

Valimot

— CFFC - Pamco Industries SA, Pariisi, Ranska

— Chamberlin & Hill plc, Walsall, Yhdistynyt kuningaskunta

- Cradley Castings Ltd, Cradley, Yhdistynyt kuningaskunta
- Darcast Components Ltd, Smethwick, Yhdistynyt kuningaskunta
- Eisengiesserei Kronach Karl Sperber GmbH, Kronach, Saksa
- FASS SA, Sancerre, Ranska
- Fonderia de Montorso Spa, Vicenza, Italia
- Fonderies Franco Belges SA, Merville, Ranska
- Fucoli SA, Coimbra, Portugali
- Godin SA, Guise, Ranska
- Guss Komponenten GmbH, Hall in Tirol, Itävalta
- Jones and Champbell Ltd, Larbert, Yhdistynyt kuningaskunta
- Piret SA, Gilly, Belgia
- Römheld & Moelle GmbH, Mainz, Saksa
- Sachs Giesserei GmbH, Kitzingen, Saksa
- Tiroler Röhren- und Metallwerke AG, Hall in Tirol, Itävalta
- V. Luzuriaga - Tafalla SA, Tafalla, Espanja

Lyijynsulattamo

- Tudor SA, Madrid, Espanja.

4.2 Kivivillan tuottajat

- (75) Polkumyynnitoimenpiteiden vaikutusta kivivillan tuottajiin koskevat lopulliset päätelmät perustuvat Rockwool International A/S:n (Kööpenhamina, Tanska), neljän tytäryhtiön puolesta toimittamiin tietoihin, kuten väliaikaista tullia koskevan päätöksen johdanto-osan 132 kappaleessa mainitaan, sekä Partek Paroc Oy:n (Helsinki, Suomi) toimittamiin tietoihin.
- (76) Valimokoksin on todettu edustavan 2,8:aa prosenttia kivivillan tuottajien kokonaistuotantokustannuksista. Tuottajien kannattavuuden todettiin lisääntyneen 6,5 prosentista vuonna 1997 7,9 prosenttiin vuonna 1998.
- (77) Väitettiin, että vastoin alustavia päätelmiä yhteisön tuotannonala todennäköisesti nostaisi hintojaan käyttöön otetun lopullisen polkumyynnitullin koko määrällä.
- (78) Osapuolten toimittamat tiedot osoittavat, että yhteisön tuottajien hinnat ovat suurelta osin pysyneet samalla tasolla kuin tutkimusajanjakson aikana, koska hintaneuvottelut käydään yleensä kerran vuodessa vuoden lopussa. Vuotta 2001 koskevilla neuvotteluissa keskustellaan hinnankorotuksista. Näiden korotusten voidaan katsoa johtuvan osittain polkumyynnitoimenpiteen käyttöönotosta, mutta myös yhteisön tuotannonalan kustannusten noususta. Polkumyynnitoimenpiteiden käyttöönotosta yhteisön tuotannonalalle odotettu hyöty on todennäköisesti lisääntyneen tuotannon ja myynnin muodossa, joka johtaa yksikköhintojen laskuun ja

mahdollistaa yhteisön tuotannonalan kannattavuuden kohenemisen.

- (79) Joka tapauksessa jopa olettaen, että yhteisön tuotannonala nostaa hintojaan tullin koko määrällä, kivivillan tuottajien kustannusten suurin odotettavissa oleva nousu olisi noin yksi prosentti. Jos näin tapahtuu ja olettaen, että kaikki muut kustannukset pysyvät samoina, edellä kuvattu polkumyynnitoimenpiteiden käyttöönotosta kivivillan tuottajille aiheutuva kustannusten nousu vaatisi enintään yhden prosentin hinnankorotusta saman kannattavuustason säilyttämiseksi.
- (80) Väitettiin uudelleen, että kivivillan tuottajien on siirrettävä tuotantolaitoksensa muualle välttääkseen kannattavuutensa heikkenemisen, jos polkumyynnitoimenpiteet otetaan käyttöön, koska niistä johtuvaa kustannusten nousua ei voida siirtää lopullisille asiakkaille.
- (81) On huomattava, että kivivillamarkkinoilla on olennaista, että tuottajat ovat sijoittautuneet teollisten asiakkaidensa lähelle, ja että niiden tuotanto on joustavaa kysynnän ja palvelujen tarpeen tyydyttämiseksi. Edellä johdanto-osan 79 kappaleessa esitettyjen polkumyynnitoimenpiteiden todennäköistä vaikutusta ja kivivillamarkkinoiden luonnetta koskevien päätelmien nojalla pidetään epätodennäköisenä, että tällainen valimokoksin hinnannousu johtaisi tuotannon sijoittautumiseen yhteisön ulkopuolelle.

- (82) Edellä esitetyn perusteella vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan päätöksen johdanto-osan 153—166 kappaleen päätelmät siitä, että kiinalaiseen valimokoksiin sovellettavien polkumyynnitoimenpiteiden käyttöönoton ei odoteta merkittävästi vaikuttavan kivivillan tuottajien taloudelliseen tilanteeseen.

4.3 Valimot

- (83) Väliaikaista tullia koskevan päätöksen johdanto-osan 175 kappaleessa komissio huomautti, että se tarkastelee valimoiden kannattavuutta tarkemmin lopullisessa vaiheessa osapuolten alustavien päätelmien julkaisemisen jälkeen toimittamien lisätietojen perusteella.
- (84) Jäljempänä johdanto-osan 88—89 kappaleessa esitetyt päätelmät perustuvat 22:n liikevaihdoltaan, työntekijämäärältään ja kannattavuudeltaan erikokoisen valimon toimittamiin todennettuihin tietoihin. Ne sijaitsevat kahdeksassa jäsenvaltiossa (Yhdistynyt kuningaskunta, Belgia, Itävalta, Portugali, Saksa, Ranska, Italia ja Espanja), ja tuottavat monenlaisia valukappaleita tärkeimmille loppukäyttäjille kuten autoteollisuudelle (esimerkiksi moottoriosia ja ohjaustehostimia), kone-teollisuudelle (esimerkiksi pumppuja ja puhaltimia) sekä rakennusteollisuudelle (esimerkiksi vesi- ja viemärijohdot). Edellä esitetyn perusteella näiden yritysten toimittamia tietoja pidetään riittävän edustavina valimoiden asemasta.

(85) Euroopan valimoyhdistysten järjestö (Committee of Associations of European Foundries, CAEF) väitti, että valimoiden etua ei oltu arvioitu riittävästi alustavassa vaiheessa. Se väitti erityisesti, että alustavassa vaiheessa yhteistyössä toimineet valimot, joiden tietoja käytettiin myös tässä tutkimuksessa, tuottivat pääasiassa tuotteita, joilla on korkea lisäarvo ja joiden voittomarginaali ylittää tuotannonalan keskiarvon huomattavasti, eivätkä näin ollen edustaneet tämän tuotannonalan tilannetta. CAEF tuki tätä väitettä toimittamalla tietoja eräiden yksittäisten valimoiden kannattavuudesta sekä kansallisten valimoyhdistysten toimittamia arvioita ja väitti, että jälkimmäisiä olisi käytettävä arvioitaessa polkumyynnitoimenpiteiden vaikutusta koko valimoalaan ja että yksittäisten yritysten toimittamat tiedot olisi hylättävä.

(86) Tältä osin on huomattava, että kansallisten valimoyhdistysten esittämät tiedot perustuvat arvioihin ja/tai koskevat myös valimoita, jotka eivät käytä valimokoksia. Lisäksi tiedot, joita käytettiin tarkasteltaessa polkumyynnitoimenpiteiden vaikutusta valimoihin, ovat peräisin useissa jäsenvaltioissa sijaitsevista eri kokoisista valimoista, jotka tuottavat valukappaleita eri käyttötarkoituksiin. Lisäksi näiden yritysten toimittamat tiedot on asianmukaisesti todennettu tilintarkastustiedoilla. Edellä esitetyn perusteella ei vaikuta asianmukaiselta hylätä yhteistyössä toimineiden valimoiden toimittamia tietoja ja käyttää niiden sijaan kansallisten valimoyhdistysten esittämiä tietoja.

(87) CAEF uudisti väitteensä, että polkumyynnitoimenpiteiden käyttöönotto johtaisi valimoiden kustannusten nousuun. Tällainen kustannusten nousu, jota valimot eivät voi siirtää asiakkailleen, aiheuttaisi voittojen vähenemistä, minkä vuoksi olisi vähennettävä työvoimaa, jonka merkitys on kyseisellä tuotannonalalla suurempi kuin yhteisön valimokoksin tuotannossa. Se korosti myös, että valimokoksin hinnannousu vaikuttaisi valimoiden kilpailukykyyn.

(88) Koska valimokoksin on todettu edustavan 1,8 prosenttia valimoiden kokonaistuotantokustannuksista, polkumyynnitullin käyttöönotto voi merkitä valimoille enintään 0,8 prosentin korotusta kustannuksiin. Tämä on laskettu edellyttäen jopa, että tuojat siirtävät tullin kokonaan asiakkaidensa maksettavaksi, ja että yhteisön tuotannonala nostaa hintojaan tullin kokonaismäärällä.

(89) Edellä esitetyn perusteella on epätodennäköistä, että valimoiden tuotantokustannusten arvioitu nousu vaarantaisi niiden kannattavuuden. Tällaisen kustannusvaikutuksen arvioimiseksi on huomattava, että vuosina 1997—1998 valutuotteiden keskimääräinen hinta nousi 4 prosenttia tonnilta. Koska valimoiden tuotantokustannukset pysyivät samoina, niiden painotettu keskimääräinen kannattavuus nousi 4,4 prosentista vuonna 1997 7,4 prosenttiin vuonna 1998. Lisäksi on pidettävä mielessä, että valimoiden on sopeuduttava tärkeimpien kustannustekijöiden kuten valuraudan tuotannossa käytettävän

pääasiallisen raaka-aineen eli rotuun hintojen sekä valuuttakurssien vaihteluihin. Sen vuoksi toimenpiteiden kielteiset vaikutukset valimoiden tuotantokustannuksiin, kannattavuuteen, kilpailukykyyn ja työllisyyteen ovat todennäköisesti hyvin pieniä tai niitä ei ole lainkaan.

(90) Edellä esitetyn yksityiskohtaisen tarkastelun perusteella vahvistetaan komission väliaikaista tullia koskevan päätöksen johdanto-osan 176 kappaleessa esittämät päätelmät, joiden mukaan polkumyynnitoimenpiteen vaikutus ei todennäköisesti merkittävästi vaikuta yhteisön valimoiden tilanteeseen.

4.4 Sinkin ja lyijyn sulattamo

(91) Yksi vastaus saatiin yritykseltä, joka käyttää valimokoksia paristotehtaassaan kytkösmarkkinoille tarkoitettussa lyijyn ja lyijyseosten tuotannossa. Ottaen huomioon, että tämä tuottaja sulattaa lyijyä kytkösmarkkinoille, tietoja esimerkiksi kustannuksista, hinnoista ja kannattavuudesta ei ollut käytettävissä lyijynsulattukseen liittyvän toiminnan osalta. Edellä esitetyn perusteella tämän yrityksen toimittamia tietoja ei voitu ottaa huomioon arvioitaessa polkumyynnitoimenpiteen käyttöönoton vaikutusta.

5 Muut yhteisön etua koskevat väitteet

(92) Käyttäjät väittivät, että koska yhteisön tuotannonala ei kykene toimittamaan tuotetta riittävästi koko yhteisön markkinoiden tarpeisiin, mikä tahansa muutos nykyisessä toimitusjärjestelmässä voisi johtaa yleiseen toimitusvajeeseen. On väitetty, että väliaikaisten polkumyynnitoimenpiteiden käyttöönotto on jo johtanut toimitusvajeeseen yhteisön markkinoilla ja hintojen nousuun, joilla on kielteinen vaikutus yhteisön käyttäjien.

(93) Ensinnäkin on muistettava, että on todennäköistä, että ilman polkumyynnitoimenpiteitä yhteisön tuotannonalan tilanne huononisi entisestään johtaan keskipitkällä tai pitkällä aikavälillä yritysten sulkemiseen, kuten väliaikaista tullia koskevan päätöksen johdanto-osan 177—180 kappaleessa todetaan. Näin on pääteltävä erityisesti, kun otetaan huomioon yhteisön tuotannonalan markkinaosuuden menetys ja kannattavuuden lasku tarkastelujakson aikana. Tämä tilanne voisi rajoittaa hankintalahjeita, mikä voisi johtaa toimitusvajeeseen sekä tehokkaan kilpailun vähenemiseen yhteisön markkinoilla.

(94) Toiseksi on epätodennäköistä, että tuonti Kiinan kansantasavallasta yhteisön markkinoille loppuisi polkumyynnitoimenpiteiden käyttöönoton johdosta. Näin on pääteltävä erityisesti, kun otetaan huomioon yhteisön tuojien/kauppiaiden investoinnit, Kiinan kansantasavallasta jo muodostuneet toimituskanavat, tarkasteltavana olevan tuotteen laatu ja se tosiasia, että yhteisön tuotannonala ei kykene toimittamaan tuotetta koko yhteisön markkinoiden tarpeisiin.

(95) Lisäksi komission käytettävissä olevien tietojen mukaan Kiinasta ei saatu riittävästi valimokoksia polkumyynninmenettelyn aloittamisen jälkeen ja ennen väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönottoa johtuen syistä, jotka eivät liittyneet polkumyynninmenettelyyn. Näiden tietojen mukaan kiinalaisen valimokoksin rajoitettu tarjonta johtuikin valimokoksia Kiinan sisämaasta satamiin kuljettavien rautatievaunujen ja koksikivihiilen puutteesta Kiinan kansantasavallassa, mikä puolestaan johti lievään hinnannousuun. Yhteisön tuotannonalan tuotannon lasku tai jopa tuotannon loppuminen korostaisi tällaisissa olosuhteissa yhteisön markkinoiden riippuvuutta kiinalaisesta valimokoksista.

6 Yhteisön etua koskeva päätelmä

(96) Kaikkien esitettyjen väitteiden huolellisen tarkastelun jälkeen päätellään, että ei ole olemassa pakottavia syitä, joiden perusteella polkumyynnitoimenpiteitä ei pitäisi ottaa käyttöön tässä tapauksessa. Tämän vuoksi väliaikaista tullia koskevan päätöksen johdanto-osan 128—184 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

I LOPULLISET POLKUMYNNITOIMENPITEET

(97) Polkumyynnistä, vahinkoa, syy-yhteyttä ja yhteisön etua koskevien päätelmien perusteella katsotaan, että on otettava käyttöön lopulliset polkumyynnitoimenpiteet, jotta Kiinan kansantasavallasta peräisin oleva polkumyynnillä tapahtuva tuonti ei aiheuttaisi enempää vahinkoa yhteisön tuotannonalalle.

1 Vahingon korjaava taso

(98) Väliaikaista tullia koskevassa päätöksessä ja tullin tason määrittämisessä otettiin huomioon todettu polkumyynnimarginaali ja polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin aiheuttaman vahingon korjaamiseen tarvittava tulli. Tämän vuoksi määritettiin alustavasti, että tällaisen vahingon poistaminen edellyttää, että Kiinasta peräisin olevan tuonnin hinnat nostetaan vahinkoa aiheuttamattomalle tasolle. Tämä vahinkoa aiheuttamaton hinta perustui polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin hintojen ja yhteisön tuotannonalan vahinkoa aiheuttamattomien hintojen vertailuun. Vahinkoa aiheuttamaton hinta laskettiin lisäämällä yhteisön tuotannonalan keskimääräiseen myyntihintaan sen tutkimusajanjakson aikana tekemä tappio ja kohtuullinen voittomarginaali. Vaikutti kohtuulliselta määrittää voittomarginaaliksi 9,6 prosenttia myynnistä ennen veroja, kun otettiin huomioon se määrä, jonka yhteisön tuotannonala voisi kohtuudella odottaa saavansa, jos polkumyynnistä ei esiintyisi.

(99) Eräät osapuolet kyseenalaistivat sekä käytetyn voittomarginaalin kohtuullisuuden että sen perustelut. Ne väittivät, että yhteisön tuotannonalan vuonna 1996 saama voittomarginaali oli poikkeuksellinen, ja että vuonna 1995 tai

vuonna 1997 saatu voittomarginaali olisi kohtuullisempi.

(100) Vahingon korjaavan tason määrittely tutkittiin uudelleen kannattavuutta koskevien tarkistettujen päätelmien perusteella. Todettiin, että yhteisön tuotannonalan myynnin voittomarginaali olisi voinut olla 10,5 prosenttia, jos polkumyynnistä ei esiintyisi. Tämä oli yhteisön tuotannonalan painotettu keskimääräinen voittomarginaali vuosina 1995—1997 ennen kuin Kiinasta peräisin olevan tuonnin markkinaosuus kasvoi.

(101) Hinnan alittavuuden laskemista varten oikaistuja Kiinan tuontihintoja verrattiin tutkimusajanjakson ajalta yhteisön tuotannonalan vahinkoa aiheuttamattomien hintojen painotettuun keskiarvoon. Erotus ilmaistiin prosenttiosuutena koko cif-tuontiarvosta. Koko maata koskevan vahinkomarginaalin laskennassa otettiin huomioon yhteistyön vähäisyys ja noudatettiin johdanto-osan 34 kappaleessa mainittua menetelmää. Lopullinen koko maata koskeva vahinkomarginaali on 43,6 prosenttia.

2 Lopullisen toimenpiteen muoto ja taso

(102) Koska vahinkomarginaali on pienempi kuin vahvistettu polkumyynnimarginaali, lopullinen tulli on vahvistettava 43,6 prosentiksi vahvistetun vahinkomarginaalin tasolle.

(103) Toimenpiteiden tehokkuuden varmistamiseksi ja sen estämiseksi, että viejät ottaisivat polkumyynnitoimenpiteen kannettavakseen alentamalla vientihintoja, todettiin, että tulli on otettava käyttöön tonnikohtaisena paljoustullina. Tämä määrä perustuu vahinkomarginaalin soveltamiseen vahingon korjaavaa tasoa laskettaessa käytettyihin vientihintoihin tutkimusajanjakson aikana. Tämän perusteella tulli on 32,6 euroa tonnilta.

(104) Väliaikaisten polkumyynnitoimenpiteiden käyttöönoton jälkeen tietyt tutkimuksessa yhteistyössä toimineet kiinalaiset viejät tarjosivat peruspäätöksen 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja sitoumuksia. Näitä sitoumuksia ei kuitenkaan voitu hyväksyä, koska ne eivät sisältäneet tarvittavia Kiinan viranomaisten takuita riittävän seurannan mahdollistamiseksi. Näissä olosuhteissa on asetettava lopullisesti vahvistetun vahingon tasoinen paljoustulli. On kuitenkin huomattava, että toimenpidettä voidaan muuttaa, jos olosuhteet muuttuvat niin, että sitoumuksen hyväksymisehdot täyttyvät.

J VÄLIAIKAISEN TULLIN KANTAMINEN

(105) Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen suoritettujen menettelyjen soveltamisalan tarkistamisen perusteella väliaikaisen tullin vakuutena olevat määrät olisi kannettava lopullisesti kaikessa tuonnissa paitsi tapauksissa, joissa läpimitaltaan yli 80 millimetrin kappaleina oleva kivihiilikoksi on ilmoitettu tuotavaksi yhdessä pienempinä kappaleina olevan kivihiilikoksin kanssa; kyseisissä tapauksissa väliaikaisen tullin vakuutena olevat määrät olisi vapautettava,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Jollei 3 kohdan soveltamisesta muuta johdu, otetaan käyttöön lopullinen polkumyöntitulli CN-koodiin ex 2704 00 19 (Taric-koodi 2704 00 19 10) kuuluvan, Kiinan kansantasavalta peräisin olevan läpimitaltaan yli 80 millimetrin kappaleina olevan kivihiilikoksin tuonnissa.
2. Polkumyöntitullin määrä on kiinteä 32,6 euroa tonnilta nettokuivapainosta määritettynä.
3. Jos vapaaseen liikkeeseen luovutettavaksi ilmoitettava tavara on 1 kohdassa kuvatun koksin ja pienempää kokoa olevan koksin sekoitus, 2 kohdan mukaisen polkumyöntitullin soveltamisalaan kuuluvan koksin määrä vahvistetaan neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92⁽¹⁾ 68—70 artiklan mukaisesti. Polkumyöntitullia ei kuitenkaan sovelleta tällaiseen koksikappaleiden sekoitukseen, jos vahvistetaan, että vapaaseen liikkeeseen luovutettavaksi ilmoitettuihin tavaroihin sisältyvien koksikappaleiden läpimitta on enintään 100 millimetriä.
4. Jollei toisin säädetä, sovelletaan voimassa olevia tulleja koskevia säännöksiä ja määräyksiä.
5. Jos tavarat ovat vahingoittuneet ennen niiden luovutusta vapaaseen liikkeeseen, mistä syystä niistä tosiasiallisesti maksettua tai maksettavaa hintaa on suhteutettu tullausarvon

määrittämiseksi komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93⁽²⁾ 145 artiklan mukaisesti, polkumyöntitullia, joka lasketaan edellä vahvistettujen määrien perusteella, alennetaan prosenttimäärällä, joka vastaa tosiasiallisesti maksetun tai maksettavan hinnan suhteutusta.

2 artikla

Kannetaan lopullisesti päätöksellä N:o 1238/2000/EHTY käyttöön otetun väliaikaisen polkumyöntitullin vakuutena olevat määrät Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan, läpimitaltaan yli 80 millimetrin kappaleina olevan kivihiilikoksin tuonnissa lopullisesti käyttöön otetun tullin määrän suuruisina.

Lopullisen polkumyöntitullin ylittävät vakuutena olevat määrät vapautetaan.

Väliaikaisen polkumyöntitullin vakuutena olevat määrät vapautetaan, jos läpimitaltaan yli 80 millimetrin kappaleina oleva kivihiilikoksi on ilmoitettu tuotavaksi yhdessä pienempinä kappaleina olevan kivihiilikoksin kanssa.

3 artikla

Tämä päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä päätös on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 14 päivänä joulukuuta 2000.

Komission puolesta

Pascal LAMY

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 253, 11.10.1993, s. 40.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2731/2000,
annettu 14 päivänä joulukuuta 2000,
oliiviöljyalan vientitodistusjärjestelmän soveltamista koskevista erityisistä yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 2543/95 muuttamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ottaa huomioon rasva-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä syyskuuta 1966 annetun neuvoston asetuksen 136/66/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2702/1999⁽²⁾, ja erityisesti sen 2 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Maataloustuotteiden tuonti-, vienti- ja ennakkovahvistus-todistusmenettelyn soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 9 päivänä kesäkuuta 2000 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1291/2000⁽³⁾ liitteessä III vahvistetaan maatalouskohtaisesti enimmäismäärät, joilta ei edellytetä ja joille ei voida esittää tuonti-, vienti tai ennakkovahvistusta. Oliiviöljyä koskevat määrät ovat 100 kilogrammaa niin tuonnin kuin vienninkin osalta.
- (2) Komission asetuksen (EY) N:o 2543/95⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 726/98⁽⁵⁾, 2 artiklan 4 kohdassa säädetään, että enin-

tään 50 kilogramman määrien viennissä ei edellytetä vientitodistusta.

- (3) Koska asetuksessa (EY) N:o 1291/2000 toteutetaan ilman todistusta tuotavia tai vietäviä tuotekohtaisia enimmäismääriä koskevia horisontaalisia toimenpiteitä, yksinkertaisuuden vuoksi ja oikeusvarmuuteen liittyvistä syistä eri aloilla, erityisesti oliiviöljyalalla, ei ole syytä säilyttää toisistaan poikkeavia säännöksiä.
- (4) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat rasvan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Poistetaan asetuksen (EY) N:o 2543/95 2 artiklan 4 kohta.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 14 päivänä joulukuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL 172, 30.9.1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EYVL L 327, 21.12.1999, s. 7.

⁽³⁾ EYVL L 152, 24.6.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 260, 31.10.1995, s. 33.

⁽⁵⁾ EYVL L 100, 1.4.1998, s. 46.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2732/2000,
annettu 14 päivänä joulukuuta 2000,
toimenpiteistä korkealaatuisen naudanlihan menekien edistämiseksi annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2067/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (ETY) N:o 1318/93 muuttamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka
ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon toimenpiteistä korkealaatuisen naudanlihan menekien edistämiseksi 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2067/92 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (ETY) N:o 1318/93 ⁽²⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 933/2000 ⁽³⁾, vahvistetaan edellä mainitun asetuksen soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.
- (2) Asetuksen (ETY) N:o 1318/93 5 artiklassa säädetään määräajasta, johon mennessä komissio päättää hyväksytyt hakemukset.
- (3) Kun otetaan huomioon toisaalta naudanlihamarkkinoiden nykyinen tilanne ja toisaalta voimassa olevien sopimusten soveltamisaika, olisi siirrettävä komission päätöksen määräpäivää, jotta tarkasteltavina olevia

ohjelmia voidaan mukauttaa markkinoiden uuden tilanteen mukaan.

- (4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat naudanlihan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (ETY) N:o 1318/93 5 artiklan 2 kohdan viimeisen alakohdan viimeinen virke seuraavasti:

"Vuonna 2000 jätettyjen hakemusten osalta komissio päättää hyväksytyt hakemukset kuitenkin viimeistään 28 päivänä helmikuuta 2001."

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 14 päivänä joulukuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 215, 30.7.1992, s. 57.

⁽²⁾ EYVL L 132, 29.5.1993, s. 83.

⁽³⁾ EYVL L 108, 5.5.2000, s. 9.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2733/2000,
annettu 14 päivänä joulukuuta 2000,
yksityiskohtaisia sääntöjä naudanliha-alan palkkiojärjestelmien soveltamiseksi koskevan asetuksen
(EY) N:o 2342/1999 muuttamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka
 ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
 ottaa huomioon naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 907/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 8 kohdan, 6 artiklan 4 kohdan, 11 artiklan 5 kohdan ja 20 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 yksityiskohtaisista säännöistä palkkiojärjestelmien soveltamisen osalta 28 päivänä lokakuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2342/1999 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1900/2000 ⁽⁴⁾, ja asetuksen (ETY) N:o 3886/92 ⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1410/1999 ⁽⁶⁾, kumoavan asetuksen 41 artiklassa säädetään eräistä ennakoiden maksamiseen liittyvistä säännöistä. Koska todettujen naudan spongiformisen enkefalopatiatapauksen lisääntymisestä huolestuneet kuluttajat ovat vähentäneet naudanlihan käyttöä ja naudanlihamarkkinoille on siksi syntynyt vaikea tilanne, on aiheellista

sallia erityispalkkion, emolehmpalkkion, teurastuspalkkion ja lisämaksujen ennakoiden määrän lisääminen.

- (2) Tilanteen kehittymisen vuoksi asetuksen olisi tultava voimaan välittömästi.
- (3) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat naudanlihan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Lisätään asetuksen (ETY) N:o 2342/1999 41 artiklan 1 kohtaan viimeinen alakohta seuraavasti:

”Kalenterivuonna 2000 erityispalkkion, emolehmpalkkion, teurastuspalkkion ja lisämaksujen ennakkoa voidaan kuitenkin maksaa 80 prosenttia näiden palkkioiden tai maksujen määrästä.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 14 päivänä joulukuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 105, 3.5.2000, s. 6.

⁽³⁾ EYVL L 281, 4.11.1999, s. 30.

⁽⁴⁾ EYVL L 228, 8.9.2000, s. 25.

⁽⁵⁾ EYVL L 391, 31.12.1992, s. 20.

⁽⁶⁾ EYVL L 164, 30.6.1999, s. 53.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2734/2000,**annettu 14 päivänä joulukuuta 2000,****naudanlihan ostamisesta tarjouskilpailulla annetun asetuksen (ETY) N:o 1627/89 muuttamisesta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä naudanliha-alan julkisten interventioiden ostojärjestelmien osalta annetusta asetuksesta (EY) N:o 562/2000 poikkeamisesta tai sen muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 907/2000⁽²⁾, ja erityisesti sen 38 artiklan 2 kohdan ja 47 artiklan 8 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Naudanlihan interventio-ostoista 9 päivänä kesäkuuta 1989 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 1627/89⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2652/2000⁽⁴⁾, avattiin eräissä jäsenvaltioissa tai niiden osissa tiettyjä laaturyhmiä koskevat tarjouskilpailuostot.
- (2) Kuluttajien luottamus naudanlihan turvallisuuteen on vakavasti heikentynyt naudan spongiformiseen enkefalopatiaan (BSE) liittyvien viimeaikaisten tapahtumien vuoksi. Tämä on johtanut naudanlihan kulutuksen voimakkaaseen vähenemiseen ja sen hintojen merkittävään laskuun, mikä saattaa vielä jatkua. Tämän vuoksi naudanlihan markkinat ovat huomattavan häiriintyneet, ja markkinoiden romahtamisriski on olemassa. Niinpä asetuksen (EY) N:o 1254/1999 38 artiklan 1 kohdan mukaiset kiireelliset tukitoimenpiteet ovat välttämättömiä.
- (3) Edellä kuvatun markkinatilanteen huomioon ottamiseksi ja toteutettavien toimenpiteiden tehokkuuden parantamiseksi interventioon on syytä hyväksyä lisätuotteita, sallia ruhojen nykyistä suurempi enimmäispaino niiden eläinten osalta, joita on jouduttu pitämään kauemmin kysynnän vähäisyyden vuoksi, ja tilapäisesti mukauttaa markkinoiden keskihintaa sovellettavan ja enimmäisos-tohinnan määrittämisessä käytettävän korotuksen määrä, jotta otettaisiin erityisesti huomioon alalla tapahtunut kustannusten lisääntyminen ja tulojen vähentyminen.
- (4) Naudanliha-alan poikkeuksellisista markkinatukitoimenpiteistä Yhdistyneessä kuningaskunnassa 19 päivänä huhtikuuta 1996 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 716/96⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1176/2000⁽⁶⁾, vahvistetaan

Yhdistyneessä kuningaskunnassa kasvatettuja yli 30 kuukauden ikäisiä nautaeläimiä koskevat erikoistoimenpiteet. Toimenpiteet koskevat kyseisten eläinten teurastamista ja hävittämistä. Tämän vuoksi ei ole mahdollista hyväksyä julkiseen interventioon Yhdistyneen kuningaskunnan kuohittuja eläimiä, jotka ylittävät kyseisen ikärajan. Lisäksi komission päätöksessä 2000/764/EY⁽⁷⁾ säädetään, että kaikki yli 30 kuukauden ikäiset ihmisravinnoksi tavanomaisesti teurastettavat naudat on tutkittava jollakin komission päätöksen 98/272/EY⁽⁸⁾, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2000/374/EY⁽⁹⁾, liitteessä IV olevassa A-osassa mainituista pikatesteistä viimeistään 1 päivästä heinäkuuta 2001. Tämän vuoksi markkinoille myynti huomioon ottaen julkiseen interventioon ei voida hyväksyä eläimiä, joita ei ole tutkittu kyseisellä testillä.

- (5) Jotta intervention vaikutus olisi täysimääräinen, olisi avattava toinen erikoistarjouskilpailu vuoden 2000 joulukuuksi. Tässä tarkoituksessa on syytä säätää lisäämääräajasta tarjousten esittämiseksi ja vahvistaa toimituksille määräaika.
- (6) Ottaen huomioon hintanoteerauksiin liittyvät vaikeudet markkinoiden ollessa hiljaiset ja yhteisön hintojen suuntauksukset on tarpeen sallia, että asetuksen (EY) N:o 1254/1999 47 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettu yhteisön keskimääräinen markkinahinta on alle 84 prosenttia interventiohinnasta ja että vuoden 2000 joulukuun toisen tarjouskilpailun avaamiseksi riittää viimeisin viikkonoteeraus.
- (7) Jotta voitaisiin vastata lisähäiriöihin, joita markkinoille aiheuttavat sinne tuotavat huomattavat määrät yhteisöstä peräisin olevia lihotettavia nuoria urospuolisia nautoja, joita pidetään alkuperätiloilla kysynnän puutteen vuoksi ja joille ei ole kyseisillä tiloilla enää rehua, olisi toteutettava tarvittavat tukitoimenpiteet ja sallittava tässä tarkoituksessa tällaisista eläimistä saatavien ruhojen osto interventioon. Lisäksi olisi rajoitettava sellaisten ruhojen painoa, jotka voidaan hyväksyä kyseiseen järjestelmään, jotta interventioon ei toimitettaisi markkinoille lähes valmiita eläimiä. Lisäksi kaksinkertaisen tuen myöntämisen estämiseksi on syytä ottaa käyttöön mekanismi, jossa ostohinnan kokonaismaksun edellytyksenä

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21.⁽²⁾ EYVL L 105, 3.5.2000, s. 6.⁽³⁾ EYVL L 159, 10.6.1989, s. 36.⁽⁴⁾ EYVL L 303, 2.12.2000, s. 9.⁽⁵⁾ EYVL L 99, 20.4.1996, s. 14.⁽⁶⁾ EYVL L 131, 1.6.2000, s. 37.⁽⁷⁾ EYVL L 305, 6.12.2000, s. 35.⁽⁸⁾ EYVL L 122, 24.4.1998, s. 59.⁽⁹⁾ EYVL L 135, 8.6.2000, s. 27.

on, että tuottaja ei ole hakenut kyseisestä eläimestä asetuksen (EY) N:o 1254/1999 4 artiklassa tarkoitettun kaltaista erityispalkkiota. On myös tarpeen säätää asetuksella (EY) N:o 1254/1999 vahvistetun tavanomaisen interventiojärjestelmän täydennyksistä tai poikkeuksista.

- (8) Nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden pakollisesta merkitsemisestä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 820/97 kumoamisesta 17 päivänä heinäkuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1760/2000 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2258/2000 ⁽²⁾, vahvistetaan pakollisen merkitsemisen järjestelmä, jota on interventiotuotteiden osalta noudatettava.
- (9) Eräistä komission asetuksen (EY) N:o 562/2000 ⁽³⁾ säännöksistä olisi näin ollen poikettava tai niitä olisi muutettava.
- (10) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat naudanlihan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (ETY) N:o 1627/89 liite tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 562/2000 4 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, lisätuotteet, joita voidaan ostaa interventioon, ovat seuraavat:

- laatuluokka A, luokka O2 ja luokka O3,
- IRLANTI: Laatuluokka C, luokka O4,
- YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA — POHJOIS-IRLANTI laatuluokka C, luokka O4.

3 artikla

Sen lisäksi, mitä asetuksen (EY) N:o 562/2000 4 artiklan 2 kohdassa säädetään, interventioon ei voida ostaa seuraavia tuotteita:

- a) Yhdistyneessä kuningaskunnassa kasvatetuista, yli 30 kuukauden ikäisistä kuohituista eläimistä saadut ruhot ja puoliruhot;
- b) muissa jäsenvaltioissa kasvatetuista, yli 30 kuukauden ikäisistä kuohituista eläimistä saadut ruhot ja puoliruhot, jos kyseisille eläimille ei ole tehty jotain päätöksen 98/272/EY liitteessä IV olevassa A osassa mainituista pikatesteistä.

⁽¹⁾ EYVL L 204, 11.8.2000, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 258, 12.10.2000, s. 26.

⁽³⁾ EYVL L 68, 16.3.2000, s. 22.

4 artikla

Avataan vuoden 2000 joulukuuksi toinen etikoistarjouskilpailu

Tällöin:

- sen lisäksi, mitä asetuksen (EY) N:o 562/2000 10 artiklassa säädetään, kyseiseen tarjouskilpailuun liittyvien tarjousten esittämisen määräaika päättyy joulukuun 2000 kolmantena tiistaina,
- poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 562/2000 16 artiklan 2 kohdassa säädetään, toimitusten määräaika päättyy 12 päivänä tammikuuta 2001.

5 artikla

Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 562/2000 33 artiklan 3 kohdassa säädetään:

- tarjouskilpailuja voidaan avata silloin kun asetuksen (EY) N:o 1254/1999 47 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettu edellytys täyttyy jäsenvaltiossa tai sen osassa,
- tämän asetuksen 4 artiklassa tarkoitettua intervention aloittamiseksi riittää jäsenvaltioiden tai jäsenvaltioiden osien markkinahintojen viimeisin viikkonoteeraus.

6 artikla

1. Poiketen, siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 562/2000 4 artiklan 2 kohdan g alakohdassa säädetään, siinä tarkoitettujen ruhojen enimmäispaino on 380 kilogrammaa. Ensimmäisessä kahdessa tarjouskilpailussa kyseinen paino on kuitenkin 430 kilogrammaa.

2. Asetuksen (EY) N:o 563/2000 36 artiklasta poiketen:

- a) asetuksen (EY) N:o 1254/1999 47 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa tarjouskilpailuissa markkinoiden keskihintaan sovellettavan korotuksen määrä on 14 euroa 100 kilogrammalta teuraspainoa;
- b) asetuksen (EY) N:o 1254/1999 47 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuissa tarjouskilpailuissa markkinoiden keskihintaan sovellettavan korotuksen määrä on 7 euroa 100 kilogrammalta teuraspainoa.

7 artikla

Asetuksen (EY) N:o 562/2000 ja tämän asetuksen säännösten mukaisesti avataan julkinen interventio myös ruhoille ja puoliruhoille, jotka on saatu yhteisöstä peräisin olevista urospuolisista eläimistä, jotka ovat alle 12 kuukauden ikäisiä, kun kyseessä on laatuluokka A, ja alle 14 kuukauden ikäisiä, kun kyseessä on laatuluokka C.

Tällöin:

- eläinten teuraspainon on oltava 140—200 kilogrammaa, niillä ei saa olla epämuodostumia eikä niiden paino saa olla poikkeava eläimen ikään nähden,

- jos interventioon tarjottavat tuhot tai puoliruhot on saatu vähintään yhdeksän kuukauden ikäisistä eläimistä, tarjouskilpailun voittajalle maksettavasta ostohinnasta vähennetään 61 euroa toimitettua puoliruhoa kohden. Kyseistä vähennystä ei kuitenkaan sovelleta, jos todistetaan, ettei kyseisestä eläimestä ole haettu erityispalkkiota,
- ehdotettu hinta koskee tuotteen kaikkia laatuluokkia,
- asetuksen (EY) N:o 562/2000 13 artiklan 3 kohtaa sovelletaan tässä artiklassa tarkoitettuihin julkisiin interventioihin. Muita tuotteita koskevissa julkisissa interventioissa vahvistetut kertoimet voivat kuitenkin poiketa kyseisen artiklan mukaan vahvistetuista kertoimista,
- seuraavia asetuksen (EY) N:o 562/2000 säännöksiä ei sovelleta:
 - a) edellä 4 artiklan 3 kohdan b ja c alakohdan säännökset, lukuun ottamatta laatuluokan merkintää ja teurastusnumeron merkitsemistä koskevia säännöksiä;
 - b) 18 artiklan 3 kohta;
 - c) 20 artikla, lukuun ottamatta Yhdistynyttä kuningaskuntaa ja Portugalia;
 - d) 36 artikla;
 - e) liitteessä II esitetyt tuotteiden luokitukseen liittyvät ohjeet.

Lisäksi tämän artiklan mukaisesti ostettuihin tuotteisiin sovelletaan seuraavaa:

- poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 562/2000 11 artiklan 5 kohdan a alakohdassa säädetään, kunkin tarjouksen on koskettava vähintään viittä tonnia,
- interventioelinten on ilmoitettava vastaavat määrät antaessaan tarjoukset tiedoksi komissiolle,
- tuotteet on varastoitava tarjouskilpailun tai kuukauden mukaan erinä, jotka ovat helposti tunnistettavissa,
- asetuksen (EY) N:o 562/2000 31 artiklan 1—4 kohdassa säädettyt tiedonannot on tehtävä rillään muiden julkiseen interventioon kuuluvien tuotteiden osalta säädettyistä tiedonannoista.

8 artikla

Lisätään asetuksen (EY) N:o 562/2000 4 artiklan 3 kohtaan alakohta seuraavasti:

- ”d) jotka on merkitty asetuksella (EY) N:o 1760/2000 käyttöön otetun järjestelmän mukaisesti.”

9 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan vuoden 2000 joulukuun aikana avattuun toiseen tarjouskilpailuun sekä vuoden 2001 ensimmäisen vuosineljänneksen aikana avattuihin tarjouskilpailuihin.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 14 päivänä joulukuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO — LIITE — BILAGA

Estados miembros o regiones de Estados miembros y grupos de calidades previstos en el apartado 1 del artículo 1 del Reglamento (CEE) n° 1627/89

Medlemsstater eller regioner og kvalitetsgrupper, jf. artikel 1, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1627/89

Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats sowie die in Artikel 1 Absatz 1 der Verordnung (EWG) Nr. 1627/89 genannten Qualitätsgruppen

Κράτη μέλη ή περιοχές κρατών μελών και ομάδες ποιότητας που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1627/89

Member States or regions of a Member State and quality groups referred to in Article 1(1) of Regulation (EEC) No 1627/89

États membres ou régions d'États membres et groupes de qualités visés à l'article 1er, paragraphe 1, du règlement (CEE) n° 1627/89

Stati membri o regioni di Stati membri e gruppi di qualità di cui all'articolo 1, paragrafo 1, del regolamento (CEE) n. 1627/89

In artikel 1, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1627/89 bedoelde lidstaten of gebieden van een lidstaat en kwaliteitsgroepen

Estados-Membros ou regiões de Estados-Membros e grupos de qualidades referidos no n.º 1 do artigo 1.º do Regulamento (CEE) n.º 1627/89

Jäsenvaltiot tai alueet ja asetuksen (ETY) N:o 1627/89 1 artiklan 1 kohdan tarkoittamat laaturyhmit

Medlemsstater eller regioner och kvalitetsgrupper som avses i artikel 1.1 i förordning (EEG) nr 1627/89

Estados miembros o regiones de Estados miembros	Categoría A			Categoría C		
Medlemsstat eller region	Kategori A			Kategori C		
Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats	Kategorie A			Kategorie C		
Κράτος μέλος ή περιοχές κράτους μέλους	Κατηγορία Α			Κατηγορία Γ		
Member States or regions of a Member State	Category A			Category C		
États membres ou régions d'États membres	Catégorie A			Catégorie C		
Stati membri o regioni di Stati membri	Categoria A			Categoria C		
Lidstaat of gebied van een lidstaat	Categorie A			Categorie C		
Estados-Membros ou regiões de Estados-Membros	Categoria A			Categoria C		
Jäsenvaltiot tai alueet	Luokka A			Luokka C		
Medlemsstater eller regioner	Kategori A			Kategori C		
	U	R	O	U	R	O
Belgique/België		×	×			
Deutschland	×	×	×			
España	×	×	×			
France	×	×	×			×
Irland				×	×	×
Italia	×	×	×			
Nederland		×				
Österreich			×			
Northern Ireland				×	×	×

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2735/2000,
annettu 14 päivänä joulukuuta 2000,
maito- ja maitotuotealan vientitukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1670/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 31 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (EY) N:o 1255/1999 31 artiklan nojalla mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden kansainvälisten kauppahintojen ja kyseisten tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus on mahdollista kattaa vientituella, liittymisasiakirjan 300 artiklan mukaisesti solmittujen sopimusten määrittämässä rajoissa.

(2) Asetuksen (EY) N:o 1255/1999 mukaan kyseisen asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen sellaisenaan vietävien tuotteiden tukia vahvistettaessa on otettava huomioon:

- maidon ja maitotuotteiden hinta- ja saatavuustilanne ja kehitysnäkymät yhteisön markkinoilla sekä maidon ja maitotuotteiden hintatilanne ja kehitysnäkymät kansainvälisessä kaupassa,
- kaupan pitämisestä aiheutuvat kustannukset sekä edullisimmat kuljetuskustannukset yhteisön markkinoilta yhteisön satamiin tai muihin vientipaikkoihin, samoin kuin määrämaihin kuljettamisesta aiheutuvat kustannukset,
- maito- ja maitotuotealan yhteisen markkinajärjestelyn tavoitteet, joita ovat hintojen ja kaupan tasapainoisen tilanteen ja luonnollisen kehityksen turvaaminen kyseisillä markkinoilla,
- liittymisasiakirjan 300 artiklan mukaisesti solmittujen sopimusten määrittämät rajat,
- häiriöiden välttämisestä yhteisön markkinoilla saatava etu,
- suunniteltuihin vientitoimiin liittyvät taloudelliset seikat.

(3) Asetuksen (EY) N:o 1255/1999 31 artiklan 5 kohdan mukaan on yhteisön hintoja vahvistettaessa otettava noudatetuista hinnoista huomioon ne, jotka osoittautuvat viennin kannalta edullisimmiksi, koska kansainväli-

sessä kaupassa hinnat on vahvistettava ottaen erityisesti huomioon:

- a) kolmansien maiden markkinoilla noudatetut hinnat;
- b) kolmansista maista lähtöisin olevien tavaroiden kolmansiin määrämaihin suuntautuvan tuonnin edullisimmat hinnat;
- c) kolmansissa viejämaissa noteeratut tuottajahinnat ottaen tarvittaessa huomioon näiden maiden myöntämät tuet;
- d) vapaasti yhteisön rajalla -tarjoushinnat;

(4) Asetuksen (EY) N:o 1255/1999 31 artiklan 3 kohdan mukaan maailmanmarkkinatilanteen tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimusten vuoksi voi olla tarpeen eriyttää kyseisen asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden tuki niiden määräpaikan mukaan.

(5) Asetuksen (EY) N:o 1255/1999 31 artiklan 3 kohdassa säädetään vientitukea saavien tuotteiden luettelon sekä kyseisen tuen määrän vahvistamisesta vähintään joka neljäs viikko. Tuen määrä on kuitenkin mahdollista pysyttää samantasoisena yli neljän viikon ajan.

(6) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 804/68 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista erityissäännöistä maito- ja maitotuotealan vientitodistusten ja vientitukien osalta 26 päivänä tammikuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 174/1999 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2357/2000 ⁽⁴⁾, 16 artiklan mukaan lisättyä sokeria sisältäville maitotuotteille myönnettävä vientituki on kahden osan summa. Ensimmäisen osan tarkoituksena on ottaa huomioon maitotuotteiden määrä, ja se lasketaan kertomalla perusmäärä kyseisen tuotteen maitotuotteiden pitoisuudella. Toisen osan tarkoituksena on ottaa huomioon lisätyn sakkaroosin määrä, ja se lasketaan kertomalla koko tuotteen sakkaroosipitoisuus sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 13 päivänä syyskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2038/1999 ⁽⁵⁾ 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden vientipäivänä sovellettavalla vientituen perusmäärällä. Viimeksi mainittu osa otetaan huomioon ainoastaan, jos lisätty sakkaroosi on saatu yhteisössä korjatusta sokerijuurikkaasta tai -ruo'osta.

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 10.

⁽³⁾ EYVL L 20, 27.1.1999, s. 8.

⁽⁴⁾ EYVL L 272, 25.10.2000, s. 15.

⁽⁵⁾ EYVL L 252, 25.9.1999, s. 1.

- (7) Komission asetuksessa (ETY) N:o 896/84 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 222/88 ⁽²⁾, annetaan täydentäviä säännöksiä tukien myöntämisestä markkinointivuoden vaihtuessa. Näissä säännöksissä annetaan mahdollisuus eriyttää tuet tuotteiden valmistuspäivän mukaan.
- (8) Sulatejuustoille myönnettävän tuen laskemiseksi on tarpeen säätää, että jos niihin lisätään kaseiinia ja/tai kaseinaatteja, kyseistä määrää ei saa ottaa huomioon.
- (9) Näiden yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisesta maito- ja maitotuotealan nykyiseen markkinatilanteeseen sekä erityisesti kyseisten tuotteiden hintoihin yhteisössä ja maailmanmarkkinoilla seuraa, että tämän asetuksen liitteessä mainittujen tuotteiden tuki olisi vahvistettava siinä mainitun suuruisiksi.

- (10) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat maidon ja maitotuotteiden hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1255/1999 31 artiklassa tarkoitetut sellaisenaan vietävien tuotteiden vientituet vahvistetaan liitteessä mainitun suuruisiksi.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä joulukuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 14 päivänä joulukuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 91, 1.4.1984, s. 71.

⁽²⁾ EYVL L 28, 1.2.1988, s. 1.

LIITE

maito- ja maitotuotealan vientitukien vahvistamisesta 14 päivänä joulukuuta 2000 annettuun komission asetukseen

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä	Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä
0401 10 10 9000	970	EUR/100 kg	2,327	0402 29 91 9000	A02	EUR/kg	0,6840
0401 10 90 9000	970	EUR/100 kg	2,327	0402 29 99 9100	A02	EUR/kg	0,6840
0401 20 11 9100	970	EUR/100 kg	2,327	0402 29 99 9500	A02	EUR/kg	0,7450
0401 20 11 9500	970	EUR/100 kg	3,597	0402 91 11 9370	A02	EUR/100 kg	9,30
0401 20 19 9100	970	EUR/100 kg	2,327	0402 91 19 9370	A02	EUR/100 kg	9,30
0401 20 19 9500	970	EUR/100 kg	3,597	0402 91 31 9300	A02	EUR/100 kg	11,00
0401 20 91 9000	970	EUR/100 kg	4,551	0402 91 39 9300	A02	EUR/100 kg	11,00
0401 20 99 9000	970	EUR/100 kg	4,551	0402 91 99 9000	A02	EUR/100 kg	41,60
0401 30 11 9400	970	EUR/100 kg	10,50	0402 99 11 9350	A02	EUR/kg	0,2370
0401 30 11 9700	970	EUR/100 kg	15,77	0402 99 19 9350	A02	EUR/kg	0,2370
0401 30 19 9700	970	EUR/100 kg	15,77	0402 99 31 9150	A02	EUR/kg	0,2470
0401 30 31 9100	A02	EUR/100 kg	38,32	0402 99 31 9300	A02	EUR/kg	0,2490
0401 30 31 9400	A02	EUR/100 kg	59,85	0402 99 31 9500	A02	EUR/kg	0,4290
0401 30 31 9700	A02	EUR/100 kg	66,00	0402 99 39 9150	A02	EUR/kg	0,2470
0401 30 39 9100	A02	EUR/100 kg	38,32	0403 90 11 9000	A02	EUR/100 kg	14,80
0401 30 39 9400	A02	EUR/100 kg	59,85	0403 90 13 9200	A02	EUR/100 kg	14,80
0401 30 39 9700	A02	EUR/100 kg	66,00	0403 90 13 9300	A02	EUR/100 kg	59,40
0401 30 91 9100	A02	EUR/100 kg	75,22	0403 90 13 9500	A02	EUR/100 kg	62,50
0401 30 91 9500	A02	EUR/100 kg	110,55	0403 90 13 9900	A02	EUR/100 kg	67,30
0401 30 99 9100	A02	EUR/100 kg	75,22	0403 90 19 9000	A02	EUR/100 kg	67,80
0401 30 99 9500	A02	EUR/100 kg	110,55	0403 90 33 9400	A02	EUR/kg	0,5940
0402 10 11 9000	A02	EUR/100 kg	15,00	0403 90 33 9900	A02	EUR/kg	0,6730
0402 10 19 9000	A02	EUR/100 kg	15,00	0403 90 51 9100	970	EUR/100 kg	2,327
0402 10 91 9000	A02	EUR/kg	0,1500	0403 90 59 9170	970	EUR/100 kg	15,77
0402 10 99 9000	A02	EUR/kg	0,1500	0403 90 59 9310	A02	EUR/100 kg	38,32
0402 21 11 9200	A02	EUR/100 kg	15,00	0403 90 59 9340	A02	EUR/100 kg	59,20
0402 21 11 9300	A02	EUR/100 kg	59,90	0403 90 59 9370	A02	EUR/100 kg	59,20
0402 21 11 9500	A02	EUR/100 kg	63,20	0403 90 59 9510	A02	EUR/100 kg	59,20
0402 21 11 9900	A02	EUR/100 kg	68,00	0404 90 21 9120	A02	EUR/100 kg	12,80
0402 21 17 9000	A02	EUR/100 kg	15,00	0404 90 21 9160	A02	EUR/100 kg	15,00
0402 21 19 9300	A02	EUR/100 kg	59,90	0404 90 23 9120	A02	EUR/100 kg	15,00
0402 21 19 9500	A02	EUR/100 kg	63,20	0404 90 23 9130	A02	EUR/100 kg	59,90
0402 21 19 9900	A02	EUR/100 kg	68,00	0404 90 23 9140	A02	EUR/100 kg	63,20
0402 21 91 9100	A02	EUR/100 kg	68,40	0404 90 23 9150	A02	EUR/100 kg	68,00
0402 21 91 9200	A02	EUR/100 kg	69,00	0404 90 29 9110	A02	EUR/100 kg	68,40
0402 21 91 9350	A02	EUR/100 kg	69,70	0404 90 29 9115	A02	EUR/100 kg	69,00
0402 21 91 9500	A02	EUR/100 kg	76,20	0404 90 29 9125	A02	EUR/100 kg	69,70
0402 21 99 9100	A02	EUR/100 kg	68,40	0404 90 29 9140	A02	EUR/100 kg	76,20
0402 21 99 9200	A02	EUR/100 kg	69,00	0404 90 81 9100	A02	EUR/kg	0,1500
0402 21 99 9300	A02	EUR/100 kg	69,70	0404 90 83 9110	A02	EUR/kg	0,1500
0402 21 99 9400	A02	EUR/100 kg	74,50	0404 90 83 9130	A02	EUR/kg	0,5990
0402 21 99 9500	A02	EUR/100 kg	76,20	0404 90 83 9150	A02	EUR/kg	0,6320
0402 21 99 9600	A02	EUR/100 kg	82,70	0404 90 83 9170	A02	EUR/kg	0,6800
0402 21 99 9700	A02	EUR/100 kg	86,30	0404 90 83 9936	A02	EUR/kg	0,2370
0402 21 99 9900	A02	EUR/100 kg	90,50	0405 10 11 9500	A02	EUR/100 kg	165,85
0402 29 15 9200	A02	EUR/kg	0,1500	0405 10 11 9700	A02	EUR/100 kg	170,00
0402 29 15 9300	A02	EUR/kg	0,5990	0405 10 19 9500	A02	EUR/100 kg	165,85
0402 29 15 9500	A02	EUR/kg	0,6320	0405 10 19 9700	A02	EUR/100 kg	170,00
0402 29 15 9900	A02	EUR/kg	0,6800	0405 10 30 9100	A02	EUR/100 kg	165,85
0402 29 19 9300	A02	EUR/kg	0,5990	0405 10 30 9300	A02	EUR/100 kg	170,00
0402 29 19 9500	A02	EUR/kg	0,6320	0405 10 30 9700	A02	EUR/100 kg	170,00
0402 29 19 9900	A02	EUR/kg	0,6800	0405 10 50 9300	A02	EUR/100 kg	170,00

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä	Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä
0405 10 50 9500	A02	EUR/100 kg	165,85		L03	EUR/100 kg	—
0405 10 50 9700	A02	EUR/100 kg	170,00		A24	EUR/100 kg	31,87
0405 10 90 9000	A02	EUR/100 kg	176,22		L04	EUR/100 kg	31,87
0405 20 90 9500	A02	EUR/100 kg	155,49		400	EUR/100 kg	—
0405 20 90 9700	A02	EUR/100 kg	161,71		A01	EUR/100 kg	31,87
0405 90 10 9000	A02	EUR/100 kg	216,00	0406 10 20 9870	A00	EUR/100 kg	—
0405 90 90 9000	A02	EUR/100 kg	170,00	0406 10 20 9900	A00	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9100	A00	EUR/100 kg	—	0406 20 90 9100	A00	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9230	L02	EUR/100 kg	—	0406 20 90 9913	L02	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	37,68		A24	EUR/100 kg	58,77
	L04	EUR/100 kg	37,68		L04	EUR/100 kg	58,77
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	23,80
	A01	EUR/100 kg	37,68		A01	EUR/100 kg	58,77
0406 10 20 9290	L02	EUR/100 kg	—	0406 20 90 9915	L02	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	35,05		A24	EUR/100 kg	77,56
	L04	EUR/100 kg	35,05		L04	EUR/100 kg	77,56
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	31,70
	A01	EUR/100 kg	35,05		A01	EUR/100 kg	77,56
0406 10 20 9300	L02	EUR/100 kg	—	0406 20 90 9917	L02	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	15,39		A24	EUR/100 kg	82,41
	L04	EUR/100 kg	15,39		L04	EUR/100 kg	82,41
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	33,70
	A01	EUR/100 kg	15,39		A01	EUR/100 kg	82,41
0406 10 20 9610	L02	EUR/100 kg	—	0406 20 90 9919	L02	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	51,11		A24	EUR/100 kg	92,10
	L04	EUR/100 kg	51,11		L04	EUR/100 kg	92,10
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	37,60
	A01	EUR/100 kg	51,11		A01	EUR/100 kg	92,10
0406 10 20 9620	L02	EUR/100 kg	—	0406 20 90 9990	A00	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9710	L02	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	51,83		L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	51,83		A24	EUR/100 kg	14,50
	400	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	7,74
	A01	EUR/100 kg	51,83		400	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9630	L02	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9730	A01	EUR/100 kg	14,50
	L03	EUR/100 kg	—		L02	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	57,86		L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	57,86		A24	EUR/100 kg	21,28
	400	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	11,34
	A01	EUR/100 kg	57,86		400	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9640	L02	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9910	A01	EUR/100 kg	21,28
	L03	EUR/100 kg	—		L02	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	85,03		L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	85,03		A24	EUR/100 kg	14,50
	400	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	7,74
	A01	EUR/100 kg	85,03		400	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9650	L02	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9930	A01	EUR/100 kg	14,50
	L03	EUR/100 kg	—		L02	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	70,86		L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	70,86		A24	EUR/100 kg	21,28
	400	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	11,34
	A01	EUR/100 kg	70,86		400	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9660	A00	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9950	A01	EUR/100 kg	21,28
0406 10 20 9830	L02	EUR/100 kg	—		L02	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	26,28		A24	EUR/100 kg	30,95
	L04	EUR/100 kg	26,28		L04	EUR/100 kg	16,51
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	26,28		A01	EUR/100 kg	30,95
0406 10 20 9850	L02	EUR/100 kg	—				

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä	Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä
0406 30 39 9500	L02	EUR/100 kg	—	0406 90 23 9900	L04	EUR/100 kg	102,90
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	33,50
	A24	EUR/100 kg	21,28		A01	EUR/100 kg	117,54
	L04	EUR/100 kg	11,34		L02	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
0406 30 39 9700	A01	EUR/100 kg	21,28	A24	EUR/100 kg	103,92	
	L02	EUR/100 kg	—	L04	EUR/100 kg	90,36	
	L03	EUR/100 kg	—	400	EUR/100 kg	—	
	A24	EUR/100 kg	30,95	A01	EUR/100 kg	103,92	
	L04	EUR/100 kg	16,51	0406 90 25 9900	L02	EUR/100 kg	—
400	EUR/100 kg	—	L03		EUR/100 kg	—	
A01	EUR/100 kg	30,95	A24		EUR/100 kg	102,80	
0406 30 39 9930	L02	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	89,77
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	30,95	A01	EUR/100 kg	102,80	
	L04	EUR/100 kg	16,51	0406 90 27 9900	L02	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
A01	EUR/100 kg	30,95	A24		EUR/100 kg	93,10	
0406 30 39 9950	L02	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	81,30
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	35,00	A01	EUR/100 kg	93,10	
	L04	EUR/100 kg	18,67	0406 90 31 9119	L02	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
A01	EUR/100 kg	35,00	A24		EUR/100 kg	85,71	
0406 30 90 9000	L02	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	74,72
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	19,20
	A24	EUR/100 kg	36,72	A01	EUR/100 kg	85,71	
	L04	EUR/100 kg	19,58	0406 90 33 9119	L02	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
A01	EUR/100 kg	36,72	A24		EUR/100 kg	85,71	
0406 40 50 9000	L02	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	74,72
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	19,20
	A24	EUR/100 kg	90,00	A01	EUR/100 kg	85,71	
	L04	EUR/100 kg	90,00	0406 90 33 9919	L02	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
A01	EUR/100 kg	90,00	A24		EUR/100 kg	78,60	
0406 40 90 9000	L02	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	68,29
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	92,42	A01	EUR/100 kg	78,60	
	L04	EUR/100 kg	92,42	0406 90 33 9951	L02	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
A01	EUR/100 kg	92,42	A24		EUR/100 kg	78,66	
0406 90 13 9000	L02	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	68,98
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	116,37	A01	EUR/100 kg	78,66	
	L04	EUR/100 kg	101,62	0406 90 35 9190	L02	EUR/100 kg	33,29
	400	EUR/100 kg	45,30		L03	EUR/100 kg	—
A01	EUR/100 kg	116,37	A24		EUR/100 kg	121,56	
0406 90 15 9100	L02	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	105,71
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	46,20
	A24	EUR/100 kg	120,25	A01	EUR/100 kg	121,56	
	L04	EUR/100 kg	105,01	0406 90 35 9990	L02	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	46,70		L03	EUR/100 kg	—
A01	EUR/100 kg	120,25	A24		EUR/100 kg	121,56	
0406 90 17 9100	L02	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	105,71
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	30,20
	A24	EUR/100 kg	120,25	A01	EUR/100 kg	121,56	
	L04	EUR/100 kg	105,01	0406 90 37 9000	L02	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	46,70		L03	EUR/100 kg	—
A01	EUR/100 kg	120,25	A24		EUR/100 kg	116,37	
0406 90 21 9900	L02	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	101,62
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	45,30
	A24	EUR/100 kg	117,54	A01	EUR/100 kg	116,37	

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä	Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä
0406 90 61 9000	L02	EUR/100 kg	47,01	0406 90 78 9500	400	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	105,98
	A24	EUR/100 kg	129,64		L02	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	112,00		L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	43,00		A24	EUR/100 kg	104,35
0406 90 63 9100	A01	EUR/100 kg	129,64	L04	EUR/100 kg	91,91	
	L02	EUR/100 kg	42,83	400	EUR/100 kg	—	
	L03	EUR/100 kg	—	A01	EUR/100 kg	104,35	
	A24	EUR/100 kg	128,55	0406 90 79 9900	L02	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	111,41	L03	EUR/100 kg	—	
0406 90 63 9900	400	EUR/100 kg	48,10	A24	EUR/100 kg	86,27	
	A01	EUR/100 kg	128,55	L04	EUR/100 kg	75,02	
	L02	EUR/100 kg	34,22	400	EUR/100 kg	—	
	L03	EUR/100 kg	—	A01	EUR/100 kg	86,27	
	A24	EUR/100 kg	124,18	0406 90 81 9900	L02	EUR/100 kg	—
0406 90 69 9100	L04	EUR/100 kg	107,11	L03	EUR/100 kg	—	
	400	EUR/100 kg	36,80	A24	EUR/100 kg	108,62	
	A01	EUR/100 kg	124,18	L04	EUR/100 kg	94,85	
	0406 90 69 9910	A00	EUR/100 kg	—	400	EUR/100 kg	35,80
	L02	EUR/100 kg	—	A01	EUR/100 kg	108,62	
0406 90 69 9910	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 85 9910	L02	EUR/100 kg	33,32
	A24	EUR/100 kg	124,18	L03	EUR/100 kg	—	
	L04	EUR/100 kg	107,11	A24	EUR/100 kg	117,90	
	400	EUR/100 kg	36,80	L04	EUR/100 kg	102,43	
	A01	EUR/100 kg	124,18	400	EUR/100 kg	44,60	
0406 90 73 9900	L02	EUR/100 kg	—	A01	EUR/100 kg	117,90	
	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 85 9991	L02	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	106,91	L03	EUR/100 kg	—	
	L04	EUR/100 kg	93,28	A24	EUR/100 kg	117,90	
	400	EUR/100 kg	39,60	L04	EUR/100 kg	102,43	
0406 90 75 9900	A01	EUR/100 kg	106,91	400	EUR/100 kg	30,20	
	L02	EUR/100 kg	—	A01	EUR/100 kg	117,90	
	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 85 9995	L02	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	108,07	L03	EUR/100 kg	—	
	L04	EUR/100 kg	93,90	A24	EUR/100 kg	108,07	
0406 90 76 9300	400	EUR/100 kg	16,70	L04	EUR/100 kg	93,90	
	A01	EUR/100 kg	108,07	400	EUR/100 kg	—	
	L02	EUR/100 kg	—	A01	EUR/100 kg	108,07	
	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 85 9999	A00	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	96,98	0406 90 86 9100	A00	EUR/100 kg	—
0406 90 76 9400	L04	EUR/100 kg	84,68	0406 90 86 9200	L02	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—	L03	EUR/100 kg	—	
	A01	EUR/100 kg	96,98	A24	EUR/100 kg	102,23	
	L02	EUR/100 kg	—	L04	EUR/100 kg	86,17	
	L03	EUR/100 kg	—	400	EUR/100 kg	20,80	
0406 90 76 9500	A24	EUR/100 kg	108,62	A01	EUR/100 kg	102,23	
	L04	EUR/100 kg	94,85	0406 90 86 9300	L02	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	17,40	L03	EUR/100 kg	—	
	A01	EUR/100 kg	108,62	A24	EUR/100 kg	103,32	
	L02	EUR/100 kg	—	L04	EUR/100 kg	87,41	
0406 90 76 9500	L03	EUR/100 kg	—	400	EUR/100 kg	22,80	
	A24	EUR/100 kg	102,45	A01	EUR/100 kg	103,32	
	L04	EUR/100 kg	90,24	0406 90 86 9400	L02	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	17,40	L03	EUR/100 kg	—	
	A01	EUR/100 kg	102,45	A24	EUR/100 kg	108,62	
0406 90 78 9100	L02	EUR/100 kg	—	L04	EUR/100 kg	92,87	
	L03	EUR/100 kg	—	400	EUR/100 kg	25,80	
	A24	EUR/100 kg	102,26	A01	EUR/100 kg	108,62	
	L04	EUR/100 kg	87,50	0406 90 86 9900	L02	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—	L03	EUR/100 kg	—	
0406 90 78 9300	A01	EUR/100 kg	102,26	A24	EUR/100 kg	117,90	
	L02	EUR/100 kg	—	L04	EUR/100 kg	102,43	
	L03	EUR/100 kg	—	400	EUR/100 kg	30,20	
	A24	EUR/100 kg	105,98	A01	EUR/100 kg	117,90	
	L04	EUR/100 kg	92,78				

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä	Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä
0406 90 87 9100	A00	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
0406 90 87 9200	L02	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	45,63
	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9973	L02	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	85,19		L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	71,81		A24	EUR/100 kg	104,74
	400	EUR/100 kg	18,60		L04	EUR/100 kg	91,46
	A01	EUR/100 kg	85,19		400	EUR/100 kg	18,10
0406 90 87 9300	L02	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	104,74
	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9974	L02	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	94,89		L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	80,27		A24	EUR/100 kg	113,19
	400	EUR/100 kg	21,00		L04	EUR/100 kg	99,26
	A01	EUR/100 kg	94,89		400	EUR/100 kg	18,10
0406 90 87 9400	L02	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	113,19
	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9975	L02	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	96,33		L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	82,36		A24	EUR/100 kg	114,45
	400	EUR/100 kg	23,00		L04	EUR/100 kg	101,25
	A01	EUR/100 kg	96,33		400	EUR/100 kg	24,00
0406 90 87 9951	L02	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	114,45
	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9979	L02	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	106,68		L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	93,15		A24	EUR/100 kg	103,92
	400	EUR/100 kg	31,80		L04	EUR/100 kg	90,36
	A01	EUR/100 kg	106,68		400	EUR/100 kg	18,10
0406 90 87 9971	L02	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	103,92
	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 88 9100	A00	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	106,68		L02	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	93,15	0406 90 88 9300	L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	25,80		A24	EUR/100 kg	83,50
	A01	EUR/100 kg	106,68		L04	EUR/100 kg	70,90
0406 90 87 9972	A24	EUR/100 kg	45,63		400	EUR/100 kg	22,80
	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	83,50
	L04	EUR/100 kg	39,68				

Huom Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit on määritelty komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

Määräpaikkojen numerokoodit on määritelty komission asetuksessa (EY) N:o 2543/1999 (EYVL L 307, 2.12.1999, s. 46).

Muiksi määräpaikoiksi on määritelty seuraavat:

L02 Sveitsi, Liechtenstein.

L03 Ceuta, Melilla, Islanti, Norja, Andorra, Gibraltar, Pyhä istuin (yleisesti käytetty nimi: Vatikaani), Malta, Turkki, Viro, Latvia, Liettua, Puola, Tšekin tasavalta, Slovakia, Unkari, Romania, Bulgaria, Kanada, Kypros, Australia ja Uusi-Seelanti.

L04 Albania, Slovenia, Kroatia, Bosnia ja Hertsegovina, Jugoslavia ja entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia.

"970" viittaa komission asetuksen (EY) N:o 800/1999 (EYVL L 102, 17.4.1999, s. 11) 36 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdassa ja 44 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuun vientiin sekä jonkin jäsenvaltion alueelle sijoittuneiden muiden valtioiden asevoimien kanssa tehtyihin sopimuksiin perustuvaan vientiin.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2736/2000,**annettu 14 päivänä joulukuuta 2000,****Kanariansaarten muna- ja siipikarjanliha-alan tuotteiden hankintataseen ja hankintatuen vahvistamisesta neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1601/92 2—4 artiklassa säädetyn järjestelmän mukaisesti annetun asetuksen (EY) N:o 1303/2000 muuttamisesta tuen määrien osalta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Kanariansaarten hyväksi 15 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1601/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksessa (EY) N:o 1257/1999 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 3 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Muusta yhteisöstä peräisin olevien saarten lihan ja munien hankintatuen määrät vahvistetaan komission asetuksessa (EY) N:o 1303/2000 ⁽³⁾. Tämä tuki on vahvistettava ottaen huomioon erityisesti hankintakustannukset maailmanmarkkinoilla, saarten maantieteellisestä sijainnista johtuvat olosuhteet ja kyseisten eläinten tai tuotteiden viennissä kolmansiin maihin käytettyjen hintojen perusteet.

- (2) Siipikarjanliha-alan nykyisessä tilanteessa näiden sääntöjen ja perusteiden soveltaminen johtaa tämän hankintatuen määrien muuttamiseen, ottaen huomioon toimistusten tämänhetkinen suuri määrä, siten että varmistetaan yhteisöstä peräisin olevien hankintojen osuuden ylläpitäminen.

- (3) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat siipikarjanlihan ja munien hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1303/2000 liite II tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 14 päivänä joulukuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 173, 27.6.1992, s. 13.

⁽²⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.

⁽³⁾ EYVL L 148, 22.6.2000, s. 10.

LIITE

"LIITE II

Yhteisön markkinoilta tuleville tuotteille myönnetyn tuen määrä

(EUR/100 kilogrammaa kohti)

Tuotekoodi	Tuen määrä
0207 12 10 9900	20
0207 12 90 9190	20
0207 12 90 9990	20
0207 14 20 9900	5
0207 14 60 9900	5
0207 14 70 9190	5
0207 14 70 9290	5
0408 11 80 9100	55
0408 91 80 9100	37

HUOM: Tuotekoodit sekä alaviitteet määritellään komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87."

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2737/2000,
annettu 14 päivänä joulukuuta 2000,
viljojen sekä vehnän ja rukiin hienojen jauhojen, rouheiden ja karkeiden jauhojen vientiin sovellet-
tavien tukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan mukaan mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinahintojen tai -noteerausten ja kyseisten tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella.
- (2) Tuet on vahvistettava ottaen huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2513/98⁽⁴⁾, 1 artiklassa tarkoitetut tekijät.
- (3) Vehnän ja rukiin hienoihin jauhoihin, rouheisiin ja karkeisiin jauhoihin sovellettava tuki on laskettava ottaen huomioon kyseisten tuotteiden valmistukseen

tarvittava viljamäärä; nämä määrät vahvistetaan asetuksessa (EY) N:o 1501/95.

- (4) Maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset voivat edellyttää tiettyjen tuotteiden tuen eriyttämistä niiden määräraikan mukaan.
- (5) Tuki on vahvistettava kerran kuukaudessa; sitä voidaan muuttaa muuna aikana.
- (6) Näiden yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisesta vilja-alan nykyiseen markkinatilanteeseen ja erityisesti näiden tuotteiden noteerauksiin ja hintoihin yhteisössä ja maailmanmarkkinoilla seuraa, että tuki olisi vahvistettava liitteessä mainitun suuruisiksi.
- (7) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan a, b ja c kohdassa tarkoitettujen sellaisenaan vietävien tuotteiden, maltaita lukuun ottamatta, vientituet vahvistetaan liitteessä mainitun suuruisiksi.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä joulukuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 14 päivänä joulukuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 313, 21.11.1998, s. 16.

LIITE

viljojen sekä vehnän ja rukiin hienojen jauhojen, rouheiden ja karkeiden jauhojen vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta 14 päivänä joulukuuta 2000 annettuun komission asetukseen

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä	Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä
1001 10 00 9200	—	EUR/t	—	1101 00 11 9000	—	EUR/t	—
1001 10 00 9400	—	EUR/t	—	1101 00 15 9100	A00	EUR/t	4,00
1001 90 91 9000	—	EUR/t	—	1101 00 15 9130	A00	EUR/t	3,75
1001 90 99 9000	A00	EUR/t	0	1101 00 15 9150	A00	EUR/t	3,50
1002 00 00 9000	A00	EUR/t	0	1101 00 15 9170	A00	EUR/t	3,25
1003 00 10 9000	—	EUR/t	—	1101 00 15 9180	A00	EUR/t	3,00
1003 00 90 9000	A00	EUR/t	0	1101 00 15 9190	—	EUR/t	—
1004 00 00 9200	—	EUR/t	—	1101 00 90 9000	—	EUR/t	—
1004 00 00 9400	—	EUR/t	—	1102 10 00 9500	A00	EUR/t	35,50
1005 10 90 9000	—	EUR/t	—	1102 10 00 9700	A00	EUR/t	28,00
1005 90 00 9000	A00	EUR/t	0	1102 10 00 9900	—	EUR/t	—
1007 00 90 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9200	A00	EUR/t	0 ⁽¹⁾
1008 20 00 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9400	A00	EUR/t	0 ⁽¹⁾
				1103 11 10 9900	—	EUR/t	—
				1103 11 90 9200	A00	EUR/t	0 ⁽¹⁾
				1103 11 90 9800	—	EUR/t	—

⁽¹⁾ Tukea ei myönnetä, jos tuote sisältää puristettua jauhoa.

Huom. Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit on määritelty komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1) sellaisena kuin se on muutettuna.

Määräpaikkojen numerokoodit on määritelty komission asetuksessa (EY) N:o 2543/1999 (EYVL L 307, 2.12.1999, s. 46).

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2738/2000,
annettu 14 päivänä joulukuuta 2000,
viljojen tukeen sovellettavan korjauskertoimen vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 8 kohdan,

sekä katsoo, että

- (1) asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan 8 kohdan nojalla lupahakemuksen jättöpäivänä sovellettavaa vientitukea on sovellettava hakemuksesta tämän luvan voimassaoloaikana toteutuvaan vientiin; tässä tapauksessa tukeen on sovellettava korjauskerrointa,
- (2) neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1501/95 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2513/98 ⁽⁴⁾, sallitaan asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja tuotteita koskevan korjauskertoimen vahvistaminen; tämä kerroin on laskettava ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa esitetyt tekijät,

- (3) maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset voivat edellyttää korjauskertoimen eriyttämistä määräpaikan mukaan,
- (4) korjauskerroin ja tuki on vahvistettava samaa menettelyä noudattaen; kerrointa voidaan muuttaa kahden vahvistamisen välisenä aikana,
- (5) edellä mainituista säännöksistä seuraa, että korjauskerroin on vahvistettava tämän asetuksen liitteen mukaisesti, ja
- (6) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden, lukuun ottamatta maltaita, ennakolta vahvistettuihin vientitukiin sovellettava korjauskerroin vahvistetaan liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä joulukuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 14 päivänä joulukuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 313, 21.11.1998, s. 16.

LIITE

viljojen tukeen sovellettavan korjauskertoimen vahvistamisesta 14 päivänä joulukuuta 2000 annettuun komission asetukseen

(EUR/t)

Tuotekoodi	Määräpaikka	Kuluva 12	1. jakso 1	2. jakso 2	3. jakso 3	4. jakso 4	5. jakso 5	6. jakso 6
1001 10 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 9400	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 91 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 99 9000	A00	0	-1,00	-2,00	-3,00	-4,00	—	—
1002 00 00 9000	A00	0	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1003 00 10 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1003 00 90 9000	A00	0	-1,00	-2,00	-3,00	-4,00	—	—
1004 00 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1004 00 00 9400	A00	0	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1005 10 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 90 00 9000	A00	0	-1,00	-2,00	-3,00	-4,00	—	—
1007 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1008 20 00 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 11 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 9100	A00	0	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1101 00 15 9130	A00	0	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1101 00 15 9150	A00	0	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1101 00 15 9170	A00	0	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1101 00 15 9180	A00	0	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1101 00 15 9190	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 9500	A00	0	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1102 10 00 9700	A00	0	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1102 10 00 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 9200	A00	0	-1,50	-3,00	-4,50	-6,00	—	—
1103 11 10 9400	A00	0	-1,34	-2,68	-4,02	-5,36	—	—
1103 11 10 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 90 9200	A00	0	-1,37	-2,74	-4,11	-5,48	—	—
1103 11 90 9800	—	—	—	—	—	—	—	—

Huom: Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit on määritelty komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

Määräpaikkojen numerokoodit on määritelty komission asetuksessa (EY) N:o 2543/1999 (EYVL L 307, 2.12.1999, s. 46).

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2739/2000,
annettu 14 päivänä joulukuuta 2000,
tavallisen vehnän enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1701/2000 tarkoitetun
tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2513/98⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kaikkiin kolmansiin maihin, lukuun ottamatta tiettyjä AKT-valtioita, vietävän tavallisen vehnän vientitukea koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 1701/2000⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2019/2000⁽⁶⁾.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklassa säädetään, että komissio voi toimitettujen tietojen perusteella ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen

vahvistamisesta ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa tarkoitetut perusteet. Tässä tapauksessa tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous on enimmäisvientituen suuruinen tai sitä alhaisempi.

- (3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkisiin markkinoihin seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä.
- (4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1701/2000 tarkoittaman tarjouskilpailun puitteissa 8. ja 14. joulukuuta 2000 välisenä aikana toimitettujen tarjousten osalta tavallisen vehnän enimmäisvientitueksi vahvistetaan 0,00 EUR/t.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä joulukuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 14 päivänä joulukuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EYVL L 195, 1.8.2000, s. 18.

⁽⁶⁾ EYVL L 241, 26.9.2000, s. 37.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2740/2000,
annettu 14 päivänä joulukuuta 2000,
tavallisen vehnän enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2014/2000 tarkoitetun
tavallisen tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2513/98 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Tiettyihin AKT-maihin vietävän tavallisen vehnän vientitukea koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 2014/2000 ⁽⁵⁾.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklassa säädetään, että komissio voi toimitettujen tietojen perusteella ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o

1501/95 1 artiklassa tarkoitetut perusteet. Tässä tapauksessa tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous on enimmäisvientituen suuruinen tai sitä alhaisempi.

- (3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkisiin markkinoihin seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä.
- (4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2014/2000 tarkoittaman tarjouskilpailun puitteissa 8. ja 14. joulukuuta 2000 välisenä aikana toimitettujen tarjousten osalta tavallisen vehnän enimmäisvientitueksi vahvistetaan 3,00 EUR/t kohti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä joulukuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 14 päivänä joulukuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EYVL L 241, 26.9.2000, s. 23.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2741/2000,
annettu 14 päivänä joulukuuta 2000,
ohran enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2317/2000 tarkoitetun tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2513/98 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kaikkiin kolmansiin maihin, lukuun ottamatta Amerikan yhdysvaltoja ja Kanadaa, vietävän ohran vientitukea ja/tai vientimaksua koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 2317/2000 ⁽⁵⁾.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklassa säädetään, että komissio voi toimitettujen tietojen perusteella ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o

1501/95 1 artiklassa tarkoitetut perusteet. Tässä tapauksessa tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous on enimmäisvientituen suuruinen tai sitä alhaisempi, sekä se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous koskee vientiveroa.

- (3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkisiin markkinoihin seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä.
- (4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2317/2000 tarkoittaman tarjouskilpailun puitteissa 8. ja 14. joulukuuta 2000 välisenä aikana toimitettujen tarjousten osalta ohran enimmäisvientitueksi vahvistetaan 0,00 EUR tonnia kohti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä joulukuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 14 päivänä joulukuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EYVL L 267, 20.10.2000, s. 23.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2742/2000,
annettu 14 päivänä joulukuuta 2000,
asetuksessa (EY) N:o 1740/2000 tarkoitetun rukiin vientiä koskevan tarjouskilpailun osana toimitettujen tarjousten osalta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2513/98 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kaikkiin kolmansiin maihin vietävän rukiin vientitukea ja/tai vientimaksua koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 1740/2000 ⁽⁵⁾.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklan mukaan komissio voi toimitettujen tarjousten perusteella asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä

menettelyä noudattaen päättää tarjouskilpailun ratkaisematta jättämisestä.

- (3) Erityisesti asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa säädetty perusteet huomioon ottaen ei ole aiheellista vahvistaa enimmäistukea.
- (4) Tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tarjouskilpailu jätetään ratkaisematta niiden tarjousten osalta, jotka on toimitettu 8. ja 14. joulukuuta 2000 välisenä aikana osana asetuksessa (EY) N:o 1740/2000 tarkoitettua rukiin vientitukea koskevaa tarjouskilpailua.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä joulukuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 14 päivänä joulukuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EYVL L 199, 5.8.2000, s. 3.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2743/2000,
annettu 14 päivänä joulukuuta 2000,
kauran enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2097/2000 tarkoitetun tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2513/98 ⁽⁴⁾,

ottaa huomioon viljoja koskevasta erityisestä interventiotoinenpiteestä Suomessa ja Ruotsissa 3 päivänä lokakuuta 2000 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2097/2000 ⁽⁵⁾ ja erityisesti sen 8 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Suomessa ja Ruotsissa tuotetun kauran Suomesta ja Ruotsista kaikkiin kolmansiin maihin suuntautuvan viennin tukea koskeva tarjouskilpailu on avattu asetuksella (EY) N:o 2097/2000.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 2097/2000 8 artiklassa säädetään, että komissio voi toimitettujen tietojen perusteella ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä

menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa tarkoitetut perusteet. Tässä tapauksessa tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous on enimmäisvientituen suuruinen tai sitä alhaisempi.

- (3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkisiin markkinoihin seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä.
- (4) Tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2097/2000 tarkoittaman tarjouskilpailun puitteissa 8. ja 14. joulukuuta 2000 välisenä aikana toimitettujen tarjousten osalta kauran enimmäisvientitueksi vahvistetaan 33,40 EUR/t.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä joulukuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 14 päivänä joulukuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EYVL L 249, 4.10.2000, s. 15.

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 2744/2000,

annettu 14 päivänä joulukuuta 2000,

lopullisen polkumyöntitullin käyttöönotosta muun muassa Intiasta peräisin olevien polyeteenistä tai polypropeenista valmistettujen säkkien ja pussien tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 1950/97 muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyöntitullin muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96⁽¹⁾ ja erityisesti sen 11 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon ehdotuksen, jonka komissio on tehnyt komission kuultua neuvoa-antavaa komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

A AIKAISEMPI MENETTELY

- (1) Neuvosto otti asetuksella (EY) N:o 1950/97⁽²⁾, käyttöön 36,0 prosentin suuruisen lopullisen polkumyöntitullin muun muassa Intiasta peräisin olevien polyeteenistä tai polypropeenista valmistettujen säkkien ja pussien, jäljempänä 'tarkasteltavana oleva tuote', tuonnissa lukuun ottamatta useiden erikseen mainittujen intialaisten yritysten tuontia, johon sovelletaan joko alemmaa tullia tai tullittomuutta. Asetusta muutettiin myöhemmin asetuksella (EY) N:o 96/1999⁽³⁾. Kyseinen tuote luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin 6305 32 81, 6305 33 91, ex 3923 21 00, ex 3923 29 10 ja ex 3923 29 90.

B TÄMÄNHETKINEN MENETTELY

- (2) Komissio vastaanotti myöhemmin intialaiselta tuottajalta Subham Polymers Ltd:ltä, jäljempänä 'asianomainen yritys', pyynnön panna vireille asetuksen (EY) N:o 384/96, jäljempänä 'perusasetus', 11 artiklan 4 kohdan mukaisesti asetukseen (EY) N:o 1950/97 liittyvä uutta viejää koskeva tarkastelu. Kyseinen yritys väitti, että se ei ollut etuyhteydessä mihinkään intialaiseen vientiä harjoittavaan tuottajaan, johon sovelletaan kyseisen tuotteen osalta voimassa olevia polkumyöntitullin vastaisia toimenpiteitä. Lisäksi yritys väitti, ettei se ollut vienyttä tarkasteltavana olevaa tuotetta alkuperäisenä tutkimusajanjaksona (1. huhtikuuta 1994—31. maaliskuuta 1995) mutta että se oli vienyttä tarkasteltavana olevaa tuotetta yhteisöön sen jälkeen.
- (3) Tarkastelun kohteena oleva tuote on sama kuin asetuksessa (EY) N:o 1950/97 tarkasteltavana ollut tuote.
- (4) Komissio tutki asianomaisen intialaisen vientiä harjoittavan tuottajan esittämän näytön ja katsoi sen riittäväksi oikeuttamaan tarkastelun vireillepanon perusasetuksen

11 artiklan 4 kohdan säännösten mukaisesti. Kuultuaan neuvoa-antavaa komiteaa ja annettuaan kyseiselle yhteisön tuotannonalalle tilaisuuden tehdä huomautuksia komissio pani asetuksella (EY) N:o 621/2000⁽⁴⁾ vireille asetusta (EY) N:o 1950/97 koskevan tarkastelun asianomaisen yrityksen osalta ja aloitti tutkimuksensa.

- (5) Asetuksella, jolla tarkastelu pantiin vireille, komissio kumosi myös asetuksella (EY) N:o 1950/97 käyttöön otetun polkumyöntitullin asianomaisen yrityksen valmistaman ja yhteisöön viemän tuotteen tuonnin osalta ja kehotti tulliviranomaisia perusasetuksen 14 artiklan 5 kohdan nojalla toteuttamaan aiheelliset toimenpiteet tällaisen tuonnin kirjaamiseksi.
- (6) Komissio ilmoitti asiasta virallisesti asianomaiselle yritykselle sekä viejämahan edustajille. Lisäksi se antoi muille osapuolille, joita asia suoranaisesti koski, tilaisuuden esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää tulla kuulluiksi. Tällaisia pyyntöjä ei komissiolle kuitenkaan esitetty.
- (7) Komissio lähetti asianomaiselle yritykselle kyselylomakkeen ja sai vastauksen määräajassa.
- (8) Polkumyöntitutkimus käsitti 1 päivän tammikuuta 1998 ja 31 päivän joulukuuta 1999 välisen ajanjakson, jäljempänä 'tutkimusajanjakso'.
- (9) Tähän tutkimukseen sovellettiin alkuperäiseen tutkimukseen sovellettuja menetelmiä.

C TARKASTELUN LAAJUUS

- (10) Koska vahinkoa koskevien päätelmien tarkastelua ei ollut pyydetty, tarkastelu rajoittui polkumyöntitullin.

D TUTKIMUKSEN TULOKSET**1 Uuden viejän kelpoisuus**

- (11) Tutkimus osoitti, että asianomainen yritys ei ollut vienyttä tarkasteltavana olevaa tuotetta alkuperäisen tutkimusajanjakson aikana ja että se oli aloittanut viennin yhteisöön sen jälkeen.

Esitetyn asiakirjanäytön avulla asianomainen yritys pystyi tyydyttävällä tavalla osoittamaan, että sillä ei ollut suoria tai välillisiä yhteyksiä sellaisiin intialaisiin vientiä harjoittaviin tuottajiin, joihin sovelletaan voimassa olevia polkumyöntitoimenpiteitä tarkasteltavana olevan tuotteen osalta.

⁽¹⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2238/2000 (EYVL L 257, 11.10.2000, s. 2).

⁽²⁾ EYVL L 276, 9.10.1997, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 11, 16.1.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 75, 24.3.2000, s. 45.

Tämän perusteella vahvistetaan, että asianomaista yritystä olisi pidettävä perusasetuksen 11 artiklan 4 kohdan mukaisena uutena viejänä, minkä vuoksi sille olisi vahvistettava yksilöllinen polkumyymintamarginaali.

2 Polkumyynti

- (12) Olisi huomattavaa, että vientiä harjoittavan tuottajan myynti yhteisöön muodostui yhdestä lähetyksestä. Havaittiin, että vaikka kahden vuoden aikana tuotu määrä eli yksi 15 tonnin kontti oli riittävä uutta viejää koskevan tarkastelun vireille panemiseksi, polkumyynnin mielekäs arviointi kyseisen vientiä harjoittavan tuottajan osalta ei ollut mahdollista. Yhden lähetyksen ei voida katsoa edustavan säkkien ja pussien tuottajien tavantomaista vientikauppaa. Alkuperäisen tutkimuksen kohteena olleiden intialaisten yritysten keskimääräinen vientimäärä vahvistettiin 575 tonniksi yhden vuoden aikana.
- (13) Lisäksi asianomainen yritys ei kyennyt antamaan kyselylomakkeessa tyydyttävää vastausta kotimarkkinoiden myyntihintojen sekä normaaliarvon ja vientihinnan oikaisujen osalta.
- (14) Koska annetut tiedot osoittivat, että asianomainen yritys oli todella uusi viejä perusasetuksen tarkoittamassa merkityksessä, pääteltiin, että alkuperäisenä tutkimusajanjaksona tutkittujen intialaisten yritysten painotettu keskimääräinen tulli, joka oli 10,5 prosenttia, on asianomaiselle yritykselle sopivin polkumyymintulli. Samaa lähestymistapaa sovellettiin jo asetuksessa (EY) N:o 1950/97 kolmen muun intialaisen yrityksen osalta, jotka eivät vieneet asianomaista tuotetta yhteisöön alkuperäisen tutkimusajanjakson aikana mutta jotka aloittivat viennin sen jälkeen.

E TARKASTELUN KOHTEENA OLEVIEN TOIMENPITEIDEN MUUTTAMINEN

- (15) Tutkimuksen aikana tehtyjen päätelmien perusteella katsotaan, että Subham Polymers Ltd:n tuottamien ja viemien säkkien ja pussien yhteisöön suuntautuvaan tuontiin olisi sovellettava polkumyymintullia, joka vastaa alkuperäisenä tutkimusajanjaksona tutkittujen intialaisten yritysten painotettua keskimääräistä tullia. Tämän vuoksi ehdotetaan asetuksen (EY) N:o 1950/97 muuttamista.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 14 päivänä joulukuuta 2000.

F POLKUMYMYNTITULLIN TAANNEHTIVA KANTAMINEN

- (16) Koska tarkastelussa todettiin Subham Polymers Ltd:n harjoittavan polkumyymintä, yritykselle asetettu polkumyymintulli kannetaan myös takautuvasti asetuksen (EY) N:o 621/2000 3 artiklan mukaisesti kirjattua tuontia koskevan tarkastelun aloittamispäivästä lukien.

G TOIMENPITEISTÄ ILMOITTAMINEN JA NIIDEN VOIMASSAOLOAIKA

- (17) Asianomaiselle yritykselle ilmoitettiin tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella aiottiin ottaa käyttöön lopullinen polkumyymintulli sen yhteisöön suuntautuvaan tuonnissa. Yritys vastusti ehdotettua toimenpidettä mutta ei esittänyt uusia väitteitä.
- (18) Tämä tarkastelu ei muuta sitä päivämäärää, jona asetuksen (EY) N:o 1950/97 voimassaolo päättyy perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan nojalla,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Muutetaan asetuksen (EY) N:o 1950/97 1 artiklan 2 kohdan a alakohta lisäämällä osaan "Intia" kohta seuraavasti:

	Tulli (%)	Taric-lisäkoodi
"Subham Polymers Ltd	10,5	8424"

2. Tällä asetuksella käyttöön otettu tulli kannetaan myös taannehtivasti tarkasteltavana olevan tuotteen sellaisesta tuonnista, joka on kirjattu asetuksen (EY) N:o 621/2000 3 artiklan mukaisesti.

3. Jollei toisin säädetä, sovelletaan voimassa olevia tulleja koskevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. GILLOT

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

EUROOPAN ELIN- JA TYÖOLOJEN KEHITTÄMISSÄÄTIÖ

EUROOPAN ELIN- JA TYÖOLOJEN KEHITTÄMISSÄÄTIÖN PÄÄTÖS, tehty 11 päivänä helmikuuta 2000, hyvän hallintotavan säännösten vahvistamisesta

(2000/791/EY)

EUROOPAN ELIN- JA TYÖOLOJEN KEHITTÄMISSÄÄTIÖ

ottaa huomioon neuvoston 26 päivänä toukokuuta 1975 antaman asetuksen (ETY) N:o 1365/75 Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätiön perustamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1947/93 asetuksen muuttamisesta,

ottaa huomioon neuvoston 29 päivänä kesäkuuta 1976 antaman asetuksen (ETY) N:o 1860/76, jossa määritetään Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätiön henkilöstösäännöt, sekä muutosasetukset (ETY) N:o 680/87, (ETY) N:o 1238/80 ja (ETY) N:o 510/82,

ottaa huomioon Amsterdamin sopimuksen avoimuutta koskevat määräykset ja erityisesti Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 1 artiklan ja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 21 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin vetoomusvaliokunnan raportin ⁽¹⁾, joka koskee parlamentin omaa toimintaa vuosina 1996—1997 hyvän hallintotavan säännösten laatimiseksi,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin 16 päivänä heinäkuuta 1998 antaman päätöslauselman Euroopan oikeusasiamiehen vuosikertomuksesta vuonna 1997 (C4-0270/98) ⁽²⁾,

ottaa huomioon Euroopan oikeusasiamiehen oma-aloitteisen tutkimuksen koskien asiaa, oliko yhteisön eri toimielimillä ja laitoksilla hyvän hallintotavan säännöstöjä, joita niiden virkamiehet suhteissaan yleisöön noudattivat, ja oliko yleisöllä oikeus tutustua näihin säännöstöihin,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin 15 päivänä huhtikuuta 1999 antaman päätöslauselman Euroopan oikeusasiamiehen vuosikertomuksesta 1998 (C4-0138/99),

ottaa huomioon nykyiset menettelysäännöt, jotka koskevat oikeutta saada tietoja säätiön asiakirjoista ja jotka sisältyvät hallintoneuvoston 21 päivänä marraskuuta 1997 tekemään päätökseen ⁽³⁾,

katsoo, että Amsterdamin sopimuksen perusteella avoimuuden käsite on nimenomaisesti sisällytetty Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen toteamuksella, jonka mukaan sopimus merkitsee uutta vaihetta kehityksessä sellaisen yhä läheisemmän liiton luomiseksi, jossa päätökset tehdään mahdollisimman avoimesti ja mahdollisimman lähellä kansalaisia,

katsoo, että hallinnon tuominen lähemmäksi kansalaisia ja sen laadun parantamisen takaaminen edellyttävät hyvän hallintokäytännön peruseriaatteiden, joita toimihenkilöiden on suhteissaan yleisöön noudatettava, luomista,

katsoo, että tällainen säännöstö on hyödyksi sekä henkilöstön jäsenille, koska se antaa heille yksityiskohtaista tietoa määräyksistä, joita heidän on suhteissaan yleisöön noudatettava, että kansalaisille, koska se antaa kansalaisille tietoa käyttäytymisen tasosta, jota heillä on oikeus odottaa ollessaan yhteydessä yhteisön hallintoelimiin,

katsoo, että tällainen säännöstö voi olla tehokas vain, jos se on kansalaisten saatavilla oleva julkinen asiakirja ja julkaistu päätöksen muodossa, kuten edellä mainittu päätös yleisön oikeudesta saada tietoa komission asiakirjoista,

⁽¹⁾ A4-0190/97.

⁽²⁾ EYVL C 292, 21.9.1998, s. 168.

⁽³⁾ EYVL L 296, 17.11.1999, s. 25.

katsoo, että parlamentti piti päätöslauselmissaan C4-0270/98 ja C4-0138/99 tervetulleena aloitetta, joka koski hyvän hallintotavan säännösten luomista Euroopan yhteisön toimielimille ja laitoksille, ja korosti kiireellistä tarvetta laatia tällainen säännöstö mahdollisimman pian,

katsoo, että parlamentti piti yhtä tärkeänä, että tällainen säännöstö on kaikille Euroopan toimielimille ja laitoksille mahdollisimman yhdenmukainen, että se on kaikkien Euroopan kansalaisten saatavilla ja että se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*,

pitää siksi toivottavana, että annetaan säännöstö, jossa määrätään niistä hyvän hallintotavan periaatteista, joita henkilöstön olisi suhteissaan yleisöön noudatettava, ja että tämä säännöstö on julkisesti saatavilla,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Yleinen määräys

Suhteissaan yleisöön Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätien henkilökunnan on noudatettava tämän päätöksen sisältämiä periaatteita, jotka muodostavat hyvän hallintokäytännön säännösten, jäljempänä 'säännöstö'.

2 artikla

Soveltamisala (henkilöt)

1. Säännöstö koskee yleisön kanssa asioivaa henkilöstöä, johon sovelletaan henkilöstösääntöjä.
2. Säätiö ryhtyy aiheellisiin toimenpiteisiin varmistaakseen, että tämän säännösten määräyksiä sovelletaan myös muihin sen palveluksessa työskenteleviin henkilöihin, kuten henkilöihin, jotka työskentelevät yksityisoikeudellisen sopimuksen nojalla, tai kansallisista virkamieskunnista siirrettyihin asiantuntijoihin ja harjoittelijoihin.
3. Yleisöllä tarkoitetaan luonnollisia henkilöitä ja oikeushenkilöitä siitä riippumatta, onko näiden asuinpaikka tai rekisteröity toimipaikka jäsenvaltiossa tai ei.

3 artikla

Soveltamisala (asiat)

1. Tämä säännöstö sisältää hyvän hallintotavan yleiset periaatteet, joita sovelletaan kaikkiin säätiön henkilöstön jäsenten ja yleisön välisiin suhteisiin, jolleivät ne kuulu erityisten määräysten piiriin.
2. Tämän säännösten periaatteita ei sovelleta säätiön ja sen henkilöstön välisiin suhteisiin. Näistä suhteista määrätään henkilöstösäännöissä.

4 artikla

Lainmukaisuus

Henkilöstön on noudatettava lakia ja sovellettava yhteisön lainsäädännössä annettuja sääntöjä ja menettelyjä. Henkilöstön on erityisesti huolehdittava siitä, että päätöksillä, jotka saattavat vaikuttaa yksityishenkilöiden oikeuksiin tai etuihin, on oikeusperusta ja että niiden sisältö on lain mukainen.

5 artikla

Syrjinnästä pidättäytyminen

1. Käsitellessään yleisön esittämiä pyyntöjä ja tehdessään päätöksiä henkilöstön on varmistuttava, että yhdenvertaisen kohtelun periaatetta kunnioitetaan. Yleisö saa saman kohtelun samassa asiassa.
2. Jos kohtelussa ilmenee eroja, henkilöstön on varmistuttava, että erot ovat perusteltuja kyseisen tapauksen objektiivisten ja merkittävien piirteiden vuoksi.
3. Henkilöstön on erityisesti vältettävä kaikkea yleisön jäsenten välistä epäoikeudenmukaista syrjintää, joka perustuu kansalaisuuteen, sukupuoleen, rodulliseen tai etniseen alkuperään, uskontoon tai vakaumukseen, vammaan, ikään tai sukupuolisiin mieltymyksiin.

6 artikla

Suhteellisuus

1. Päätöksiä tehdessään henkilöstön on varmistuttava, että toimenpiteet ovat oikeassa suhteessa tavoitteisiin nähden. Henkilöstön on erityisesti vältettävä kansalaisten oikeuksien rajoittamista tai vaatimusten kohdistamista kansalaisiin, jos kyseiset rajoitukset tai vaatimukset eivät ole kohtuullisissa suhteissa toiminnan tavoitteisiin.
2. Päätöksiä tehdessään henkilöstön on saatettava yksityishenkilöiden edut ja yleiset edut oikeudenmukaiseen tasapainoon.

7 artikla

Vallan väärinkäytöstä pidättäytyminen

Valtuuksia on käytettävä yksinomaan niihin tarkoituksiin, joita varten ne kyseisissä säädöksissä annetaan. Henkilöstön on erityisesti vältettävä valtuuksien käyttämistä tarkoituksiin, joilla ei ole oikeusperustaa tai jotka eivät ole perusteltavissa julkisen edun nimissä.

8 artikla

Puolueettomuus ja riippumattomuus

1. Henkilöstön on oltava puolueeton ja riippumaton. Henkilöstön on pidättäydyttävä kaikista mielivaltaisista toimista, jotka vaikuttavat kielteisesti yleisöön, sekä kaikesta suosivasta kohtelusta syystä riippumatta.
2. Mitkään ulkopuoliset seikat, poliittiset vaikuttimet tai henkilökohtaiset edut mukaan luettuna, eivät saa vaikuttaa henkilöstön toimintaan.

3. Henkilöstön jäsenten on pidättäydyttävä osallistumasta sellaisiin päätöksiin, jotka koskevat heidän omia etujaan tai heidän perheensä, sukulaistensa, ystäviensä tai tuttaviansa etuja.

9 artikla

Objektiivisuus

Päätöksiä tehdessään henkilöstön on otettava huomioon keskeiset seikat painottaen kutakin niistä aiheellisella tavalla ja suljettava kaikki asiaankuulumattomat seikat tarkastelun ulkopuolelle.

10 artikla

Perustellut odotukset ja johdonmukaisuus

1. Henkilöstön on toimittava johdonmukaisesti sekä oman hallintokäytäntönsä että säätiön hallinnollisen toiminnan suhteen. Henkilöstön jäsenen on noudatettava säätiön tavanomaisia hallintokäytäntöjä, jollei hänellä ole laillista syytä poiketa kyseisistä käytännöistä yksittäisessä tapauksessa.

2. Henkilöstön on kunnioitettava perusteltuja ja kohtuullisia odotuksia, joita yleisöllä on säätiön aikaisemman toiminnan valossa.

11 artikla

Oikeudenmukaisuus

Henkilöstön on toimittava oikeudenmukaisesti ja kohtuullisesti.

12 artikla

Kohteliaisuus

1. Henkilöstön on suhteissaan yleisöön oltava palveluhenkinen, asiallinen, kohtelias ja yleisön käytettävissä. Vastatessaan kirjeisiin, puheluihin tai sähköpostiviesteihin henkilöstön on pyrittävä toimimaan mahdollisimman avuliaasti ja vastaamaan esitettyihin kysymyksiin.

2. Jos henkilöstön jäsen ei ole vastuussa kyseisestä asiasta, hänen on ohjattava kansalainen asiasta vastaavan muun henkilöstön jäsenen puoleen.

3. Sellaisen virheen tapahtuessa, joka vaikuttaa kielteisesti yleisön yksittäisen jäsenen oikeuksiin tai etuihin, henkilöstön on esitettävä anteeksipyyntönsä.

13 artikla

Kirjeisiin vastaaminen kansalaisen kielellä

Henkilöstön on tunnettava kaikkien unionin kansalaisten tai yleisön jäsenten, jotka kirjoittavat säätiölle jollakin yhteisön kielistä, oikeus saada vastaus samalla kielellä.

14 artikla

Vastaanottoilmoitus ja asiasta vastaavan toimihenkilön osoittaminen

1. Kaikista säätiölle lähetetyistä kirjeistä tai valituksista on lähetettävä vastaanottoilmoitus kahden viikon kuluessa, paitsi jos vastaus asiakysymykseen voidaan lähettää tuon ajan kuluessa.

2. Vastauksessa tai vastaanottoilmoituksessa on ilmoitettava asiaa käsittelevän henkilöstön jäsenen nimi ja puhelinnumero sekä yksikkö, johon hän kuuluu.

3. Vastaanottoilmoitusta tai vastausta ei tarvitse lähettää tapauksissa, joissa kirjeet tai valitukset ovat häiritseviä liiallisen määräänsä takia tai itseään toistavan tai aiheettoman luonteensa vuoksi.

15 artikla

Velvollisuus siirtää asia säätiön toimivaltaiseen yksikköön

1. Jos säätiölle osoitettu kirje tai valitus on osoitettu tai välitetty yksikköön, joka ei ole toimivaltainen käsittelemään sitä, säätiön yksiköiden on varmistuttava, että asiakirja välitetään viipymättä säätiön asiasta vastaavaan yksikköön.

2. Kirjeen tai valituksen alun perin vastaanottaneen yksikön on ilmoitettava sen esittäjälle tästä siirrosta sekä ilmoitettava sen henkilöstön jäsenen nimi ja puhelinnumero, jolle asiakirja on välitetty.

16 artikla

Oikeus tulla kuulluksi ja antaa lausuntoja

1. Yksityishenkilöiden oikeuksia tai etuja koskevissa tapauksissa henkilöstön on varmistuttava, että puolustautumisoikeutta kunnioitetaan päätöksentekoprosessin kaikissa vaiheissa.

2. Kaikilla yleisön jäsenillä on tapauksissa, joissa heidän oikeuksiinsa tai etuihinsa vaikuttava päätös tulee käsiteltäväksi, oikeus antaa kirjallisia lausuntoja ja tarvittaessa esittää suullisia huomautuksia ennen päätöksentekoa.

17 artikla

Päätöksenteon kohtuulliset määräajat

1. Henkilöstön on varmistuttava, että kaikista säätiölle esitetyistä pyynnöistä tai valituksista tehdään päätös kohtuullisen määräajan kuluessa, viivyttämättä ja joka tapauksessa viimeistään kahden kuukauden kuluttua niiden vastaanottamisesta. Sama määräys koskee yleisön lähettämiin kirjeisiin vastaamista.

2. Jos säätiölle esitetystä pyynnöstä tai valituksesta ei siinä käsitellyn asian monimutkaisuuden vuoksi voida tehdä päätöstä edellä tarkoitettujen määräajan kuluessa, henkilöstön on ilmoitettava tästä pyynnön tai valituksen esittäjälle mahdollisimman pian. Tällaisessa tapauksessa lopullisesta päätöksestä ilmoitetaan esittäjälle mahdollisimman pian.

18 artikla

Päätösten perustelemisvelvollisuus

1. Kaikki säätiön päätökset, jotka saattavat vaikuttaa kielteisesti yksityishenkilön oikeuksiin tai etuihin, on perusteltava ilmoittamalla selvästi asiaan liittyvät tosiasiat ja päätöksen oikeusperuste.
2. Henkilöstön on vältettävä tekemästä päätöksiä, joiden perustelut ovat puutteelliset tai epämääräiset tai jotka eivät sisällä tapauskohtaisia perusteluja.
3. Jos samanlaiset päätökset koskevat niin suurta henkilöiden määrää, että päätöksen perusteluja ei voida yksityiskohdaisesti esittää, ja jos tämän takia annetaan vakiomuotoisia vastauksia, henkilöstön jäsenen on taattava, että hän myöhemmin antaa tapauskohtaiset perustelut kansalaiselle, joka nimenomaisesti sellaisia pyytää.

19 artikla

Valitusmahdollisuuksien osoittaminen

1. Sellaisessa säätiön päätöksessä, joka saattaa vaikuttaa kielteisesti yksityishenkilön oikeuksiin tai etuihin, on viitattava käytettävissä oleviin muutoksenhakumahdollisuuksiin päätöksen vastustamiseksi. Päätöksessä on erityisesti ilmoitettava oikeussuojakeinojen luonteesta, elimistä, joissa niitä voidaan käyttää, sekä niiden käytön määräajoista.
2. Päätöksissä on erityisesti viitattava mahdollisuuteen nostaa kanne ja kannella oikeusasiamiehelle Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 230 ja 195 artiklassa määrättyllä tavalla.

20 artikla

Päätöksestä ilmoittaminen

1. Henkilöstön on varmistuttava, että päätöksistä, jotka vaikuttavat yksityishenkilöiden oikeuksiin tai etuihin, ilmoitetaan kyseiselle henkilölle tai kyseisille henkilöille kirjallisesti heti, kun päätös on tehty.
2. Henkilöstön on pidättäydyttävä tiedottamasta päätöksestä muille lähteille ennen kuin kyseiselle henkilölle tai kyseisille henkilöille on ilmoitettu.

21 artikla

Tietosuoja

1. Kansalaisen henkilötietoja käsittelevän henkilöstön on kunnioitettava periaatteita, jotka on esitetty yksilöiden suoje-lusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta annetussa direktiivissä 95/46/EY.
2. Henkilöstön on erityisesti vältettävä henkilötietojen käyttämistä muihin kuin oikeutettuihin tarkoituksiin tai tällaisten tietojen välittämistä henkilöille, joilla ei ole niihin oikeutta.

22 artikla

Tiedustelut

1. Henkilöstön on vastuullaan olevissa tapauksissa vastattava yleisön jäsenten esittämiin tiedusteluihin. Henkilöstön on huolehdittava siitä, että annetut tiedot ovat selkeitä ja ymmärrettäviä.
2. Jos suullinen tiedustelu on liian monimutkainen tai liian kattava käsiteltäväksi, henkilöstön on pyydettävä kyseistä henkilöä esittämään pyyntönsä kirjallisesti.
3. Jos toimihenkilö ei luottamuksellisuussyistä voi antaa pyydettyjä tietoja, hänen on tämän säännösten 18 artiklan mukaisesti ilmoitettava kyseiselle henkilölle syyt, joiden vuoksi hän ei voi antaa tietoja.
4. Jos henkilöstöltä pyydetään tietoja asioista, joista hän ei ole vastuussa, hänen on ohjattava tiedustelun esittäjä asiasta vastaavan henkilön puoleen sekä ilmoitettava tämän nimi ja puhelinnumero. Jos henkilöstön jäsen saa toista yhteisön toimielintä tai virastoa koskevia kyselyjä, hänen on ohjattava tiedustelun esittäjä tuon toimielimen tai laitoksen puoleen.
5. Henkilöstön on tarvittaessa pyynnön aiheen mukaan ohjattava tietoja pyytävä henkilö säätiön yleisölle tiedottamisesta vastaavan yksikön puoleen.

23 artikla

Pyynnöt saada tutustua asiakirjoihin

1. Jos henkilöstön jäseneltä pyydetään lupaa saada tutustua säätiön asiakirjoihin, hänen on sallittava näihin asiakirjoihin tutustuminen noudattaen säätiön päätöstä oikeudesta tutustua säätiön asiakirjoihin ⁽¹⁾.
2. Jos henkilöstö ei voi noudattaa suullista pyyntöä saada tutustua asiakirjoihin, kansalaista on kehotettava esittämään pyyntö kirjallisesti.

24 artikla

Asianmukainen kirjaaminen

Säätiön osastojen on pidettävä riittävää kirjaa saapuvasta ja lähtevästä postista, vastaanottamistaan asiakirjoista sekä toteuttamistaan toimenpiteistä.

25 artikla

Säännösten julkisuus

1. Säätiö toteuttaa tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että tämä säännöstö saa kansalaisten keskuudessa mahdollisimman suuren julkisuuden.
2. Säätiö toimittaa kopion tästä säännöstöstä kaikille sitä pyytävälle kansalaisille.

⁽¹⁾ EYVL L 296, 17.11.1999, s. 25

*26 artikla***Oikeus kannella Euroopan oikeusasiamiehelle**

Jos henkilöstö laiminlyö tässä säännöstössä esitettyjen periaatteiden noudattamisen, asiasta voidaan kannella Euroopan oikeusasiamiehelle Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 195 artiklan ja Euroopan oikeusasiamiehen ohjesäännön mukaisesti ⁽¹⁾.

*27 artikla***Päätöksen tarkistaminen**

Tätä päätöstä tarkistetaan kahden voimassaolovuoden jälkeen. Vuoden 2002 loppuun mennessä säätöjohtaja esittää kertomuksen hallintoneuvostolle tämän päätöksen täytäntöönpa-

nosta 12. helmikuuta 2000 ja 11. helmikuuta 2002 välisenä aikana tämän tarkistamisen valmistelua varten.

*28 artikla***Voimaantulo**

Tämä päätös tulee voimaan 12 päivänä helmikuuta 2000. Se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 11 päivänä helmikuuta 2000.

Johtokunnan puolesta

Marc BOISNEL

Varapuheenjohtaja

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin 9 päivänä maaliskuuta 1994 tekemä päätös 94/262/EHTY, EY, Euratom asetuksesta ja yleisistä ehdoista, jotka koskevat oikeusasiamiehen työtehtävien hoitamista (EYVL L 113, 4.5.1994, s. 15).